

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின் 2-வது நூலகம்

மாக இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2053

மலர் - 14 இதழ் - 06 - செப்டம்பர் 2022

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

முனைவர் ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

முனைவர் ந.முத்துமோகன்

முனைவர் மு.இராமசுவாமி

முனைவர். நா.இராமச்சந்திரன்

முனைவர் பா.ஆனந்தகுமார்

முனைவர் ஞா.ஸ்.உபன்

ப.குராஜன்

முனைவர் இரா.அறவேந்தன்

முனைவர் இரா.காமராசு

முனைவர் உ.அலிபாவா

ஜி.சரவணன்

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 45.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

2-வது...

1	படித்துப் பாருங்களேன்... ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்.....	04
2	மெக்காலே இந்தியாவிற்கு வருகை காலனி ஆட்சியில் புதிய திருப்பங்கள் பாக்டர். சு.நரேந்திரன்.....	11
3	உச்சியும் உளுவனும் அ.கா.பெருமாள்.....	17
4	குழந்தைகளிடம் கற்றுக்கொள்ளும் ஆசிரியர் ச.தமிழ்ச்செல்வன்.....	21
5	உள்ளூர் கல்வியும் உள்ளூர் வரலாறும் இரா. காமராசு.....	25
6	ஜேஎன்யு: தமிழிருக்கை தமிழ்ப்பிரிவு தமிழ்த்துறை இரா.அறவேந்தன்.....	29
7	நீலகிரியின் மறைக்கப்பட்ட மலை வேடன் பழங்குடியினர் முனைவர் சி. மகேசுவரன்.....	33
8	முன்உதாரண சமூகக் கல்வியாளர் க.பழனித்துரை.....	41
9	சுபாஷ் சந்திரபோஸ் புதினங்களில் தஞ்சை மாவட்ட வட்டார சாகுபடி முறைகள் பி.சா.மாதவி.....	47
10	குழந்தையும் திருடுதலும் மருத்துவர். ப.வைத்திலிங்கம்.....	53
11	ஆய்வு நோக்கில் மரபிலக்கண தற்சிறப்புப் பாயிரங்கள் முனைவர் தி.சுமதி.....	55
12	புதுக்கோட்டைக்குப் பெயர் சூட்டியது யார்? அண்டனூர் சுரா.....	65
13	கவி கா.மு.வெளியின் நாடகங்கள் பேராசிரியர் உ. அலிபாவா அ. முகம்மது அசாருதீன்.....	71

மறந்துவிடுதலின் வெளிப்பாடுதான் மௌனம்

மௌனத்தின் மறுபக்கம்

இந்தியப் பிரிவினையின் குரல்களிலிருந்து

உர்வசி புதாலியா (2017)

The Other Side Of Silence, Voices from the Partition Of India,
Urvashi Butalia (2017) Penguin Books

இந்தியாவை ஆண்ட மன்னர்கள், குறுநிலமன்னர்கள், பாளையக்காரர்கள், ஜமிந்தார்கள் எனப் பல்வேறு பெயர்களில் ஆட்சிபுரிந்த ஆட்சியாளர்களும், அவர்களை அடுத்திருந்த உயர் அதிகார வர்க்கத்தினர், அண்டிவாழ்ந்த ஜாகிர்தார்கள், பெருநிலக்கிழார்கள் ஆகியோரும் தம் ஆளுகையின் கீழ் இருந்த குடிமக்களின் மீது பல்வேறு ஒடுக்குமுறைகளை இழைத்து வந்தனர் என்பதை வரலாறு பதிவுசெய்துள்ளது. இவற்றை நிலமானியச் சமூகக் கொடுமைகள் என்ற ஒரே சொல்லில் அடக்கிவிடலாம். இக் கொடுமைகளில் ஒன்று பாலியல் வன்முறை. இதை எதிர்கொள்ள முடியாத நிலையில் இடப் பெயர்ச்சியை பெண்ணின் குடும்பத்தினரும் சாதியினரும் மேற்கொண்டனர். தற்கொலையை ஒரு வழிமுறையாகப் பெண்கள் சிலர் மேற்கொண்டு தம்மை விடுவித்துக் கொண்டுள்ளனர். சில நேரங்களில் குடும்ப அல்லது குலமானம் காத்தல் என்பதன் பெயரால் தந்தையாலும், உடன்பிறந்த அண்ணன்களாலும் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். இது தொடர்பான செய்திகளை இந்தியாவின் உண்மையான சமூக வரலாற்றில் பரவலாகக் காணமுடியும்.

இந்த இதழில் அறிமுகம் செய்யப்படும் இந்நூல் ஆட்சியாளர்கள் அல்லது அவர்களைச் சார்ந்தோரால் அன்றி தம்மைப் போன்ற தம்முடன் வாழ்ந்த சக மனிதர்களால் பாலியல் வன்முறைக்கும் பல நேரங்களில் கூட்டு வன்புணர்ச்சிக்கும் ஆளாக்கப்பட்ட பெண்களின் துயர வரலாற்றைப் பதிவு செய்துள்ளது. இச்செயலை மேற்கொண்டோரில் பலர் அப் பெண்கள் வாழ்ந்த ஊர் அல்லது அண்டை ஊரைச் சார்ந்தவர்கள்தாம். இவர்களை இயக்கியது முறையற்ற பாலியல் வேட்கை என்பதைவிட மதம் என்ற அபிநி தந்த போதைதான். இந்தியா, பாகிஸ்தான் என்ற இரு நாடுகளின் சமூக வரலாற்றில் ஓர் இருண்ட பக்கமாக இந் நிகழ்வுகள் இடம் பெற்றுவிட்டன. இக் கடந்தகால நிகழ்வுகளின் ஒரு பகுதியே இந்நூலில் பதிவாகியுள்ளது. இவ்வகையில் ஓர் எழுத்தாவணமாக இந் நூலைக் கொள்ளலாம். ஏன் எனில் இந் நூல் ஒரு கற்பனைப் படைப்பல்ல. அதே நேரத்தில் இதில் பதிவாகியுள்ள உண்மைகள் எழுத்தாவணமாகப் பதியப்படாதவை என்னும் போது நூலாசிரியர் இத்தரவுகளை எங்கிருந்து அல்லது யாரிடமிருந்து பெற்றார் என்ற வினா எழுவது இயற்கை.

இதற்கான விடையை நூலின் தொடக்கத்திலேயே நூலாசிரியர் விரிவாகத் தந்துள்ளார். இவர் பின்பற்றிய முறையியலாக அமைவது வாய்மொழி வரலாறு என்ற வரலாற்று வகைமையாகும் என்ற உண்மையை அவர் வெளிப்படுத்தி உள்ளார். வாய்மொழி வரலாற்றின் வெற்றிக்கு அடிப்படையாக அமைவது களத்தையும் தகவலாளரையும் சரியான முறையில் தேர்வு செய்து அவர்களிடம் நேர்காணல் நிகழ்த்துவது. இதன்வழியாகக் கிடைக்கும் செய்திகளை ஆராய்ந்து பதிவிடலே நூலின் உண்மைத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாக அமையும்.

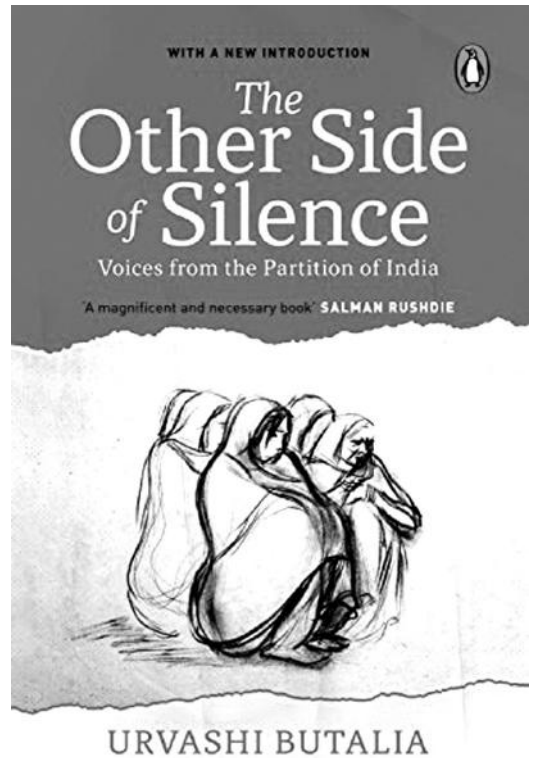
இந்தியாவின் துயரமான வரலாற்று நிகழ்வாக அமைவது இந்திய விடுதலையுடன் நிகழ்ந்த நாட்டுப்பிரிவினை. இதையொட்டி நிகழ்ந்த கொடூரங்களை இன்று மீண்டும் நினைவு கூர்வதன் அவசியம் குறித்து ஒருவரின் சார்பு நிலைக்கேற்ப பலவிதமான விளக்கங்களும் விடைகளும் கிடைக்கலாம் (மதம் என்ற அபினியை உட்கொண்ட

“
மௌனமும் பேசுதலும்
நினைவும் மறந்துபோதலும்
வலியும் குணமடைதலும்
இவைதான்
என் நூலின் இதயம்.”

அளவிற்கேற்ப விடைகள் வேறுபடும் தான்). அத்துடன் நாம் எதிர்பார்த்திராத விடைகளும் கூடக் கிடைக்கும். சான்றாக நேர்காணல் ஒன்றின் போது இந் நூலாசிரியர் கேட்டறிந்த செய்தி ஒன்றைக் குறிப்பிடலாம்.

பஞ்சாபில் உள்ள சிறு நகரங்களில் ஒன்று தினாநகர். பஞ்சாப் மாநிலத்தில் குருதாஸ்பூர் மாவட்டத்தில் உள்ள இந்நகரின் கல்லூரி ஒன்றில் துப்புரவுப் பணியாளராகப் பணியாற்றிய மாயாராணி என்பவரைச் சந்தித்து பிரிவினையின்போது அவருக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் குறித்துக் கூறும்படி நூலாசிரியர் கேட்டுள்ளார். அதன்படி அவர் கூறிய தன்னனுபவங்கள் வேறுபாடான ஒன்றாக இருந்தன.

இந்திய நாட்டுப் பிரிவினையின் போது எந்த நாட்டுடன் தினாநகர் இணைக்கப்படும் என்பது குறித்த உறுதியான நிலைப்பாடு எதுவும் எடுக்கப்படாதிருந்தது. எனவே, இது வதந்திகளுக்கு வித்திட்டது. இந்துக்களும் இஸ்லாமியரும் ஒருவர் மீது மற்றொருவர் கொண்ட அச்சத்தில் வீடுகளைக் கைவிட்டு வெளியேறினர். அவர்கள் வெளியேறியதும் மாயாராணியும் அவரது நண்பர்களும் ஆள் இல்லாத வீடுகளுக்குள் நுழைந்து எவற்றை எல்லாம் எடுத்து வரமுடியுமோ அவற்றை எல்லாம் எடுத்து வந்தனர். மாயாராணி அங்கிருந்த அணிகலன்கள், உணவுப் பொருட்கள், பாத்திரங்கள்

பாலியல் தொழிலுக்கு விற்றுவிடல் என்பனவற்றை இது உள்ளடக்கியது.

கோலோ கலாசா

பாகிஸ்தானில் உள்ள ஒரு சிறிய கிராமம் கோலோ கலாசா. சீக்கியர்கள் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையில் இங்கு வாழ்ந்து வந்தனர். இந்தியப் பிரிவினையை ஒட்டி நீண்டநாட்களாக இக் கிராமம் இஸ்லாமியர்களின் தாக்குதலுக்கு ஆளாகும் அச்சத்திற்கு ஆட்பட்டிருந்தது. அது நடந்தே தீரும் என்பது உறுதிப்பட்டவுடன் அங்கு வாழ்ந்து வந்த சீக்கியர்கள் அங்குள்ள குருத்துவாரா*வில் கூடி வழிபாட்டை நடத்தினார்கள். பின்னர் அங்கிருந்த முதிய ஆண்களும் பெண்களும் கூடி ஒரு முடிவெடுத்தார்கள். அயற்சமயத்தினரின் பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளாவதைத் தவிர்க்கும் வழிமுறையாகத் தம் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் தற்கொலை செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பது அம் முடிவாக இருந்தது.

ஆகியவற்றுடன் வேறு பொருட்களையும் எடுத்து வந்துள்ளார். அவளுடைய சிறிய அறையில் இருந்த பித்தளைப் பாத்திரங்களையும் தங்க வளையல்களையும் நூலாசிரியருக்குக் காட்டியுமுள்ளார். அவரும் அவரது நண்பர்களும் கும்பல் வன்முறையில் இருந்து எவ்வாறு தப்பிப் பிழைத்தார்கள் என்ற வினாவை வியப்புடன் எழுப்பிய நூலாசிரியருக்கு அதிர்ச்சியளிக்கும் வகையில் அவர் இவ்வாறு விடையளித்தார்:

‘நாங்கள் இஸ்லாமியர்களும் அல்ல இந்துக்களும் அல்ல. நாங்கள் ஹரிஜனங்கள்*’ (பட்டியல் சாதியினர்).

பிரிவினை தொடர்பான மக்கள் வரலாறைத் தேடிக்கொண்டிருந்த நூலாசிரியருக்கு, சாதி, வர்க்கம், வாழும் வட்டாரம், மதம், சிறுபான்மைத் தகுதி, பால்நிலை என்பனவற்றால் வரலாறு வேறுபடும் என்ற உண்மையை இவ்விடை புலப்படுத்தியுள்ளது. முன்னுரிமை பெற்றுள்ள இந்துக்களுக்கும் மற்றமையோராக (The other) விளங்கும் இந்துக்களுக்கும் இடையே வேறுபாடுண்டு. எனவே, இந்தியப் பிரிவினை வரலாற்றை சாதியக் கண்ணாடி வழியாகப் பார்ப்பது அவசியமாகிறது. இந்தியப் பிரிவினை குறித்த வரலாற்றாய்வில் இது கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. மக்கள் எதிர் கொண்ட வன்முறை, சாதி அடிப்படையில் வெவ்வேறாக இருந்துள்ளதா? எவ்வகையில் அவர்கள் குடியமர்த்தப் பட்டார்கள் என்பது குறித்தும் பெரிய அளவில் ஆராயப்படவில்லை. இந்தியப் பிரிவினை குறித்த வரலாற்றாய்வில் பாலியல் நிலையானது மறப்பதற்கு இயலாத ஒன்றாகும். அதே நேரத்தில் இதை நினைவு கூர்வது என்பது ஆபத்தானதாகவும் உள்ளது.

“இந்தியப் பிரிவினையின் வரலாறென்பது பெண்களின் உடல் மீதும் உள்ளத்தின் மீதும் நிகழ்த்தப்பட்ட அத்துமீறல்களின் வரலாறுதான்.” வன்புணர்ச்சி, கடத்திச் செல்லுதல், கட்டாயத் திருமணம்,

இதனை அடுத்து சமய மந்திரங்களைக் கூட்டாக ஓதி முடித்தவுடன் வழிபாடு நடந்தது. வழிபாடு முடிந்ததும் இம் முடிவு அறிவிக்கப் பட்டது. என்பது அல்லது தொண்ணூறு பெண்கள் அக் கிராமத்தின் கிணறை நோக்கி அணிவகுத்துச் சென்று அதில் குதித்து உயிரை மாய்த்துக் கொண்டனர். இந்நிகழ்ச்சியைக் கூறிய பெண்ணும் இவர்களில் ஒருவர்தான். ஆனால் கிணற்றில் குதித்த பெண்களின் எண்ணிக்கையால் கிணறு நிரம்பிவிட்டதால் இவர் உயிர் பிழைத்து விட்டார். மரியாதைக்குரிய இறப்பிலிருந்து தப்பிய குற்ற உணர்வு இவரிடம் குடிகொண்டிருந்ததாக நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஒரு குடும்பத்தின் சொத்தாகவும் ஒரு சமூகத்தின் சொத்தாகவும் பெண்கள் பார்க்கப்பட்டமையால் பாதுகாப்பு, பெருமிதம், புனிதம் என்ற பெயர்களால் பெண்கள் மீது இத்தகைய வன்முறைகள் மத அடிப்படையான வாதிடலால் ஏவப்பட்டு இன்று பெருமிதக் கொலைகளாகப் போற்றப்படுகின்றன என்று கருத்துரைக்கும் நூலாசிரியர், பெண்களின் தற்கொலை என்பது எவ்வகையில் தன்னிச்சையான முடிவு என்ற வினாவை எழுப்பியுள்ளார். ஆம். இது ஒருவகையில் சொந்த சமூகத்தால் ஏவப்பட்ட வன்முறை.

நூலின் முன்னுரையில் இடம் பெற்றுள்ள இச் சுருக்கமான எடுத்துக்காட்டைவிட விரிவான துயர அனுபவங்கள் இரண்டாவது இயலிலும் நான்காவது இயலில் இருந்து ஏழாவது இயல்முடிய மொத்தம் ஐந்து இயல்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. ‘தொடக்கத்தில்’ என்ற தலைப்பிலான முதல் இயலில் இந்தியப் பிரிவினை குறித்த சில பொதுவான செய்திகளையும், பிரிவினையின் கொடுமையான ஆளான பெண்களிடம் நிகழ்த்திய நேர்காணல் குறித்தும் அவர்களிடம்

* சீக்கியர்களின் கோயில்)

வாய்மொழி வழக்காறுகளைச் சேகரித்தமை குறித்தும் விளக்கியுள்ளார். வாய்மொழி வரலாற்றில் ஈடுபாடு கொண்டோருக்கு உதவும் தன்மை இதில் உள்ளது. அத்துடன் விடுதலைக்குப் பிந்தைய இந்தியாவில் நிகழ்ந்த கலக நிகழ்வுகளையும் பங்களாதேஷ் மக்களின் இந்தியாவை நோக்கிய இடப் பெயர்ச்சி குறித்தும் கூறியுள்ளார்.

மூன்றாவது இயலான ‘உண்மைகள்’ பல்வேறு வகையான உண்மைகளை குறிப்பாக அரசியல் சார்ந்த உண்மைகளை அம்பலப்படுத்தி உள்ளது. இந்தியப் பிரிவினை ஜூன் 1947இல் அறிவிக்கப்பட்டபோது அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஏராளமான கடிதங்கள் மக்களிடம் இருந்து சென்றன. என்ன நடக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளும் அச்சம் கலந்த வேட்கை அதில் மேலோங்கி இருந்தது.

இந்தியா பிரிக்கப்பட்டால் நாங்கள் எங்கே போவோம்? எப்படிப் போவோம்? எங்கள் வேலை என்னாகும்? புதிய தாய்நாட்டில் நாங்கள் இதுவரை பார்த்து வந்த வேலை கிடைக்குமா? நாங்கள் இடம் பெயர்ந்தால் எங்கள் வீடுகளும் நிலங்களும் என்னாகும்? என்ற வினாக்கள் எழுப்பப்பட்டன. 14 மே 1947இல் ஜே.பி.கிருபாளானி எழுதிய கடிதத்தில் இதே தன்மையிலான வினாக்கள் சற்றுக் கடுமையான முறையில் இடம் பெற்றிருந்தன. அவர் எழுதிய இக் கடிதம் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

18 ஜூலை 1947இல் இந்தியா, பாகிஸ்தான் குறித்த பிரிவினைத் திட்டம் இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு சட்டமானது. இதில் பிரிவினை குறித்து எழும் பல்வேறு சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும் வகையில் பத்து வல்லுநர் குழுக்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. அக்குழுக்களின் பெயர்களைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டும் ஆசிரியர் மக்களின் இடப்பெயர்ச்சி, அவர்களின் உயிரைப் பாதுகாப்பது தொடர்பான குழுக்கள் எவையும் அமைக்கப்படாததைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். இது ஆங்கில அரசின் பொறுப்பற்ற தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது.

ஸெய்னப் பூட்டாசிங்

‘பெண்கள்’ என்ற தலைப்பிலான நான்காவது இயலில் இடம் பெற்றுள்ள கதைகளில் ஒன்று ஸெய்னப் பூட்டாசிங் என்ற இருவரின் அவலம் மிகுந்த காதல் கதை.

ஸெய்னப் என்ற இஸ்லாமிய இளம் பெண் இந்தியாவின் பஞ்சாப் பகுதியில் இருந்து தன் குடும்பத்தாருடன் பாகிஸ்தானுக்கு இடம் பெயரும் போது கடத்திச் செல்லப்பட்டாள். அவளைக் கடத்தியவர்கள் யார் என்பதும் எத்தனை கடத்தல்காரர்களைக் கடந்து வந்தாள் என்பதும் யாருக்கும் தெரியாது. இறுதியாக அமிர்தசரஸ் மாவட்டத்தில் உள்ள பூட்டாசிங் என்பவரிடம் ஸெய்னப் விற்கப்பட்டார். ஜூன்

சமூகத்தவரான பூட்டாசிங் திருமணம் ஆகாதவர். இத்திருமண உறவில் மணமகளான ஸெய்னப் விலைக்கு வாங்கப்பட்டவர் என்றாலும் இவர்கள் இருவருக்கும் இடையே அன்பான உறவு நிலவியது. இவர்களுக்கு இரு குழந்தைகளும் பிறந்தன.

ஸெய்னப்பின் குடும்பத்தார் ஸெய்னப்பைத் தேடிக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு வழியாக அவரைக் கண்டுபிடித்து அழைத்துச் செல்ல வந்துவிட்டனர். சட்டப்படி அவள் பாகிஸ்தான் வாசி. எனவே அவர்களுடன் செல்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. சிறு குழந்தையாக இருந்த இரண்டாவது குழந்தையைச் சுமந்தவாறும் சிறிதளவு ஆடைகள் அடங்கிய சமையைச் சுமந்தவாறும் ஸெய்னப் வீட்டைவிட்டு வெளியேறினார். இதைக் காண அக்கிராம மக்களும் செய்தி ஊடகத்தினரும் திரண்டு நின்றனர். வெளியில் நின்ற ஜீப்பில் ஏறி அமர்ந்ததும் பூட்டாசிங் பக்கம் திரும்பி தன் மூத்தமகளைச் சுட்டிக்காட்டி “இந்தப் பெண்பிள்ளையைக் கவனித்துக் கொள்! கவலைப்படாதே! நான் விரைவில் திரும்பிவிடுவேன்!” என்று கூறியுள்ளார்.

ஸெய்னப் பூட்டாசிங்குடன் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதை பூட்டாசிங்கின் தம்பி அல்லது மைத்துனர்கள்தான் ஸெய்னப்பின் குடும்பத்தினருக்குத் தெரிவித்திருக்க வேண்டும் என்ற ஐயப்பாடு இருந்துள்ளது. பூட்டாசிங்கின் குடும்பச் சொத்தைப் பகிரும் போது அவரது இரு குழந்தைகளுக்கும் பங்கு கொடுத்தாக வேண்டும். இதனால் சொத்தில் உறவினர்களது பங்கின் அளவு குறைந்துவிடும். இத்தகைய எண்ணப்போக்குடைய உறவினர்களால் சில பெண்கள் மீட்கப்பட்டுள்ளனர் என்கிறார் ஆசிரியர்.

ஸெய்னப்பை பூட்டாசிங்கிடம் இருந்து பிரித்து அனுப்பியதில் சொத்தின் பங்களிப்பு இருந்ததைப் போன்றே அவளை அழைத்துச் சென்றதிலும் சொத்துரிமை வேட்கையின் பங்களிப்பு இருந்துள்ளது. கலவரத்தில் அவளது பெற்றோர்கள் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர். இந்தியப் பகுதியில் அவர்கள் கைவிட்டுப் போன நிலத்திற்கு இழப்பீடாக பாகிஸ்தானில் அவர்களது குடும்பத்திற்கு நிலம் வழங்கப்பட்டிருந்தது. ஸெய்னப்பும் அவளது சகோதரியும் தந்தைக்கான நிலத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். அதன் பக்கத்திலேயே அவர்களது சித்தப்பாவிற்கும் நிலம் வழங்கப்பட்டிருந்தது. தன் மகனுக்கு ஸெய்னப்பைத் திருமணம் செய்வித்து. அவளுக்குரிய நிலத்தையும் தன் நிலத்துடன் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது அவளது சித்தப்பாவின் திட்டமாக இருந்தது.

ஆனால், அவரது மகனுக்கு இத்திருமணத்தில் ஆர்வம் இல்லை. ஒரு சீக்கியருடன் பல வருடங்கள் வாழ்ந்த ஒரு பெண்ணை மணம் புரிந்து கொள்ள அவன் விரும்பவில்லை. சிலகாலம் கழித்து திருமணம் செய்துகொள்ளுமாறு ஸெய்னப்பிற்கு நெருக்கடி

தரப்படுகிறது என்ற செய்தி பூட்டாசிங்கிற்குக் கிடைத்தது. இதன் அடிப்படையிலேயே ஸெய்னப்பை இந்தியாவில் இருந்து பாகிஸ்தானுக்கு அழைத்துவருவதில் ஆர்வம் காட்டினார் என்ற வதந்தியும் உண்டு.

இதே நேரத்தில் இச்சிக்கலைத் தீர்க்கப் பல்வேறு வழிமுறைகளை பூட்டாசிங் மேற்கொண்டிருந்தார். இது தொடர்பாக பாகிஸ்தான் செல்வதற்கான முயற்சியிலும் அவர் ஈடுபட்டிருந்தார்.

மற்றொரு பக்கம் ஸெய்னப்பிற்குத் திருமணம் செய்விக்கும் முயற்சியும் நடந்து கொண்டிருந்தது. இதற்கு உடன்படுமாறு அவளுக்கு நெருக்கடி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

இதைத் தடுக்கும் வழிமுறையாக பூட்டாசிங் பாகிஸ்தான் செல்வது அவசியமாயிற்று. அப்படிச் செல்ல கடவுச்சீட்டும், நுழைவு இசைவுச் சீட்டும் (விசா) அவசியமாயிற்று. இந்திய நாட்டின் பிரிவினையை அடுத்து இந்தியா, பாகிஸ்தான் என்ற இருநாடுகளுக்கும் இடையே இணக்கமான உறவு நிலவவில்லை. ஒரு விதமான ஐயப்பாடு இருதரப்பிலும் நிலவி வந்தது.

இதனால், இவை இரண்டையும் எளிதாகப் பெறமுடியாத நிலையில் இவற்றைப் பெற அடிக்கடி தில்லி சென்று வந்துள்ளார். இதனால் ஏற்பட்ட செலவுகளை ஈடு செய்வதற்காக அவர் தன் நிலங்களை விற்க நேர்ந்தது. பாகிஸ்தானுக்கு எளிதில் சென்றுவர உதவும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அவர் இஸ்லாம் மதத்தைத் தழுவினார். இதையடுத்து பூட்டாசிங், ஜமால் அகமது ஆனார். இப் புதிய பெயரில் கடவுச் சீட்டுக்கும் பாகிஸ்தான் குடியுரிமைக்கும் பாகிஸ்தான் தூதரகத்தில் விண்ணப்பித்தார். ஆனால் அப்போது ஒருவகையான போர்ச் சூழல் இரு நாடுகளுக்கும் இடையே நிலவியது. இரு நாடுகளும் ஒன்றை ஒன்று ஐயப்பாட்டுடனேயே நோக்கின. இதனால் ஜமால் அகமது என்ற பூட்டாசிங் அளித்த இவ்விண்ணப்பம் தள்ளுபடியானது. (இதே காலத்தில் மீனா என்ற நடிகை பாகிஸ்தான் குடியுரிமைக்கு விண்ணப்பித்தபோது அது உடனடியாக வழங்கப்பட்டது என்கிறார் நூலாசிரியர்)

ஆனால், பூட்டாசிங் மனங்குன்றாது முயற்சி செய்ததால் பாகிஸ்தான் செல்ல குறுகிய கால அனுமதியைப் பெற்றார். அவர் அங்கு சென்றபோது ஸெய்னப்பின் திருமணம் முடிந்துவிட்டது. ஸெய்னப்பை பார்க்கச் சென்ற அவசரத்தில் சட்டப்படி ஒரு கடமையைச் செய்ய பூட்டாசிங் மறந்துவிட்டார். பாகிஸ்தான் செல்லும் இந்தியர்களும் இந்தியா வரும் பாகிஸ்தானியர்களும் இருபத்துநான்கு மணி நேரத்திற்குள் தம் வருகையைக் காவல்நிலையத்தில் பதிவு செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு பதிவு செய்ய பூட்டாசிங் தவறியதால் அவர் நீதிபதியின் முன்னால் நிறுத்தப்பட்டார். அவரிடம் ஸெய்னப்பை பார்க்க

வந்ததையும் மனம் உடைந்த நிலையில் பதிவு செய்யத் தவறிவிட்டதாகவும் கூறினார். நீதிமன்றத்திற்கு வரும்படி ஸெய்னப்பிற்கு நீதிபதி ஆணை பிறப்பித்தார். அதன்படி வந்த ஸெய்னப் அளித்த வாக்குமூலம் இப்படி இருந்தது.

“நான் திருமணமான பெண். இனி இவருடன் எனக்கு எந்த உறவுமில்லை. அவருடைய வீட்டிலிருந்து எடுத்து வந்த அவரது இரண்டாவது குழந்தையை அவர் அழைத்துச் செல்லட்டும்.”

இவ் வாக்குமூலம் பூட்டாசிங்கின் நம்பிக்கையைச் சுக்கு நூறாக்கியது. உறவுக்காரப் பெண்கள் பாதுகாப்பு வளையமாகச் சுற்றி நிற்க ஒரு பெண் எப்படி உண்மையான வாக்குமூலத்தை அளிக்க முடியும்? அவளது வாக்கு மூலத்தை ஏற்றுக் கொண்டு நீதிபதி வழங்கிய தீர்ப்பு எப்படி நியாயமாக இருக்க முடியும். மனமொடிந்த நிலையில் நீதி மன்றத்தை விட்டு வெளியேறிய ஜமால் அகமது என்ற பூட்டாசிங் மறுநாள் தொடர்வண்டி முன்னால் விழுந்து தன் உயிரை மாய்த்துக் கொண்டார். அவரது இறுதி விருப்பத்தை ஒரு கடித வடிவில் எழுதியிருந்தார். தன்னுடைய உடலை ஸெய்னப்பின் ஊரில் அடக்கம் செய்யவேண்டும் என்பதே அவரது இறுதி விருப்பமாக இருந்தது. லாகூரில் உடற்கூறு ஆய்வு நடந்தபோது திரளான மக்கள் கூட்டம் மருத்துவமனைக்கு வெளியில் திரண்டு நின்றனர். சிலர் அழுது கொண்டிருந்தனர்.

இந் நிகழ்வைத் திரைப்படமாக எடுக்கப் போவதாக திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் ஒருவர் அறிவித்தார். பின்னர் காவல் துறையினர் அவரது இறுதி விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் ஸெய்னப்பின் ஊருக்கு அவரது உடலை எடுத்துச் சென்றனர். ஆனால் அவளது உறவினர்கள் அதைத் தடுத்து நிறுத்தினர். ஓர் உண்மையான காதலுக்கு நிலையான நினைவுச் சின்னம் தங்களது ஊரில் ஏற்படுவதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. இறுதியாக அவரது உடல் லாகூரில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

ஒரு கதை போன்ற இவ் உண்மை நிகழ்வு மக்களிடம் பரவி காலப் போக்கில் பழமரபுக்கதையாகிப் பல்வேறு மாற்றுவடிவங்களை (versions) பெற்று விட்டதாகக் கூறும் இந் நூலாசிரியர் ஆய்வு நோக்கிலான சில வினாக்களையும் கருத்துக்களையும் முன்வைத்துள்ளார்.

பூட்டாசிங்கின் காதல் உணர்ச்சி, நேர்மை, உறுதிப்பாடு, தான் அன்பு செலுத்திய பெண்ணுக்காக எல்லாவற்றையும் விட்டுக் கொடுத்தமை என்பன அவள் மீது அவன் கொண்டிருந்த காதலின் வலிமையை உணர்த்தி நிற்கின்றன. ஆனால், ஒரு பலியாடாகக் காட்சி அளிக்கும் ஸெய்னப் குறித்து எதுவும் தெரியவில்லை. அவளது குரலைக் கேட்க முடியவில்லை என்று கூறிவிட்டு ஸெய்னப் என்ன நினைத்தார்? பூட்டா சிங்கை உண்மையாகவே பொருட்படுத்தினாளா? தன் வாழ்க்கையில் குறுக்கிட்ட மனிதர்களைப்

பொருட்படுத்தாது இருந்தாளா? தான் கடத்தப்பட்டது குறித்த அவளது அனுபவம் என்ன? லெய்னப்பும் பூட்டாசிங்கும் மகிழ்ச்சியாகவும் காதலுணர்வுடனும் இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஓர் உடைமைப் பொருளாக அவளை விலைக்கு வாங்கிய ஒரு மனிதனுடன் அவள் எவ்வாறு அன்பு செலுத்தியிருக்க முடியும்? என்று அடுக்கடுக்காகக் கேள்விகளை எழுப்பியுள்ளார்? அவரது கள ஆய்வில் லெய்னப்பைச் சந்திக்காத நிலையில் இக் கேள்விகளுக்கான விடையைக் கண்டறிய முடியவில்லை என்கிறார்.

பிரிவினை வரலாற்றாய்வில் பாலியல் வன்முறை வகிக்கும் இடத்தை இந்நூல் வாய்மொழி வரலாற்றின் துணையுடன் அறிமுகம் செய்துள்ளது. இவ் வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்டோர் எப்படி மறக்கப்பட்டு விடுகிறார்கள் என்பது குறித்து நூலின் அறிமுக உரையில் தம் குடும்பத்தின் பெண்களாக இருந்தவர்கள் யாருக்கோ உரிமையானவர்கள் என்று அவர்களை நினைப்பதையே மறந்துவிட்டார்கள். பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளான பெண்கள் தாம் கடத்தப்படுவதற்கு முன்னர் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைத் தம் உள்ளத்தில் இருந்து அழித்து விட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இங்கு கொடுமைகளை மறந்துவிடுதலே மருந்தாகிவிடுகிறது. மறந்துவிடுதலின் வெளிப்பாடுதான், மௌனமோ?

பிரிவினையும் தலித்துகளும்

இந்து முஸ்லிம் என்ற இரண்டு எதிர்முகாம்களுக்கு இடையிலான ஒன்றாகவே இந்தியப் பிரிவினை பார்க்கப் பட்டதால் பிற சமூகங்கள் அதிகமாகக் கண்டுகொள்ளப்படவில்லை. சீக்கியர்களும் சிந்திகளும் அடுத்த நிலையில் இருந்துள்ளனர். அதே நேரத்தில் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையில் வாழ்ந்த தலித்துகளும் பிரிவினையின் பாதிப்புக்கு ஆளாகி உள்ளனர். இது குறித்து 'பாகிஸ்தான் அல்லது இந்தியப் பிரிவினை' என்ற ஆங்கில நூலில் அம்பேத்கர் எழுதியுள்ளார். (இது தமிழில் அம்பேத்கர் நூல் தொகுதி 15இல் இடம் பெற்றுள்ளது: தகவல் திரு. ஜகந்நாதன்-மதுரை) தாம் இழிவாகக் கருதும் துப்புரவுப் பணியை மேற்கொள்ள இம் மக்களின் பணி தேவை என்பதன் அடிப்படையில் இவர்கள் பாகிஸ்தானில் இருந்து இந்தியாவிற்கு இடம் பெயர பாகிஸ்தான் அரசு இவர்களை அனுமதிக்கவில்லை.

இன்று போல் இரு நாடுகளும் தொழில்மயம் ஆகாத நிலையில் வேளாண்மையே முக்கியத் தொழிலாக இருந்துள்ளது. பாகிஸ்தானில் இருந்து இடம் பெயர்ந்து வந்தோர் தம் நிலங்களை இழந்து வந்தனர் என்பதன் அடிப்படையில் இந்திய நாட்டில் அவர்களுக்கு நிலம் வழங்கப்பட்டது. ஆனால், வேளாண் தொழிலாளர்களாக இருந்து இடப் பெயர்ச்சிக்கு ஆளான தலித்துகளுக்கு நிலம் வழங்கப்படவில்லை. அவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களாகவே வாழ நேர்ந்தது. விடுதலை

பெற்ற இந்தியாவின் பண்ணை அடிமைகளாக அவர்கள் ஆக்கப்பட்டனர். புறக்கணிப்புக்கு ஆளான இம் மக்களின் நிலை குறித்து ராமேஸ்வரி நேரு என்பவர், 3 மே 1948 இல் எழுதிய கடிதத்தை நூலாசிரியர் வெளியிட்டுள்ளார் (பக்கம்: 304-306).

இக்கடிதமும் இதை அடுத்து இடம் பெற்றுள்ள சில பதிவுகளும் வரலாற்று ஆவணங்களாக விளங்குகின்றன (பக்கம்: 316, 318-321, 324-325).

பிரிவினையின் போது நிகழ்ந்த வன்முறை நிகழ்வுகள், மனித நேயமற்ற செயல்கள் குறித்த செய்திகளின் அழுத்தத்தால் இம் மக்கள் பிரிவினர்களின் வாழ்க்கைச் சிக்கல்களும் இவர்கள் மீதான புறக்கணிப்புகளும் பிரிவினை தொடர்பான வரலாற்று வரைவிலும், ஊடகப் பதிவுகளிலும் உரிய இடத்தைப் பெறவில்லை. இந்நூலின் ஏழாவது இயல் 'விளிம்பு நிலையினர்' என்ற தலைப்பில் (பக்கம்: 297-343) ஓரளவுக்கேனும் இக் குறையைப் போக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

ஒரு நூல் குறித்த அறிமுகக் கட்டுரையானது முடிவுரை என்ற ஒன்றைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயமில்லைதான். இருப்பினும் தன் நூல் வழியாக நூலாசிரியன் முன்வைக்கும் செய்தியை வெளிப்படுத்த இது உதவும்தானே! அச் செய்தி என்ன என்ற புரிதலில் வாசகனுக்கு வாசகன் உறுதியாக வேறுபாடு எழும் என்பதில் ஐயமில்லை. வாசிப்போரின் உலகக் கண்ணோட்டம், இணைந்துள்ள இயக்கம் ஏற்றுக்கொண்ட தத்துவம் என்பனவற்றிற்கு இதில் முக்கிய இடமுண்டு.

இந்நூலின் உள்ளடக்கம் ஒருபுறம் இருக்க, 2017 ஆவது ஆண்டில் எழுதிய இந் நூலின் அறிமுக உரையில் (பக்கம் : Xi-Xii) ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ள பின்வரும் செய்தியை முடிவுரையாகக் கொள்ளலாம்:

“இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தப் புத்தகத்தை நான் எழுதும்போது சூ இந்தியர்களைப் போன்றே மதம் சார்ந்த அடையாளம் கொண்ட அடையாள அரசியலின் வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளேன். கற்பனையான அச்சத்துடன் அது செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஆனால், இன்று உயர் சாதியினருக்கான அரசியலாக பெரும்பான்மையினரின் ஆதிக்கத்திற்கான தளத்தை உருவாக்கிக் கொண்டுவிட்டது. ஓர் இந்து அரசு ஆட்சி அதிகாரத்தில் நிலை கொண்டுவிட்டது. கற்பனையான முன்னாள் பெருமையை மீட்டெடுக்க அது முனைகிறது. பிரிவினையின் ஆவிகள் மீண்டும் நம்மை வேட்டையாடத் தொடங்கிவிட்டன. வரலாற்றின் பல்வேறு கூறுகளை நாம் ஆழமாகச் சோதித்தறியும் தேவை உருவாகிவிட்டது.”

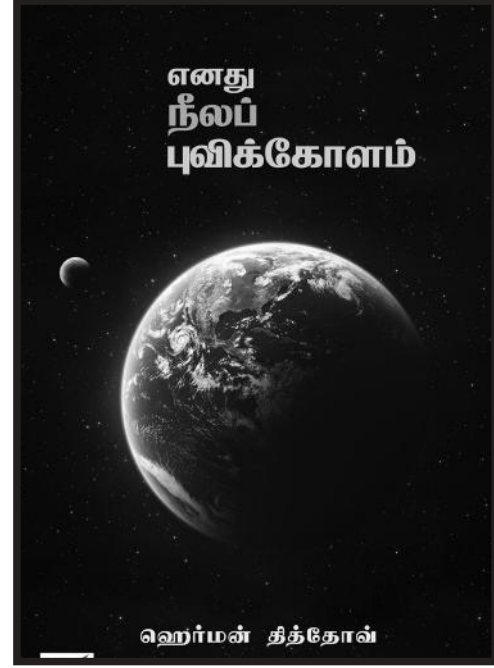
கட்டுரையாளர், தமிழர் சமூக வரலாற்று ஆய்வாளர், மார்க்சிய சிந்தனையாளர்

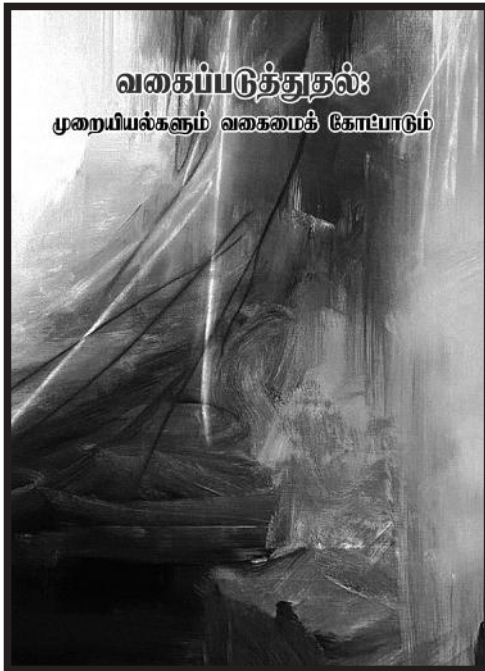
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 70/-

₹ 325/-

₹ 135/-

₹ 70/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

மெக்காலே இந்தியாவிற்கு வருகை காலனி ஆட்சியில் புதிய திருப்பங்கள்

டாக்டர் சு. நரேந்திரன்

1832 இல் ஆங்கில அரசு இந்தியக் கல்வி முறையை ஆராய ஒரு குழுவை நியமித்தது. அதில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவிய காரணத்தால் இறுதி முடிவெடுப்பதற்காக லிபரல் கட்சியின் தலைவராக இருந்த லார்டு மெக்காலே இந்தியா வந்து கல்விப் பொறுப்பை ஏற்க அனுமதி அளிக்கப்பட்டது.

அவர் இந்தியாவிற்கு வந்த பிறகு ஆங்கிலம் வழி பயிற்றுவிப்பதே சிறந்தது என்ற முடிவுக்கு வந்தார். இத்தோடு மட்டுமல்லாது, இந்தியக் கல்விமுறை எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதையும் திட்டமிட்டார். உடலால் இந்தியராக இருந்தாலும் உள்ளத்தால் ஆங்கிலேயராக இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு அவரது கல்வித் திட்டம் அமைந்தது. உயர் வகுப்பினருக்கு ஆங்கிலக் கல்வி எனும் கொள்கை அறிவிக்கப்பட்டது. முதலில் உயர்ந்தோருக்கும் பின்னர் ஏனையோருக்கும் கல்வி அளித்தல் எனும் பாகுபாடு இவரால் போற்றப்பட்டது.

ஆங்கில ஆதரவுக்கொள்கை

மெக்காலே ஆங்கிலமொழி மூலம் ஐரோப்பிய அறிவியலைப் பரப்பும் எண்ணமுடையவராகவும், இந்தியர்களை ஆங்கிலேயத் தன்மை வாய்ந்தவர்களாக

உருவாக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் அதிக அழுத்தமுடையவராகவும் இருந்தார் என்பதைப் பின்வரும் அவர்தம் கருத்தால் அறிகிறோம்.

“நமக்கு முன்னுள்ள கேள்வி, உலகம் தழுவியதும் நாம் முழு மனதோடு ஒப்புக்கொண்டதுமான ஒரு மொழியின் மூலம் கற்பிக்கப் போகின்றோமா, இல்லையா? என்பதுதான், நமது மொழியில் உள்ள நூல்களுக்கு ஈடாக, எந்த ஒரு துறையிலும் எவ்விதமான நூல்களும் இல்லாத ஒரு நாட்டில், ஆங்கில வழிக்கல்வியைத் தவிர வேறு வழி என்ன உள்ளது? ஐரோப்பிய அறிவுத்துறைகளைக் கற்பிக்கின்றோம் என்றால், உலகப் பொதுமையான அறிவுத் துறையைக் கற்பிக்கின்றோம் என்பது பொருளாகும். இதைப் புறக்கணித்துவிட்டு நம்மை எதிர்க்க முன்வருவோர், தீமைக்குத் துணை போனவர்கள் ஆவர். ஐரோப்பிய அறிவியல், தத்துவம், மருத்துவம், கால்நடை மருத்துவம், கலையியல் ஆகிய பாடங்களுக்கு மட்டுமே பொதுநிதியைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் இந்தியக் கல்வி முறைகளுக்கு நாம் செலவிடுவோமேயானால் அது பயனற்றதாகும். இந்திய வரலாறு என்பது என்ன? 30 அடி உயரமுள்ள அரசன், 30 ஆயிரம் ஆண்டுகள் அரசாண்டார் என்று சொல்வது தானே! இதே போல இந்தியப் புவியியலிலும் உள்ள கடல்கள் பாற்கடல், வெள்ளை கடல் பற்றியது தானே! இதைப் படிக்கும் சிறுமிகளிடம் கூட இக்கருத்துக்கள் நகைப்பை வரவழைக்குமே!”

ஐரோப்பிய அறிவுத்துறைகளே உலகின் உன்னதமான அறிவுப் பெட்டகங்கள் என்ற கருத்துடையவராகிய மெக்காலே இந்திய அறிவுத்துறைகளை எள்ளி நகையாடியுள்ளதை அறிகிறோம். மெக்காலே ஆங்கிலத் தன்மை, ஆங்கிலேய அறிவு படைத்த இந்தியர்களை ஆங்கிலவழிக் கல்வி மூலம் உருவாக்க நினைத்தார் என்பது வெளிப்படை.

மெக்காலே ஆணை

ஆங்கிலக் கல்விக்கு ஆதரவான மெக்காலேயின் கல்விக் கொள்கையை அன்றைய இந்திய கவர்னர் ஜெனரலான பெண்டிங் பிரபு ஏற்றுக்கொண்டு, மெக்காலே திட்டத்திற்குரிய ஆணையை, 7. 03. 1835 இல் வெளியிட்டார். இத்திட்டத்தின் ஆணை நேரடியாக வங்காள மாகாணத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டாலும், அதன் தாக்கம் சென்னை மாகாணத்திலும் எதிரொலித்தது. (S. K. Mukarji 1951:121) பெண்டிங் பிரபுவின் ஆணையைத் தொடர்ந்து வட்டாரமொழிகள் வழியாகக் கற்பிப்பதற்கான செலவுத்தொகை ஆங்கிலவழிக் கல்விக் கே ஒதுக்கப்பட்டது. ஆங்கிலமே பள்ளிகளில் பயிற்று மொழியாக்கப்பட்டது.

மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டம், கீழ் வரும் அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும்.

1) அரசாங்க நிருவாகத்திற்குத் தேவைப்படும் ஊழியர்களைத் தயாரிப்பது.

2) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் முதல் படிவம் தொடங்கி ஆறாம் படிவம் வரை பூகோளம், வரலாறு, கணக்கு, அறிவியல் ஆகிய பாடங்களெல்லாம் ஆங்கில மொழியைக் கருவியாகக் கொண்டு போதிப்பதற்காக மாணவர்கட்கு தொடக்கப் பள்ளி-யிலேயே அம்மொழியில் போதிய பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்பது.

இதற்கெல்லாம் மேலாக இந்திய மக்களின் சுதந்திர உணர்ச்சியைச் சொந்தப் பண்பாட்டைக் கொல்லும் நஞ்சாகவும் ஆங்கில மொழியைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தியல் தலைதூக்கியது.

இன்னும் சற்று விளக்கமாக லார்டு மெக்காலேயையும், அவர் திட்டத்தையும் அறிந்து கொள்வது இங்குப் பொருத்தமுடையதாக அமையும்.

இவர் கண்டுபிடித்த கல்விக் கொள்கை ஓர் ஐரோப்பிய நாகரிகக் கல்வி முறை. அவர் இந்திய நாகரிகத்தை மதியாதவர். இந்திய மக்கள் எதனைத் தங்கள் பூர்வ நாகரிகம் என்று கொண்டிருக்கிறார்களோ? அதனைக் கேவலமாக வருணித்து புத்தகம் எழுதியவர். இந்திய நாகரிகத்தை அழித்தொழித்து நவீன முறையில் கல்வி கற்பவர்களை ஐரோப்பிய நாகரிகத்துக்கு அடிமைப்படுத்தும் நோக்குடனேயே அவர் தனது கல்வித் திட்டத்தை வகுத்தார். அந்த நோக்கத்தை அவர் வெளிப்படையாகவும் சொன்னார்.

உலகில் உள்ள சுதந்திர நாடு ஒவ்வொன்றிலும் கட்டாய இலவச தொடக்கக் கல்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கால கட்டத்தில் அமல்படுத்தப்பட்டது. இந்தியாவில் கட்டாய இலவச ஆரம்பக்கல்வி மறுக்கப்பட்டு ஒரு சிலருக்கே கல்வி என்ற அடிப்படையில் நவீன கல்வித் திட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டது.

பிரிட்டன் உள்ளிட்ட சுதந்திர நாடுகளிலெல்லாம் தாய்மொழியைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு நவீன கல்வித் திட்டம் வந்திருக்க, அடிமை இந்தியாவில் அன்னிய மொழியான ஆங்கிலத்தைப் பயிற்று மொழியாக்கி அத்திட்டம் திணிக்கப்பட்டது. இதன்படி மூன்றாம் வகுப்பு தொடங்கி ஆங்கிலம், கட்டாயப்பாடம். ஆனால் தாய்மொழி கற்க வேண்டும் என்று கட்டாயமில்லை, விரும்புவோர் கற்கலாம்.

இத்திட்டத்தை மற்றொரு வகையில் சொன்னால் சுதந்திர நாடுகளிலே பழைய முறையை அழிக்காமல் அதன் மறுமலர்ச்சியாகப் புதிய கல்வி முறை செயல்படுத்தப்பட்டது. இந்தியாவில், மற்றைய காலனிய நாடுகளைப் போலவே மக்கள் மீது கல்வி முறை அடியோடு புறக்கணிக்கப்பட்டு, புதியமுறை மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்டது. அதாவது அடிமைப்பட்ட சாதிக்கு ஆளுஞ்சாதியினர் இக்கொடுமையைச் செய்தனர்.

இந்தியா ஏழ்மை மிகுந்த கிராமங்களை மிகுதியாகக் கொண்ட விவசாய நாடு. இந்த நாட்டிலே பெருஞ்செவலு செய்து சுமார் பதினைந்தாண்டு காலம் வரை தொழிலோடு தொடர்பற்ற கல்வி கற்கும் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி அதனை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தார் மெக்காலே. இதனால் நவீன கல்வி முறை சுகஜீவிகளின் தனிவுடைமையானது.

மெக்காலே திட்டம் : ஆங்கில அரசு ஏற்பு

1813 சாசனச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்ட நிதி பத்தாண்டுகள் வரை பயன்படுத்தப்படவில்லை. இதற்கான மிக முக்கிய காரணம் கல்வியை எந்த மொழியில் வழங்குவது என்ற சிக்கலே ஆகும். கீழைமொழி ஆதரவாளர்கள் சமஸ்கிருதத்தையும், மேலைமொழி ஆதரவாளர்கள் ஆங்கிலத்தையும் ஆதரித்ததால் இத்திட்டம் செயற்பாட்டுக்கு வரவில்லை. இக்காலத்தில் வாரன் ஹேஸ்டிங் (1813-1835) தலைமை ஆளுநராக இருந்து வந்தார். வாரன் ஹேஸ்டிங் இத்திட்டத்தைப் பற்றி அறிக்கை தரும் பொறுப்பை 1834 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் இந்தியா வந்த மெக்காலேவிடம் (Lord Macaulay) ஒப்படைத்தார்.

மெக்காலே இந்தியக் கல்விமுறையைப் பற்றிய கருத்துக்களை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் இந்தியாவில் கல்வியை ஆங்கில வழியாகக் கொடுப்பதா, கீழைமொழிகள் வழியாகக் கொடுப்பதா என்ற விவாதம் தொடர்ந்தது. இந்தியர்களுக்குக் கீழை மொழிகளில் கல்வியளிப்பதைவிட ஆங்கிலத்தில் கல்வியளிப்பதே சிறந்தது என மெக்காலே கருதினார்.

மெக்காலே திட்டம் ஆங்கில அரசுக்கு உதவியாக அமையும் என்று பெண்டிங் பிரபு ஏற்றுக்கொண்டார். 1835ஆம் ஆண்டு மார்ச் 7ஆம்நாள் இதற்கான ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் தாய்மொழி வாயிலாகக் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டு வந்த கல்வி நிறுவனங்களுக்கான உதவிகள் முழுவதும் நிறுத்தப்பட்டன. அது மட்டுமல்லாது அரசு நிதியினைக் கொண்டு இந்திய மொழிகளில் வெளிவந்த நூல்களின் வெளியீட்டுக்குத் தடையும் விதிக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக தமிழகம் உள்ளிட்ட அனைத்துப் பகுதியிலும் ஆங்கிலமே ஆட்சி மொழியாகியது. தமிழகத்தில் தமிழ் புறக்கணிக்கப்பட்டு ஆங்கிலம் வேரூன்றித் தழைத்துப் பரவத் தொடங்கியது. 1836 இல் சென்னை மத்தியப் பள்ளி நீங்கலாக பிற பள்ளிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டன. மேலாளுநராகவிருந்த (Governor General) பெண்டிங்கின் சீர்திருத்தம் மூலம் குறிப்பிட்ட ஆங்கிலப் பள்ளிகள் பெரு நகரங்களில் தொடங்கப்பட்டன. 1840இல் சென்னைக் கிருத்துவக் கல்லூரியும், 1841இல் சென்னை பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை சார்பில் பச்சையப்பன் கல்லூரியும் இன்றைய மாநிலக் கல்லூரி இருக்குமிடத்தில் ஒரு

மாநிலப் பள்ளியும் தொடங்கப்பட்டன. இதுவே மாநிலக் கல்லூரியாக மாறி 1857இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகமாக மலர்ந்தது. 1835இல் சென்னையில் தொடங்கப்பட்ட மருத்துவப் பள்ளி, மருத்துவக் கல்லூரியாக வளர்ந்தது.

பெண்டிங் பிரபுவுக்குப் பின்னர் ஆக்லெண்ட் பிரபு இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரலாகப் பதவி ஏற்றார். அவர் வங்காளக் கல்வி முறையினை ஆராய சர் வில்லியம் ஆதம் என்பவரை நியமித்தார். ஆதம் வட்டார மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கும் வட்டார மொழிகளைப் பயிற்றுமொழிகளாக ஆக்குவதற்கும் உரிய கருத்துக்களைத் தன் அறிக்கையில் வெளியிட்டிருந்தார். ஆனால், சர் வில்லியம் ஆதம்மின் பரிந்துரைகள் ஆங்கில அரசால் ஏற்கப்படவில்லை.

ஹார்டிங்ஸ் பிரபுவின் ஆணை

கவர்னர் ஹார்டிங்ஸ் பிரபு 1844இல் ஆணை ஒன்றை வெளியிட்டார். அந்த ஆணை, ஆங்கில அரசின் அங்கீகாரம் பெற்ற கல்வி நிறுவனங்களில் கற்றவர்களே அரசுப் பணிகளில் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் அமைந்தது.

“உயர் நியமனம் பெறும்போது அவர்களின் கல்வித் தகுதி, கல்வி கற்ற நிறுவனம் ஆகியவை ஆழ்ந்து கவனிக்கப்படவேண்டும். அந்தக் கல்வி நிறுவனம், கல்விக்குழுவினரின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்” (எஸ். சந்தானம், 1976:55).

இந்த ஆணை மரபுசார்ந்த சுதேசிக் கல்வி நிறுவனங்களின் எதிர்காலத்தைக் கேள்விக்குரியதாக்கியது. இந்த ஆணை ஆங்கிலக் கல்விமுறையினை இந்தியர்கள் மீது திணிக்கக் காரணமாக அமைந்தது.

உடல் சுற்றறிக்கை

மெக்காலேயின் ஆங்கில ஆதரவுக் கொள்கைகளை உள்ளடக்கிய அரசின் கல்விக்கொள்கை கிழக்கிந்திய வணிகக்குழும விதிகளின்படி இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் 1854 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தின் கருதுதலுக்கும், (Consideration) புதுப்பித்தலுக்கும் அனுப்பப்பட்டது. அதற்காக 1853ஆம் ஆண்டில் சார்லஸ் உடல் என்பவர் தலைமையில் ஆங்கில அரசு கல்விக்குழு ஒன்றினை அமைத்தது. இக்குழு இந்தியாவில் கல்வி நிறுவனங்களில் இருந்த தொடக்கக் கல்வி முதல் அன்றைய காலகட்டத்தில் புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கல்லூரிக் கல்வி வரை அனைத்தையும் ஆராய்ந்தது. இந்தியக் கல்வி முறையில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய மாற்றங்கள் குறித்த பல பரிந்துரைகள் சார்லஸ் உடல் குழுவின் அறிக்கையில் இடம் பெற்றன. அப்பரிந்துரைகளின் சில பகுதிகள் வருமாறு:

“வட்டார மொழிகளுக்குப் பதிலாக ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது எங்களுடைய விருப்பமோ நோக்கமோ அல்ல. மக்களால் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய அளவில் பயன்படுத்தப்படும் மொழிகள் குறித்து நாங்கள் எப்பொழுதும் விவேகத்துடனே இருந்திருக்கிறோம். கல்வியில் பொதுவான முறை எதிலும் தேவை அல்லது கோரிக்கை இருப்பின் ஆங்கிலமே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆயினும் அந்த மாவட்டத்தில் வட்டார மொழியைக் கற்பது குறித்த ஒரு நோக்கத்துடனே செயல்பட வேண்டும்.

பொதுக்கல்வியை (ஆங்கிலம் மூலமாக) கற்கக் கூடிய அளவு ஆங்கில அறிவு பெற்றவர்களுக்குப் பயிற்றுமொழியாக அது தொடர வேண்டிய அதே சமயத்தில் ஆங்கிலமே அறியாமல் இருக்கின்ற பல மக்களுக்கு வட்டார மொழிகளின் மூலமாகவே பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். ஆதலால், நாங்கள் ஆங்கிலத்தையும் மற்ற இந்திய வட்டார மொழிகளையும் ஒரே மாதிரியான ஐரோப்பிய அறிவைப் பரப்பும் சாதனங்களாகவே கருதுகிறோம்” (G.O. No. 112, Home (Education), Dated 01.02.1918).

உடல் அறிக்கை வடபர மொழி பயிற்று மொழிக்க ஆதரவு

இவ்வறிக்கையின் முக்கியச் செய்தி, மெக்காலே கல்வித் திட்டத்தினால் அமைந்த ஆங்கில வழிக் கல்வி விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய ஒரு சிலரை மட்டுமே மிகச் சிறந்த கல்விமாண்களாக உருவாக்க முடிகிறது. பரந்துபட்ட மக்களையும் இக்கல்வி சென்றடைய இந்திய மொழிகள் அனைத்திலும் இக்கல்வியைத் தர வேண்டும். சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், இவ்வறிக்கை வட்டார மொழி பயிற்று மொழிக்கான திருப்புமுனை.

இது தவிர கல்வி மதச் சார்பற்றதாக இருக்க வேண்டும் என்பது போன்ற பல முக்கியமான கருத்துக்களையும் இத்திட்டம் பரிந்துரை செய்துள்ளது. இதுவே பின்னாளில் இந்தியாவின் ஆங்கிலக் கல்விப் பட்டயம் அல்லது ஆங்கிலக் கல்வியின் மகா சாசனம் என்று கூறப்பட்டது.

சுதந்திரப் போராட்டத்தின் ஒரு திருப்புமுனையான சிப்பாய்க் கலகத்தைத் தொடர்ந்து, கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியிடமிருந்து இங்கிலாந்து அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை 1857ஆம் ஆண்டு ஏற்றுக்கொண்டது. இதற்குப்பின் வந்த மேயோ பிரபு (Lord Mayo) கல்விப் பொறுப்பினை முழுமையாக மாகாண அரசுகளிடம்

ஒப்படைக்க ஆணை பிறப்பித்தார். இது தாய்மொழி வழிக் கல்விக்கு உதவியது.

மெக்காலேயின் அறிக்கை ஆங்கில வழிக் கல்விக்கு உறுதியான அடித்தளத்தை 1835 வாக்கில் ஏற்படுத்தியது. எனினும், வட்டார மொழிகளைப் புறக்கணித்தல் கூடாது என்பதைக் கருதிய உடல் போன்றோர் 1854 வாக்கில் தாய்மொழிப் படிப்பை ஊக்குவித்தனர். மேனிலைக் கல்வியில் ஆங்கிலமும், கீழ்நிலையில் வட்டார மொழிகளும் இடம் பெற்றன.

இதே ஆண்டில், சார்லஸ் உடல் குழுவின் பரிந்துரைகளின்படி சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா ஆகிய நகரங்களில் பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவப்பட்டன.

இந்தியச் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்ற ஸ்டாலின் பிரபு, சார்லஸ் உடல் கல்விக் குழுவின் அறிக்கையோடு எல்லென்பெரோ என்பவரது தலைமையில் அமைந்த கல்விக் குழுவின் அறிக்கையினையும் ஏற்று 1859இல் தொடக்கக் கல்விக்கான முழுப் பொறுப்பினை முழுமையாக மாகாண அரசுகளிடம் ஒப்படைக்க ஆணை பிறப்பித்தார். பின்னர் 1867இல் இலக்கிய, அறிவியல் துறைகளில் ஏற்பட்டிருந்த முன்னேற்றம் குறித்து ஆராய இந்தியர்களின் வேண்டுகோள் விண்ணப்பத்தை சென்னை மாகாண அரசுக்கு அனுப்பி வைத்து, நடவடிக்கை எடுக்கவும் இங்கிலாந்து அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. அதன்படி சென்னையில் மதராஸ் புக் அண்டு வெர்னாகுலர் லிட்ரேச்சர் சொசைட்டியை நிறுவியதால் குறைந்த விலையில் பள்ளிப் பாட நூல்களும், அறிவியல், இலக்கிய நூல்களும் வெளிவரலாயின.

இந்நிலையில் கிருத்துவர்கள் கல்வியை அணுகினர். முஸ்லீம்கள் விலகியிருந்தனர். ஆங்கிலேயர் எதிர்பார்த்த முற்போக்குச் சமுதாய முன்னேற்றம் வெற்றியைக் காணாது தோற்றது.

மெக்காலே தம் கல்வித்திட்டத்தை அறிவித்தபோது இருந்த ஆங்கிலவழிக் கல்விக்கான ஆதரவுப்போக்கு, உடல் அறிக்கை வெளிவந்த 1853இல் ஆங்கில அரசிடம் இல்லை. வட்டார மொழிகளின் வழியாகவே கல்வியைப் பரவலாக்க முடியும் என்ற கருத்தை ஆங்கில அரசு உணர்ந்துகொண்டது. மெக்காலே ஐரோப்பிய அறிவைப் பரப்புவதற்கான சாதனம் ஆங்கிலமே என அறிவித்தார். எனினும் உடல் போன்றோர் வட்டார மொழிகளையும் அறிவு பரப்புவதற்கான சாதனங்களாகக் கருதிய ஆரோக்கியமான போக்கே, ஐரோப்பியக் கல்வி முறை இந்தியாவில் வேகமாகப் பரவக் காரணமாக அமைந்தது.

உடல் இந்தியாவின் கல்விநிலை வளர்ச்சி குறித்தும் கருத்து தெரிவித்துள்ளார். இந்தியக் கல்விமுறை தொடக்கக் கல்வி, இடைநிலைக் கல்வி, கல்லூரிக் கல்வி என வகைப்படுத்த வேண்டும், பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவ வேண்டும், புதிய நடுத்தரப்பள்ளிகள், பெண்கள் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும், தனியார்துறைப் பள்ளிகளுக்கு மானியங்கள் வழங்க வேண்டும், ஒவ்வொரு கல்விக்கும் காலஅளவு நிர்ணயிக்க வேண்டும், எல்லாருக்கும் கல்வி அளிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும், எல்லாக் கல்விமுறையும், அரசாங்கப் பணியில் வேலை செய்ய உதவியாக அமைய வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் பரிந்துரைக்கப்பட்டன (எஸ். சந்தானம் 1976:60). ஆங்கிலேயர்கள் தங்களின் மொழி பரவுவதைவிட தங்களின் அறிவு வளங்களைப் பரப்பவே விரும்பியுள்ளனர் எனலாம்.

புதிய புத்தக நிறுவனங்கள்

1857ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் சிப்பாய்க் கலகம் ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுமத்திடமிருந்து ஆட்சிப் பொறுப்பை இங்கிலாந்து அரசி ஏற்றுக் கொண்டார். இந்தியாவின் கலை, இலக்கியம், அறிவியல் மேம்பாட்டிற்குப் பாடுபடப் போவதாகத் தாம் பதவி ஏற்கும்போது வாக்களித்தார். இதனைச் சுட்டிக்காட்டி இந்தியன் அசோசியேசன் என்னும் இயக்கம் 1867ஆம் ஆண்டு முந்தைய 10 ஆண்டுகளில் கலை, இலக்கிய, அறிவியல் துறைகளில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் குறித்து ஆராய வேண்டுகோள் விடுத்தது.

இந்தியன் அசோசியேசன் அமைப்பின் விண்ணப்பத்தை இங்கிலாந்து அரசு சென்னை மாகாணத்திற்கு அனுப்பி அறிக்கையளிக்கக் கட்டளையிட்டது. இந்த விண்ணப்பத்தில் கண்டுள்ள பொருண்மைகளின் மீது மேல்நடவடிக்கை எடுக்க ஆணை பிறப்பித்து, (G.O.No.275. Education, Dated 31.07.1868) இந்த ஆணையின் விளைவாகச் சென்னை மாகாண அரசு அறிவியல், கலை இலக்கியத் துறையில் மாகாண மொழியில் நூல்களை வெளியிடுவோருக்குப் பரிசளிப்பதாக அறிவித்தது. கல்வித் துறையின் அன்றைய இயக்குநராகப் பணியாற்றிய கிருஷ்ணமாச்சாரியின் முயற்சியால் சென்னை பாடநூல் மற்றும் வட்டார மொழி இலக்கிய சங்கம் (Madras School Books & Vernacular Literature Society) தொடங்கப்பட்டது. இந்நிறுவனம் சென்னை மாகாணப் பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு மலிவு விலையில் பள்ளிப் பாடநூல்கள், இலக்கிய நூல்கள், வட்டார மொழிகளில் அறிவியல் நூல்கள் ஆகியவற்றை வெளியிட்டது.

1857இல் சிப்பாய்க் கலகம் (முதல் இந்திய விடுதலைப் போர்) வரை இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி என்பது கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஆட்சியாகவே இருந்தது. 1857 இல் கலகம் அடக்கப்பட்ட பிறகு,

இங்கிலாந்து மகாராணி இந்திய அரசாட்சியைத் தனது ஆளுகைக்குக் கீழ் கொண்டு வந்தார். இவ்வாறு தனது ஆட்சிக்குக் கீழ் இந்தியப் பகுதிகளை ஆளத் தொடங்கும் முன் மகாராணி ஓர் அறிவிக்கை வெளியிட்டார். இதில் இத்தேசத்தவரின் இலக்கியம், கலை வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபடுவேன் என வாக்குறுதி நல்கியிருந்தார்.

கிருஷ்ணமாச்சாரி-தமிழில் நூல்கள் வெளியிடுவதைத் தலைமேல் மேற்கொண்டார்

மெக்காலேவின் கல்விக் கோட்பாடுகளின் தொடர்ச்சியாக வட்டார மொழியில் கல்விப் பணிகள் அரசு ஆதரவின்றித் தவித்தன. இதனால், வட்டார மொழிகளில் நவீன அறிவியல், இலக்கியக் கருத்துக்கள் வெளிவருவது எளிதாக இருக்கவில்லை. மகாராணியின் அறிவிப்பை இலக்கியம், கலைகளை வளர்க்க வாக்குறுதி அறிந்திருந்ததைச் சுட்டிக்காட்டி வடமேற்குப் பகுதியினைச் சார்ந்த பிரிட்டிஷ் இந்தியன் அசோசியேசன் இந்திய அரசாங்கத்திடமும், லண்டனில் உள்ள இந்திய அலுவலகத்திடமும் முறையிட்டுக் கடிதம் எழுதியது. 49 கடிதங்கள் அனைத்து மாகாணக் கல்வித்துறை இயக்குநர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டு, பத்தாண்டுகளில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சி குறித்து அறிக்கைகள் கேட்கப்பட்டன. 50ஆவது அரசுக் கடிதம் அன்றைய சென்னை மாகாணத்தின் கல்வித்துறை இயக்குநர் திரு. ஈ.பி.போவல் என்பவரிடம் வந்தடைந்தது. இவ்வறிக்கையின் அடிப்படையில் போவல் என்பார் 1820இல் நிறுவப்பட்டு எப்போது கிடப்பில் கிடக்கும் சென்னை பள்ளிப்பாட நூல் சங்கத்தைப் புனரமைப்பது என்றும், இந்தச் சங்கத்தின் மூலம் மாகாணத்தின் வட்டார மொழிகளில் இலக்கியங்களை வெளியிடலாம் எனவும் ஆலோசனை வழங்கினார். இச்சங்கத்திற்கு அறிக்கப்படும் நிதியுதவியினை இருமடங்காக்கவும் 1868இல் பரிந்துரைத்தார். இச்சமயத்தில் கல்வித்துறையில் பணியாற்றிய வி.கிருஷ்ணமாச்சாரியர் என்பார் சென்னை பள்ளிப்பாட நூல் சங்கத்திற்குப் புத்துயிர்ப்பு அளிப்பதில் ஆர்வம் காட்டியது மட்டுமின்றிப் புதிதாக வடிவமைக்கப்பட்ட சென்னை பள்ளிப்பாட நூல், வட்டார மொழி இலக்கிய சங்கத்திற்குச் செயலாளராகப் பணிபுரிய ஒப்புதல் தெரிவித்தார். இத்தகைய கூடுதல் பணிகளுக்கு அதிக ஊதியம் எதுவும் வேண்டாம் எனக் கூறித் தன்னார்வத்துடன் செயல்படவும் வி. கிருஷ்ணமாச்சாரி முன்வந்தார்.

கல்வி பரவலாவதற்குச் சங்கம் வாதிடுவது போல வட்டார மொழிக் கல்வியே சிறந்தது எனவும், மேலை இலக்கியங்களை மொழிபெயர்ப்பு செய்து வட்டார மொழிகளில் வெளியிடுவது இத்தேச மக்களின் அறிவு வளர வழி செய்யும் என்றும், வட்டார மொழி இலக்கியச் சங்கம் இரண்டு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது எனவும் தனது 1868 ஆகஸ்ட்

11 ஆம் தேதியிட்ட கடிதத்தில் போவல் என்பார் குறிப்பிடுகிறார். இரயில் நீராவி இயந்திரத்தினை வடிவமைத்த ஜார்ஜ் ஸ்டீவென்ஸன் என்பார் குறித்துத் தமிழிலும், நீராவி, நீராவி இயந்திரம் குறித்துத் தமிழ், தெலுங்கிலும் நூல்களை 1868இல் வட்டார மொழி இலக்கியச்சங்கம் வெளியிட்டுள்ளது குறித்தும் இந்தச் சங்கத்தின் மூலம் அறிய முடிகிறது. 1868ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் சங்கத்தின் செயலாளராக இருந்த கிருஷ்ணமாச்சாரி வட்டார மொழி இலக்கிய சங்கம் மேலும் திறன்பட இயங்க தனது ஆலோசனைகளைக் கல்வி இயக்குநருக்கு ஓர் அறிக்கை மூலம் தெரிவித்தார். இதில் இதுவரையிலும் மத நூல்களும் செய்யுள் இலக்கிய நூல்களும் மனிதர்களின் குணநலன்களை வளர்ப்பதிலும் சிற்சில தகவல்களை அளிப்பதுமான பொதுக் கல்விக்கு முகாந்திரமாக அமைந்திருந்தன. மதநூல்கள் தற்போதுள்ள சட்டத்தின்படி கல்விக் கூடங்களிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவைத் தற்காலத்திற்குப் பொருந்தாத தகவல்களைக் கொண்டுள்ளது. இன்றைய காலத்தின் சூழ்நிலையில் தேவைக்கு இயைந்த உணர்வுகளையும் கொண்டுள்ளதாக இல்லை. ஐரோப்பாவின் அறிவியல், இலக்கியத்தினைப் பயன்படுத்தி வளர்ந்துவரும் தலைமுறையைச் சரியான திசைவழியில் திருப்பி விட வேண்டும் எனக் கூறுகிறார்.

ஊதியம் பெறாத கிருஷ்ணமாச்சாரியின் உயரிய தொண்டு

முதலாவதாக வட்டார மொழிகளில் பயனுள்ள, ஆரோக்கியமான, மகிழ்வூட்டக்கூடிய இலக்கியங்களைப் பதிப்பிப்பது அவசியம். பள்ளி மாணாக்கர்களுக்குப் பயன்படும் நூல்கள் மட்டுமல்ல, முக்கியமாகப் பள்ளிக்கு வெளியே உள்ள வாசகர்களுக்குப் பயன்படும் நூல்களையும் வெளியிட வேண்டும் எனவும் வி. கிருஷ்ணமாச்சாரி ஆலோசனை வழங்கினார்.

அந்நிய மொழி நூல்களை மட்டுமே மொழி பெயர்த்து வெளியிடுவதன் மூலம் அடிப்படை அஸ்திவாரத்தை நாட்டமுடியுமா எனவும் கேள்வி எழுப்பினார். இந்திய மக்களுக்குப் புரியும் படியாகவும், இவர்கள் ஏற்கும்படியாகவும் பொருத்தமாக மாற்றி அமைக்கப்பட்ட நூல்களை வெளியிடுவதே சாலச் சிறந்தது எனவும் வாதிட்டார். சுதேசிகள் மத்தியிலிருந்து உருவான சிந்தனையாளர்களால் மட்டுமே மக்களை எளிதாகச் சென்றடையும் எனவும், இந்தியர்கள் எழுதிய நூல்கள், மேலை நூல்களின் மொழிபெயர்ப்பை விட அதிக நன்மை பயக்கும் எனவும் கூறினார்.

கல்வி பரவலாக்கம், வட்டார மொழியில் கல்வி ஆகிய கொள்கைகளை அமல்படுத்துவதன் மூலம் காலப்போக்கில் வட்டார மொழிகளில் அறிவியல் இலக்கியங்களின் தேவை தானாகவே அதிகரிக்கும் எனவும் அதுவரை ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படும் அரசு நிதியுதவி இருமடங்காக்கப்பட வேண்டும் எனவும் மேற்கூறிய அறிக்கையில் வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

உடல் இயங்கியல் (Physiology), உடற்கூறியல் (Anatomy), மனதை ஒழுங்குபடுத்துதல், நற்குணங்களை வளர்த்தல், நாம் சுவாசிக்கும் காற்று, பருகும் நீர் முதலிய வெகு சாதாரண இயற்கைப் பொருட்கள் குறித்து வட்டார மொழிகளில் எளிமையான வெளியீடுகள் வெளியாக, மக்கள் ஆவலோடு உள்ளனர் எனக் கருதி மேற்கூறிய துறைகள் குறித்தும், தந்தியில்லாக் கம்பி, துறைமுகம், அச்சு இயந்திரம், புகைப்படம், நீராவி இயந்திரம், சேமிப்பு வங்கி, பருத்தி, தாள் உற்பத்தி முதலியவை குறித்தும் செய்திகள் அடங்கியுள்ள நூல்கள் வெளியிட வேண்டும் எனவும் பட்டியலிட்டிருந்தார். 1869 பிப்ரவரியில் அளித்த ஓர் அறிக்கையிலிருந்து, வட்டார மொழி இலக்கியச் சங்கம் சுமார் 30க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது புலனாகிறது.

கிருஷ்ணமாச்சாரியின் தலைமையில் வட்டார மொழி இலக்கியச் சங்கம் சீரமைக்கப்பட்டது. இதன் இயக்குநர் குழுவில் பல இந்தியர்களை கிருஷ்ணமாச்சாரி நியமித்தார். ஐரோப்பியர்களே இந்தக் குழுவில் இல்லாதது கண்டு, தமிழ் தெரியாவிட்டாலும் ஆலோசனைக்கு உதவுவார்கள் என ஓரிரு ஐரோப்பியர்களை வலிந்து இயக்குநர் நியமிக்கும் அளவிற்கு கிருஷ்ணமாச்சாரியின் இந்திய மயமாக்கல் அமைந்திருந்தது.

கட்டுரையாளர், சென்னை டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக்கழக சிறப்புநிலைப் பேராசிரியர்.

புத்தகங்கள் அச்சிட அற்புதத் தீர்வு குறைந்த செலவு அதிகபட்ச தரம்

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாள், அச்சு மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

**REAL IMPACT
SOLUTIONS, CHENNAI**

தொடர்பு கொள்ள

98412 93503

கட்டுரை

உனக்கு இருக்கே எனக்கு இல்லையே
 - உளுவத் தலையன்
 என்ன டே எனக்கு இருக்கு
 - உச்சிக்குடும்பன்
 அதுதான் இருக்கே எனக்கு வேணும்
 என்ன வேணும்னு சொல்லு டே
 நீ வெளியில எப்படி போற
 நடந்து போறேன்
 கூட யார் வாரா
 என் பொஞ்சாதி
 அதுதான் எனக்கு வேணும்
 ஏலே மூதேவி நான் ஒன் அண்ணனடா
 உன் பொண்டாட்டி மாதிரி எனக்கு ஒரு பொண்டாட்டி
 வேணும்
 ஏலே அப்படிச் சொல்லு
 உனக்கு கல்யாணம் பண்ணணும் அப்படித்தானே
 ஆமா ஆமா ஆமா
 நான் உனக்கு பொண்ணு பாக்குறேன்டே

உச்சியும் உளுவனும்

அ.கா.பெருமாள்

இந்த உரையாடல் தமிழகத் தோல்பாவைக்கூத்து உச்சிக்குடும்பன் உளுவத் தலையன் கல்யாண கதை நிகழ்வில் வருவது" இது சுமார் 10 முதல் 15 நிமிடங்கள் நிகழும்' முக்கியமாக நல்லதங்கள் கூத்தில் இது கட்டாய நிகழ்ச்சியாக நடக்கும் சில சமயம் பார்வையாளர்களின் வேண்டுகோளின்படியும் நடக்கும்.

இந்த நிகழ்ச்சியை நடத்திக் காட்டும் உச்சிக்குடும்பன் உருவத் தலையன் இருவரும் முக்கிய தமாஷ் பாத்திரங்கள். இவர்களின் மாற்றுப்பிரதி தான் தமிழ் சினிமா காமெடி நடிகர்களான கவுண்டமணியும் செந்திலும்.

தோல்பாவைக்கூத்து நகைச்சுவை காட்சிகளைச் செந்தில் கவுண்டமணி ஆகிய இருவரும் பெருமளவில் நகல் எடுத்துள்ளனர். இவர்களின் சில நகைச்சுவைக் காட்சிகள் உச்சிக்குடும்பன் உருவத்தலையனுக்குச் சொல்லிய அல்லது நிகழ்த்திக் காட்டியவைதாம். இந்தக் கதைகளில் சில பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் இரத்தின நாயகர் சன்ஸ் (சென்னை) வெளியிட்டுள்ள கட்டு வாக்கிய கதைகள் என்னும் நூலில் உள்ளன.

இன்றைய தோல்பாவைக்கூத்து கொஞ்சம் கதையும் நிறைய தமாஷ் காட்சிகளும் கலந்த கலவையாக நடக்கிறது. உத்தேசமாக எழுபது-எண்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் இப்படி இல்லை. இப்போது இது சிறுவர் கலை.

முப்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் கூட கூத்தில் ராகவிஸ்தாரங்களுடன் கூடிய அருணாசலக் கவிராயரின் இராம நாடகக் கீர்த்தனைப் பாடல்கள் பாடப் பட்டிருக்கின்றன. அப்போது கதை நிகழ்ச்சிகளுக்கும் உரையாடலுக்கும் நிறையவே இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் சுப்பையா ராவ் என்பதுகளில் கூட என்னிடம் பல முறை சொல்லி இருக்கிறார்.

ஐம்பதுகளில் சுப்பையா ராவ் போன்றோர் இட்டுக்கட்டி நடத்திய சில தமாஷ் காட்சிகள் எந்த மாற்றமும் இல்லாமல் இன்றும் நடத்தப்படுகின்றன. போடுகா என்பவன், உருவத் தலையனிடம் பத்து நயா பைசாவை (இன்று இந்த நாணயம் வழக்கில் இல்லை) கடன் கொடுத்துவிட்டு திருப்பிக் கேட்கும் ஒரு காட்சி இன்றைய வாசகருக்கு புரியாமலேயே இருக்கும். நயா பைசா என்பதை இன்றைய வழக்கு நாணயமாகக் கணக்கிட முடியாது, ஆனால் அந்த தமாஷ் காட்சி தொடர்கிறது. பத்து பைசா என்பதை மாற்றி பத்து ரூபாய் என்று சொல்லவும் என்று தோல்பாவைக்கூத்து கலைஞர்களிடம் நான் பலமுறை பேசியது வீணாகி விட்டது.

கூத்தில் முதலில் நகைச்சுவைப் பாத்திரங்கள் அறிமுகமாகும். அவர்களின் பாட்டு கூட்டத்தைக் கலகலப்பாக்கிவிடும். இந்தப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் ஸ்பெஷல் நாடகக் கூத்துக்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்டவை.

இந்தப் பாடல்களைப் பாடும் கோமாளி தன் கைகளையும் காலையும் அசைப்பான், இச்செய்கை சிறுவர்களைச் சிரிக்க வைத்துவிடும். இதிலிருந்து கூத்தின் இறுதிவரை தனித் தமாஷ் காட்சிகளும் கதையுடன் கூடிய தமாஷ் காட்சிகளும் இணைந்து

நடக்கும். இதுவே இந்தக் கூத்தின் இன்றைய நடைமுறை.

தோல்பாவைக்கூத்தின் மொத்தக்காட்சிகளில் உத்தேசமாக 50 விழுக்காடு தமாஷ் காட்சிகளே என்பது இன்றைய நிலை. ஒன்றரை மணி நேரக் கூத்தில் 30 - 40 நிமிடங்கள் தமாஷ் பாத்திரங்களே வரும்படியான சூழ்நிலை இன்று ஆகிவிட்டது.

முந்திய காலங்களில் தனியாகத் தமாஷ் காட்சிகள் நடத்தப்பட்டாலும் நிகழ்ச்சிகளாக நடத்தப்பட்டாலும் அதில் கூட ஒரு நாட்டார் தன்மை இருந்தது. அதுவும்கூட அந்தக் காட்சிகள் வட்டார வழக்காற்றிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவையாக இருக்கும்

முந்திய கால நிகழ்ச்சிகளைச் சிறுவர்கள் பார்க்க ஆரம்பித்த காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம் இன்று தொடர்கிறது. இப்படியாக சேர்க்கப்பட்ட காட்சிகள் குழுத்தலைவரின் மனோபாவத்திற்கு ஏற்ப வட்டார ரீதியாக வேறுபடும். ஆனால் இவற்றில் ஒரு பொதுத்தன்மை உண்டு.

தோல்பாவைக்கூத்துத் தமாஷ் காட்சிகளை இரண்டு வகையாகப் பிரித்துக் காட்டலாம். ஒன்று கதைத் தொடர்பு இல்லாமல் தனியாக நிகழ்ச்சி காட்டப்படுவது, இன்னொன்று கதாபாத்திரங்களின் உரையாடல் இடையே நிகழ்வில் காட்டப்படுவது. தோல்பாவைக்கூத்து ராமாயண கதையை நிகழ்த்திக் காட்டுவதற்கு உருவானது என்ற நம்பிக்கை கலைஞர்களிடம் ஆழமாக உள்ளது.

தோல்பாவைக்கூத்து இராமாயண நிகழ்வு 10 நாட்கள் நடக்கும். பட்டாபிஷேகம் நிகழ்விற்குப் பின் அரிச்சந்திரன் கதை, லவகுசா கதை, மயில்ராவணன் கதை மச்சவல்லவன் போர் என்பன நடக்கும். இவை ராமாயணம் தொடர்பான கதைகள்.

இவை அல்லாமல் நல்ல தங்காள் கதை உட்பட வேறு கதைகளும் நடக்கும், இவற்றில் சில சோகத்தின் உச்சத்தில் உள்ளவை. இதனால் இக்கதைகளின் நடுவே தனித்துவமாக காட்சிகளைக் காட்டுகிறார்கள்.

ஒலிப்பெருக்கியும் மின்விளக்கும் இல்லாத காலங்களில் நிகழ்ச்சி தொடர்ந்து நடப்பதில்லை. கலைஞர்களுக்கு ஓய்வு தேவைப்படுவதால் ஒருநாள் விட்டு ஒருநாள் நடத்தியிருக்கிறார்கள்.

இக்காலங்களில் நாட்டார் தன்மையுடன் கூடிய பாடல்களுக்கும் வட்டார ரீதியான தொன்மங்களுக்கும் பொதுமக்களின் நம்பிக்கை சார்ந்த செய்திகளுக்கும் இடம் அளிக்கப்பட்டது. அருணாசலக் கவிராயரின் ராம நாடகக் கீர்த்தனைகள் கூட பாடப்பட்டன. இதைக் கேட்பதற்கு மட்டுமே கூட்டம் கூடியிருக்கிறது.

கோவில் இருந்த சாலைகளில் திருவிழாக் காலங்களில் எல்லா ஜாதிக்காரர்களுக்கும் நுழைய மறுப்பு இருந்தபோது தோல்பாவைக்கூத்துக்காரர்கள்

தெரு ஓரங்களில் நிகழ்ச்சி நடத்தியதைக் கோபால்ராவ் நினைவு கூர்ந்தார். கோவிலில் இருந்து சற்று தொலைவில் அப்போது கூத்து நிகழ்ந்திருக்கிறது

கடந்த 70 ஆண்டுகளாக நடக்கும் நகைச்சுவைக் காட்சிகளுக்கு என்று உருவாக்கப்பட்ட பாத்திரங்கள் இப்போதும் கூத்துக் கலைஞர்களிடம் உள்ளன உச்சிக்குடும்பன், உளுவத் தலையன், உச்சியின் மனைவி அமிர்தம், சோமாசி, மொட்டையன் போடுகா, டில்லி முத்தம்மா, நரிக்குறத்தி, நரிக்குறவன் என 16க்கு மேற்பட்ட நகைச்சுவைப் பாத்திரங்களை இன்றைய கலைஞர்கள் வைத்திருக்கின்றனர்.

தோல்பாவைக் கூத்தில் பெருமளவில் பங்கு பெறும் உச்சிக்குடும்பன், உளுவத்தலையன், கோமாளி மாமா போன்றோர் ஒருவகையில் தெருக்கூத்து நிகழ்வில் வரும் கட்டியங்காரன் போன்றவன் என்று கூறலாம். இவர்கள் கட்டியங்காரனை முழுதும் ஒத்துப்போனவர்கள் என்று சொல்லமுடியாவிட்டாலும் சில ஒற்றுமைகள் உள்ளன.

தெருக்கூத்து கட்டியங்காரன், விதுஷகன், காவல்காரன், சபை அலங்காரக்காரன், கோமாளி எனும் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறான். இவன் கதை காட்சிகளைப் புரிந்துகொள்ள பார்வையாளனுக்கு சில சமயம் உதவி செய்கின்றவன். அடுத்த நாள் கூத்து நிகழ்ச்சியைப் பார்வையாளருக்கு அறிமுகப்படுத்துபவன்.

கதாபாத்திரங்கள் உரையாடும் போது பார்வையாளர்களின் பிரதிநிதியாக வந்து சில சமயம் பேசுகிறவன்.

சம கால விஷயங்களையும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்காக உள்ள பிரச்சார விஷயங்களையும் உரையாடுகின்றவன்.

இப்படியாகக் கட்டியங்காரனின் செயல்பாடுகள் உச்சிக்குடும்பனுக்கும் உளுவத் தலையனுக்கும் பொருத்தமாக இருக்கின்றன.

தோல்பாவைக்கூத்து நிகழ்ச்சி ஆரம்பத்திலிருந்து இறுதிவரை உச்சிக்குடும்பன் உளுவத் தலையன் ஆகிய பாத்திரங்களிலிருந்து பிரிக்க முடியாதபடிதான் இருக்கும். சில காட்சிகளில் இவர்கள் கதாபாத்திரங்களுடன் இணைந்தவர்களாகக் காட்டப்படுகிறார்கள்.

கூத்து நிகழ்வில் சில தடங்கல்கள் ஏற்படும்போதும் மழை போன்ற இயற்கை நிகழ்வு ஏற்படும்போதும் இந்த தமாஷ் பாத்திரங்கள் கை கொடுக்கிறார்கள்.

பார்வையாளர்களின் ஏழ்மையை இயலாமையை புரிய வைப்பதற்குக் கூட இந்த தமாஷ் பாத்திரங்களே வந்து செல்கின்றார்கள். இதுபோன்ற நிலைகளில் உச்சிக்குடும்பன் கட்டியங்காரனிலிருந்து வேறுபடுகின்றான்.

இதற்கு ஒரு உதாரணத்தை சொல்லமுடியும் திருநெல்வேலி மாவட்டம் நாங்குநேரி வட்டத்தில் ஒரு கிராமத்தில் எண்பதுகளில் நான் பார்த்த நிகழ்ச்சி மறக்க முடியாதது.

குழுத்தலைவரான பரமசிவராவ் அந்த ஊரில் அவருக்குத் தெரிந்த ஒருவரிடம் கூத்து நடத்த அனுமதியும் உதவியும் கேட்டிருக்கிறார். அவர் அங்கே செல்வாக்கு உடையவரல்லர். வேறு சில ஆட்களிடமும் அனுமதி பெற்றிருக்கிறார்.

பரமசிவராவ் ஊர்த்தலைவரை நேரடியாகப் பார்க்க வேண்டும் என்பதை முக்கியமாக நினைக்கவில்லை. நிகழ்ச்சி ஆரம்பித்த பிறகு அவருக்கு ஊரில் முழுமையாக உதவி கிடைக்கவில்லை அப்போதுதான் தன் தவறு அவருக்குப் புரிந்தது.

பொதுவாக சில ஊர்களில் கலைஞர்களுக்குக் காய்கறி, அரிசி, மாமிசம் போன்றவை இலவசமாகக் கிடைப்பதுண்டு ஆனால் இந்த முறை அதில் சிறு தடங்கல் ஏற்பட்டது. இதற்கெல்லாம் காரணம் அந்த ஊர் தலைவரைப் பார்க்காததுதான் என்று பரமசிவராவ் புரிந்து கொண்டார்.

ஒருநாள் பரமசிவராவ் கூத்து நிகழ்ச்சியில் இந்த விஷயத்தை லாவகமாக வெளிப்படுத்திவிட்டார். ராமன் மாரீசமானைப் பிடிப்பதற்காக வில்லுடன் செல்லுகிறான். பிடிக்க முடியவில்லை. ஓடிக்களைத்து ஓரிடத்தில் அமருகின்றான்.

அப்போது மெல்ல யாரோ முனங்கும் குரல் கேட்கிறது. யாரது என்று கேட்கிறான் ராமன், அவன் காலின் கீழ் வில்லின் நுனியில் ஒரு தவளை. அது பேசுகிறது "ராமா உன் கோதண்டத்தை என் மீது வைத்து விட்டாயே" என்று புலம்புகிறது. "இராமன் சொல்லுகிறான்: தவளையே நீ ராமா என அழைக்கக் கூடாதா" என்கிறான்.

தவளை உடனே அடுத்தவர் துன்புறுத்தினால் ராமனின் பெயரைச் சொல்லலாம். ராமனே என்னைத் துன்புறுத்தினால் யாரிடம் நான் சொல்லவேன் பேசவேன் என்று சொன்னது.

இந்தச் சமயத்தில் உச்சிக்குடும்பன் வருவான். பார்வையாளர்களைப் பார்த்து "இந்த ஊரில் இராமனைப் போன்ற தலைவர் பெரியவர் வள்ளல் நல்ல மனம் படைத்தவர் செயல்பாடுகளிலும் உள்ளவர் எங்கள் மீது அருள் பார்வை வைத்தால் எங்களுக்கு என்ன துன்பம் வரும். இராமனைப் போன்றவர் அல்லவா அவர் என்று சொல்லிக்கொண்டே போவான். உடனே பார்வையாளர்கள் ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

அன்றுமுதல் பரமசிவராவுக்கு கூத்து நடத்துவதில் உள்ள பிரச்சினை தீர்ந்து விட்டது. எல்லாம் இலவசமாகக் கிடைத்தன.

நான் பின்னர் பரமசிவராவிடம் "சமயோஜிதமாக பேசிவிட்டீரே" என்றேன். அவர் "இது என் கற்பனை அல்ல என் அப்பா இது போன்ற சூழ்நிலையில் பேசியது அதை நான் என் சொந்தச்சரக்கு மாதிரி காட்டிக்கொண்டேன்" என்றார்.

உச்சிக்குடும்பன் சிலசமயம் கட்டியங்காரனின் நிலையிலிருந்து முழுக்க வேறுபட்டும் இருப்பான். கதை நிகழ்ச்சியில் வரும் சில செய்திகளை சமகாலத்தோடு பொருத்தி இப்படி இருக்கலாமே என்று அறிவுரை கொடுப்பான். பெரும்பாலும் கணவன் மனைவி உறவு தொடர்பானதாக அது இருக்கும்.

உச்சியும் உளுவனும் ராமாயண கதாபாத்திரங்கள் எல்லாவற்றையும் கிண்டலடிப்பார்கள். ஆனால் ராமன் 'சீதை' லட்சுமணன் என மிகச் சிலர் மட்டும் விதிவிலக்காக இருப்பார்கள்.

கதாபாத்திரங்களின் கருத்தாழம் கொண்ட அல்லது முக்கிய நிகழ்ச்சியில் உரையாடலின்போது இடையில் புகுந்து தீவிரத் தன்மையை தொய்வுறச் செய்யும் ஒரு காரியத்தையும் உச்சியும் உடும்பனும் செய்வார்கள், சாலமன் பாப்பையா பட்டிமன்றத்தில் செய்வது மாதிரி என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம்

சூர்ப்பனகை மூக்கு வெட்டப்பட்ட பின்பு இராவண தர்பாருக்கு வேகமாய் சென்று கொண்டிருப்பான். அப்போது உச்சி அவளைப் பார்த்து வினை ஆரம்பிச்சாச்சு, இனி உங்க எல்லாரு தலை உருளப் போகிறது என்று வரப்போவதை சொல்லிவிட்டு ஓடி விடுவான்.

நல்லதங்காள் கதையில் அலங்காரி புழு நெளியும் அரிசிமாவை நல்லதங்காளிடம் கொடுத்து காய்ச்சிக்குடி என்று சொல்லும்போது உச்சி இடையில் புகுந்து "உனக்கு சுண்ணாம்பு காளவாய்தான் கடைசியில்" என்பான். கதையின் இறுதியில் இது தான் நடக்கப் போகிறது.

பொதுவாக நாட்டார் மரபிலும் வைதீக மரபிலும் நகைச்சுவையை இழையோட விடுவது என்பது வித்தியாசமாகப் படவில்லை. சிரிப்புக்கு ஹாசன் என்ற கடவுள் இருந்திருக்கிறார் வேதங்களில் வாஜசநேயி சம்ஹிதை, தைதீய சம்ஹிதை இரண்டிலும் கோமாளி என்று ஒரு பாத்திரம் இருக்கிறது. வண்டி இழுக்கும். குதிரை லேசான பாரத்தை விரும்பும். அது போல நல்ல சிரிப்பை உண்டாக்கும் கோமாளியின் லேசான சொற்களை விரும்புவர் என்பது பழைய செய்தி.

சுப்பையா ராவ் ஒரு முறை உச்சிக்குடும்பனின் தோற்றம் பற்றி பேசினார். அது மிக பழகிய கதாபாத்திரம் என்பது அவருடைய கருத்து சிவகணங்களில் ஒருவனான குண்டோதரன் விசுவாமித்திரரிடம் ஏதோ கிண்டல் பேச்சு பேச அவர், தமாஷ் பாத்திரமாக மாறும்படி சாபமிட்ட' ஒரு கதையைச் சொன்னார் பரமசிவராவ்.

இந்த தமாஷ் பாத்திரங்கள் இராமனிடம் வரம் பெற்றவர்கள். போரிலே உதவியவர்கள் ராமனின் படைவீரர்கள் களைப்பு இல்லாதவாறு போர் செய்வதற்கு சுவையான செய்திகளை சொல்லிக்கொண்டே இருந்தவர்கள். இதையெல்லாம் கவனித்த ராமன் இனிமேல் உங்களுக்கு ராமாயணக்

கதையில் நிரந்தரமான இடம் உண்டு என்று வரம் கொடுத்தாராம்.

தோல்பாவைக்கூத்துக் கலைஞர்களுக்கு ஊர் மக்களிடமும் பார்வையாளர்களிடமும் ஏதோ காரணத்தால் வரும் சிறுசிறு பூசல்களை தங்கள் உரையாடல் மூலம் வெளிப்படுத்துவார்கள், இந்த செய்தியை நாட்டார் கலைஞர்களிடம் நான் கேட்டிருக்கிறேன், கூத்து நிகழும்போது கூத்தரங்கில் திரையை உயர்த்திவிட்டு திருட்டுத்தனமாக கூத்துப் பார்க்க வரும் சிறுவர்களை உச்சி விமர்சனம் செய்வான்.

தமாஷ் காட்சிகளையே காட்டி பழக்கப்பட்ட இந்த கலைஞர்கள் தீவிரமான செய்திகளைச் சொல்வதற்கு முடியாமல் ஆகி விட்டனர். மிக அண்மைக்காலத்தில் பெண்கள் விடுதலை, குழந்தைகள் கல்வி, பொதுவான சமூக விழிப்புணர்வு, பிரச்சாரம் செய்யுமாறு இவர்கள் அரசு பணம் கொடுத்து வேண்டிக் கொண்டனர். பிரச்சார நிகழ்ச்சிகளில் பெரும்பாலான நகைச்சுவைக் காட்சிகள்தாம் என்பது குறிப்பிடத் தகுந்தது.

ஒருமுறை விவேகானந்தரின் வரலாற்றைத் தோல்பாவைக்கூத்தில் காட்ட வேண்டும் என்று என்னிடம் ஒரு அமைப்பு கேட்டுக் கொண்டபோது நான் ஒரு கலைஞருக்கு வேறு ஒருவர் மூலம் பயிற்சி அளித்தேன்.

பொது மக்களிடம் அந்த நிகழ்ச்சியை நடத்துவதற்கு முன்பு ஒருமுறை நானும் நண்பர்களும் பார்த்தோம். ஒரு காட்சியில் உளுவத்தலையன் ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரைக் கிண்டல் செய்து பேசுகின்ற உரையாடலை கேட்டேன். அவர் சுவாமி விவேகானந்தரிடம் ஒரு பாட்டு பாடச் சொல்லுகிறார். விவேகானந்தர் பாட ஆரம்பித்ததும் உளுவத் தலையன் இடையில் புகுந்து "காளி பாட்டு பாடும் ஓய்" என்றான். அதோடு நின்றால் பரவாயில்லை கரகாட்ட படத்தில் வரும் மாரியம்மா என்ற பாடலை சத்தமாகப்பாடினான்.

இந்த நிகழ்ச்சியை என்னுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நிகழ்ச்சிக்கு நிதி சிபாரிசு செய்த நண்பர் "இனிமேல் இந்த நிகழ்ச்சி வேண்டாம். இதுவரை நிகழ்ச்சி தயாரிக்க கலைஞர் செலவழித்த பணத்திற்கு நான் பொறுப்பு தந்து விடுகிறோம். இதோடு இந்த திட்டத்தை முடித்துக் கொள்வோம்" என்று சொல்லிவிட்டார்.

இது போன்று பல அனுபவங்கள் எனக்கு உண்டு. இதற்கு முக்கியமான காரணம், கலைஞர்களால் கருத்தாழம் மிக்க செய்திகளை நகைச்சுவை கலக்காமல் சொல்ல முடியாது என்ற நிலை இன்று ஆகிவிட்டது என்று தோன்றுகிறது.

கட்டுரையாளர், ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர், நாட்டார் வழக்காற்றியல் மற்றும் சமூகப் பண்பாட்டு ஆய்வாளர்.

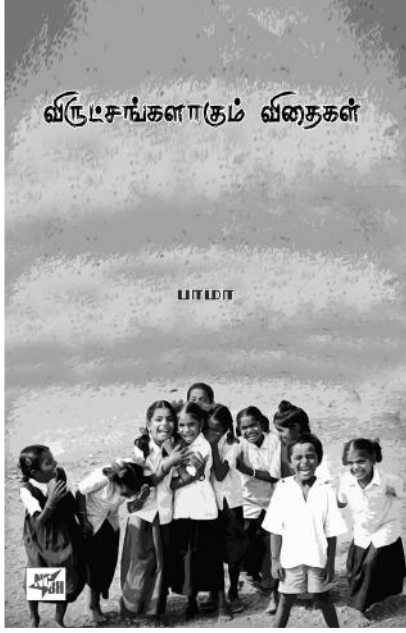
குடிந்தைகளிடம் கற்றுக்கொள்ளும் ஆசிரியர்

ச.தமிழ்ச்செல்வன்

எழுத்தாளர் பாமா அவர்களின் சமீபத்திய நூலான 'விருட்சங்களாகும் விதைகள்' நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் வெளியீடாக வந்துள்ளது. ஓர் ஆசிரியராக அவர் பல ஊர்களில் பல விதமான பள்ளிகளில் பணியாற்றிப் பெற்ற அனுபவங்களின் பிழிசாறாக இந்நூல் இருக்கிறது. இதை கட்டுரையாக- அ புனைவாக எழுதாமல், ஒரு புனைவாக எழுதியிருப்பது நூலுக்குக் கூடுதல் கனமும் உணர்வெழுச்சியும் தருகிறது.

ஆசிரியர்கள்தங்களின் வகுப்பறை அனுபவங்களை எழுதும் பயணத்தை பேராசிரியர் ச.மாடசாமி துவங்கி வைத்தார். எனினும் அத்திசையில் எழுதிட பள்ளி ஆசிரியர்கள் இன்னும் முனைப்புக் காட்டவில்லை. ச.க.முத்துக்கண்ணன், கலகல வகுப்பறை சிவா, மதுரை சரவணன், மதன்குமார் போல வெகு சிலரே முயற்சிகள் மேற்கொண்டுள்ளனர். அவ்வகையில் மிக முக்கியமான பங்களிப்பினை பாமா வழங்கியுள்ளார். அரசுப்பள்ளிகள், தனியார் பள்ளிகள் இரண்டிலும் பணியாற்றிய அனுபவம் அவருக்கு இருப்பதால் மொத்தப் பள்ளிக்கல்வியின் ஒரு குறுக்குவெட்டுத் தோற்றத்தை அவரால் இந்நூலில் வழங்கிவிட முடிந்திருக்கிறது.

மலர்விழி என்கிற ஒரு ஆசிரியைக் கதாபாத்திரத்தின் அனுபவங்களாக இந்நூல் விரிகிறது. பல பள்ளிகளில் அவள் பணி புரிந்தாலும் எல்லாப்பள்ளிகளிலும் அவள் சந்திப்பது வறுமையான பின்னணியிலிருந்து வரும் குழந்தைகளைத்தான்.

விருட்சங்களாகும் விதைகள் | பாமா
வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை | விலை.ரூ.200/-

“வாழ்வின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத குழந்தைகளின் மனநிலை, எதிர்பார்ப்பு, ஏக்கம், ஏற்றத்தாழ்வு நிறைந்த இந்தச் சமுதாயத்தில் அவர்கள் சந்திக்கும் இன்னல்கள், கலாச்சாரரீதியாக ஏற்படுத்தப்படும் புறக்கணிப்புகள் இவற்றையெல்லாம் கணக்கிலெடுக்காமல் கற்பித்தல் என்பது வெறும் இயந்திரகதியான ஒரு பணியாகவே இருக்குமென்பதை அனுபவத்தில் உணர்ந்திருந்தான்.”

வகுப்பறையில் மட்டுமே குழந்தைகளைச் சந்திக்கும் ஆசிரியராக அல்லாமல் வாடிய முகங்களைக் கண்டபோதெல்லாம் வாஞ்சையுடன் அவர்களோடு உரையாடி பள்ளி முடிந்த பின் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து அவர்களின் குடிசைகளுக்குச் சென்று அவர்கள் எத்தகைய பொருளாதார மற்றும் கலாச்சாரப் பின்னணியிலிருந்து வருகிறார்கள் என்பதை அறிகிறார்.. விதவிதமான பின்னணிகளிலிருந்து வகுப்புக்கு வரும் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் ஒரே விதமான அணுகுமுறை சரியாக இருக்காது என்பதை அனுபவத்தில் புரிந்துகொண்டு தன்னை மாற்றிக்கொள்கிறார் மலர்விழி. தொடர்ந்து குழந்தைகளிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் மனநிலையோடு பணியாற்றிய ஆசிரிய அனுபவம் நூல் முழுக்க விரவிக்கிடக்கிறது.

நிஷா என்கிற குழந்தை பத்தாம் வகுப்புப் படிக்கும்போதே அவளுக்குத் திருமண ஏற்பாடு நடக்கிறது. படிப்பில் மிகுந்த ஆர்வமுள்ள அக்குழந்தையின் பெற்றோரிடம் பேசித் திருமணத்தைத் தடுத்து அவள் படிப்பைத்தொடர மலர்விழி முயற்சிகள் எடுக்கிறார். ஆனால் நிஷாவின் அப்பா வந்து, “டீச்சர், உங்க வேல எதுவோ அத மட்டும் பாருங்க. இது எங்க குடும்ப விசயம். இதுல நீங்க தலையிடத் தேவை

இல்ல. ஏம்பொண்ணுக்கு எப்ப என்ன செய்யணும்னு எனக்குத் தெரியும். நல்லாச் சொல்லிக்கொடுத்தீங்க. நல்லா மார்க் வாங்கீட்டா. அதுபோதும். நல்ல மாப்பிள வரும்போது உட்டுறக்கூடாது. இவா படுச்சு முடிக்கிற காலத்துல இதுமாதிரி மாப்பிள வரும்னு என்ன நிச்சயம்? காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்கொள்ளணும் டீச்சர். அதுனால இந்த விசயத்துல தலையிடுறத இன்னையோட உட்டுறுங்க” என்று எச்சரித்துவிட்டுப் போகிறார். தன் நெருங்கிய தோழியிடம் விவாதித்து சட்டப்படி இதைத் தடுக்க முயற்சி எடுக்கலாமா என்று யோசிக்கிறார். தலைமையாசிரியரிடம் இருவரும் சென்று பேசுகிறார்கள். அவரோ, “உங்க ரெண்டு பேத்துக்கும் வேற வேல வெட்டி ஒண்ணுமில்லையா? அந்தப் பொண்ணாட அப்பா பெரிய பணக்காரரு. ஊருக்குள்ள மதிப்பும் மரியாதையும் உள்ளவரு. அவரப் போயி போலீசு அது இதுன்னு இழுத்தா என்னாகும்னு தெரியாம வெளாட்டுத்தனமா பேசுறீங்க. அவரு மகளுக்கு அவரு செய்யுறாரு. நீங்க போயி உங்க வேல எதுவோ அத மட்டும் பாருங்க. தேவையில்லாத விசயத்துல தலையிடாம இருங்க. அதுதான் உங்களுக்கும் நல்லது” என்று சத்தம் போட்டு அனுப்புகிறார்.

பெண் குழந்தைகளின் கல்விக்கான நியாயமான கனவுகளைக்கூட பெற்றோரே கருக்குகின்ற கொடுமை இன்றைக்கும் நடந்துகொண்டே இருக்கிறது. அதை என்னான்னு கேள்வி கேட்கக்கூட நாதியில்லை. எங்க குடும்ப விசயம் என்கிற வார்த்தைகளுக்குள் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிடுகிறார்கள். அக்கறையுள்ள ஓர் ஆசிரியரால் அதைக்கண்டு பதைக்கத்தான் முடிகிறது. பிரம்மாண்டமான இந்த சமூகத்தின் பிற்போக்குத் தனத்தை எதிர்த்துத் தனியாளாக அவரால் ஒன்றும் செய்துவிட முடியவில்லை. சட்டங்களால் மட்டும் ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. மனமாற்றம் தேவைப்படுவதை நிஷாவின் கதை நமக்கு உணர்த்தி நிற்கிறது. நிஷாவின் கதையைப்போலப் பல கிளைக்கதைகள் இந்த நூலில் அடுக்கக்கூடாக வந்துகொண்டே இருக்க, நாம் அதிர்த்துதான் போகிறோம்.

சாப்பாடும் அடிப்படைத் தேவைகளுமே கிட்டாத குடும்பச்சூழல் ஒருபுறம் எனில் மறுபுறம் வசதி இருந்தாலும் பெண் குழந்தை என்றால் காலாகாலத்திலே ஒருத்தன் கையிலே பிடிச்சுக் கொடுத்துட்டாப் போதும் என்கிற ஆணாதிக்க சமூக உளவியல் மறுபுறம்.

மலர்விழிக்குத் திருமணம் ஆகிறது. சென்னை வாழ்க்கை துவங்குகிறது. வேலையை விட்டுவிட்டுக் கணவனுடன் வாழ்ச்செல்கிறாள். கணவனுக்கு இவள் வேலைக்குச் செல்வது பிடிக்கவில்லை. ஆனாலும் போராடிப்போராடிச் சம்மதம் பெற்று வீட்டுக்கு அருகில் உள்ள ஒரு தனியார் மெட்ரிக்குலேசன் ஆங்கில வழிப் பள்ளியில் வேலைக்குச் சேருகிறாள்.

“இங்குள்ள பிள்ளைகளிடம் தனது அணுகுமுறை வேறுவிதமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை விரைவில்

புரிந்துகொண்டாள். இவர்களுக்குப் படிப்பு என்பதே பயங்கரமான போட்டிதானென்பதை அறிந்து அதிர்ந்து போனாள். எல்லோருமே முதல் மாணவியாக வரவேண்டும் என்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு படித்தனர். அது ஓர் ஆரோக்கியமான போட்டியாக இல்லை என்பதுதான் மலர்விழிக்கு வருத்தத்தைத் தந்தது. பண்பலமும் அந்தஸ்தும் அதிகாரமும்தான் அங்கு மதிப்புக்குரியவையாக இருந்தன. மனித நேயமுள்ள உறவுகளுக்கு அங்கு வரவேற்பில்லை என்பதைப் போகப்போகத் தெரிந்துகொண்டாள். தான் இதற்கு முன் பணி புரிந்த பள்ளிக்கும் இப்பள்ளிக்கும் இடையே இருந்த வேறுபாடு அவளை அதிர வைத்தது.

சமுதாயத்தின் விளிம்பு நிலையில் உள்ள மக்களுக்கும் இவர்களுக்கும் எந்தவிதத் தொடர்பும் இல்லை. சாதாரண மக்களின் சங்கடங்களும் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களும் இவர்களுக்குத் தெரியாத உலகங்களாகவே இருந்தன... மலர்விழிக்கு என்னவோ இது செயற்கைத்தனமான வாழ்க்கையாகத் தெரிந்தது. ஒரு பந்தபாசமற்ற உறவுகளற்ற இடமாக இருப்பதாக உணர்ந்தாள். படிப்பைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை என்பதுபோல அனைவரும் இருந்தனர். "இதென்ன படிப்போ என்ற அங்கலாய்ப்பு அவளுக்குள் இருந்தது."

சமூகத்தோடு இணைப்பில்லாத கல்வி என்ன கல்வி? என்பதுதான் பாமா இந்நூலில் முன் வைக்கும் முக்கியமான கேள்வி. இன்றைய நம் கல்வி முறையின் மீது கேள்வி மேல் கேள்விகளை வைத்தபடி நகர்கிறது

பாமாவின் இந்த நூல். தத்துவார்த்தமான கேள்விகள். ஆனால் அவை அனுபவத்தில் காலூன்றிப் பேசுகின்றன.

குழந்தைகளை உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் இருக்கக் கற்றுக்கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் வாழும் குழலும் குடும்பமும் பெற்ற தாயும்கூட அறமற்று வாழும்போது அவர்களுக்கு இயல்பாக எழும் கேள்விகள் பற்றிய இந்நூலின் பகுதி மிகுந்த கவனத்துக்கும் சமூகத்தின் ஆழ்ந்த விவாதத்துக்கும் உட்படுத்த வேண்டிய பகுதியாகும். இந்த நூலின் மிக முக்கியமான முன்வைப்பாக இப்பகுதியை நான் கருதுகிறேன். நாம் உண்மையாக வாழ முடியாதபோது குழந்தைகளுக்கு உண்மையாக இருக்கும்படி போதனை செய்ய நமக்கு என்ன தகுதி இருக்கிறது? என்கிற கேள்வி ஆசிரியர்களை மட்டுமல்ல பெற்றோர் மற்றும் பெரியவர்களான நம் எல்லோரையும் குற்ற உணர்வுக்குள்ளாக்கும் கேள்வியாகும்.

உண்மையில் இந்த நூல் ஓர் ஆசிரியரின் பணி அனுபவப்பகிர்வல்ல. ஓர் ஆசிரியர் குற்ற உணர்வுடன் குழந்தைகளிடமிருந்து கற்றுக்கொண்ட பாடங்களின் தொகுப்பு என்றே சொல்ல வேண்டும். பள்ளிக்கல்வித்துறை இந்நூலை மொத்தமாக வாங்கி தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுத்துப் படிக்கச் சொல்ல வேண்டும். அத்தனை ஆரோக்கியமான புத்தகம் இது. ஆசிரியர்கள் மட்டுமல்ல. கல்வியில் அக்கறை உள்ள ஒவ்வொருவரும் வாசிக்க வேண்டிய நூல் இது.

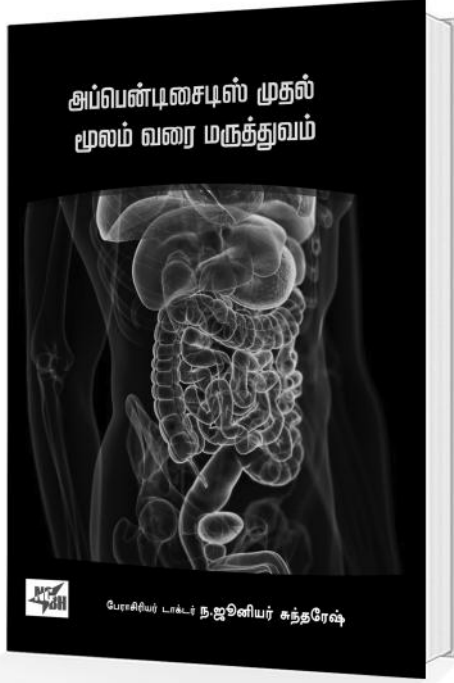
கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர்

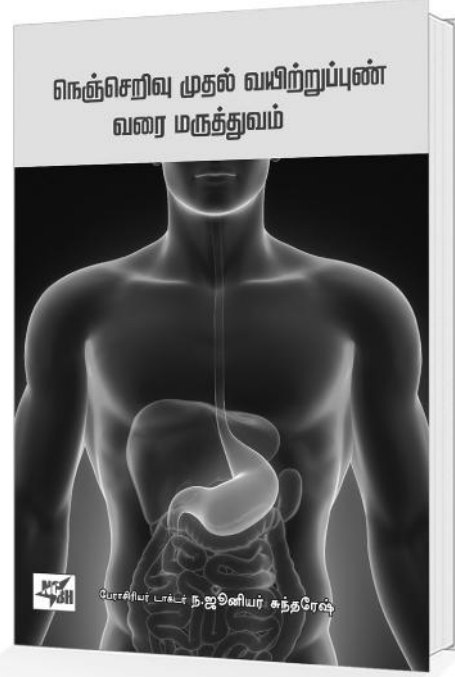
18.09.2022 அன்று புதுக்கோட்டையில் கலை இலக்கிய பெருமன்றம் மற்றும் என்சிபிஎச் இணைந்து சுப்ரபாரதிமணியன் படைப்புலகம் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. இதில் பேராசிரியர் இரா.காமராசு, தங்கமூர்த்தி, என்.ஆர்.ஜீவானந்தம், செம்பை மணவாளன், அண்டனூர் சுரா, சுப்ரபாரதிமணியன், என்.வெங்கடேஷ் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

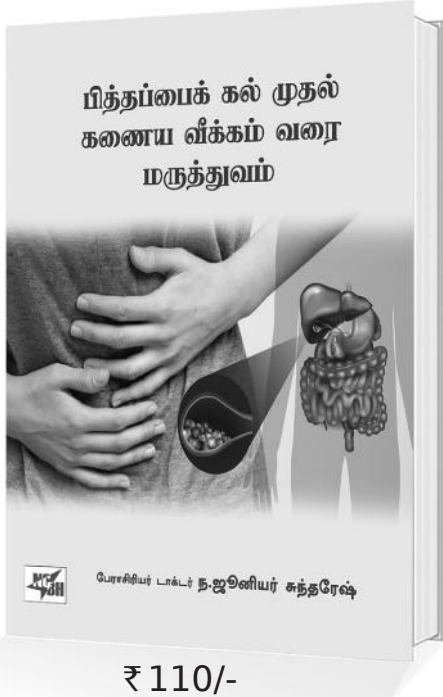
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய மருத்துவ நூல்கள்

₹ 110/-

₹ 125/-

₹ 110/-

₹ 130/-

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

நூல் அறிமுகம்

ஒரு பள்ளி வாழ்க்கை / சமஸ்து /
குளேபலியண்டிரஸ்ட் / சென்னை - 44
விலை - 500/-
தொடர்பு - 9344912003

உள்ளூர் கல்வியும் உள்ளூர் வரலாறும்

இரா. காமராசு

நாட்டின் சேவைத்துறைகள் தமது நிலைகளில் வழுவதி நிற்கின்றன. இதில் கல்வியும் விலக்கல்ல. காலனித்துவ நல் வரவுகளில் ஒன்றாக அமைந்தது இந்தியக்கல்வி. அதுவரை தூர நிறுத்தப்பட்ட வெகுமக்கள், குறிப்பாக பெண்கள் கல்விச் சாலைகளுக்குள் நுழைய நேர்ந்த தருணம் பெரும் ஜனநாயக முன்னெடுப்பு. 'அனைவருக்கும் கல்வி' என்பதே சாதனை எனச் சொல்லலாம். நவீனக் கல்வியின் வருகை முதலே அது குறித்த விமர்சனங்களும் இருக்கத்தான் செய்தன. இந்திய மரபு, சுதேசியம், அறநெறி சார்ந்து இவை துலக்கம் பெற்றன. காந்தி, அரவிந்தர், தாகூர், பாரதி போன்றோரின் கல்விச் சிந்தனைகளின் ஒட்டு மொத்தம் 'இந்தியத்தன்மை' என்பதாகவே அமைந்தது. தேசியம், தேசியமொழி, இந்தியச் சமூகம் குறித்த புரிதல் போன்றவற்றில் போதாமை இருக்கத்தான் செய்தது. விடுதலைப் போராட்டக் காலத்திலும், விடுதலைக்குப் பின்னரும் கல்வி குறித்த விவாதங்கள் தொடரத்தான் செய்தன. ஆனால், அதை ஒரு மையமாக உணர்ந்து செயல்படுத்தாத நிலைதான் இன்றைய கல்விச் சிக்கல்களுக்கு அடிப்படை.

விடுதலை இந்தியாவும் கல்வியைப் பரவலாக்குவதிலேயே கவனம் செலுத்தியது. ஆங்கிலேயர்கள் உருவாக்கிய கல்வி முறை மீது அவ்வப்போது ஒரு சில மாற்றங்கள் செய்து கொண்டே அடிப்படையில் மாற்றம் இன்றி தொடர்கிறது.

இன்று கல்வி பெருவணிகம். எழுபதுகளுக்குப் பின் உருவான பதினமப் பள்ளிகள், உண்டுஉறைவிடப் பள்ளிகள், தனியார் சுயநிதிப்பள்ளிகள் ஆகியவற்றின் பெருக்கம் தமிழகப் பள்ளிக்கல்வி வரலாற்றில் மாபெரும் சிதைவு எனலாம். தாய்மொழி புறந்தள்ளப் பட்டு, ஆங்கில மோகம் பெருகியதும், கல்விச் சேவை என்ற நிலையிலிருந்து ஒரு பண்டமாக மாறியதும் சத்தமில்லாமல் நடந்தேறின.

குழந்தைகளையும், கல்வியையும் பற்றிப் பேசாமல் பண்பாட்டு மாற்றத்தைக் கொணர முடியாது. சமூகத்தின் அடிப்படை அழகாக அமையும் கல்வி, கல்விமுறை, கல்விக்கூடங்கள், பாடத்திட்டங்கள், பயிற்றுமொழி, தேர்வுகள், மதிப்பெண்கள், வேலை வாய்ப்பு என்று பரந்து விரிந்த பரப்பு அது.

மாற்றுக்களைத் தேடும் போது இருப்பவற்றைக் கவனப்படுத்தியே கடந்து செல்ல வேண்டும். அந்த வகையில் பழைய தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் மன்னார்குடி நகரின் கல்வி நிலையங்களைப் பற்றி ஒரு அரிய ஆவணமாக 'ஒரு பள்ளிவாழ்க்கை' எனும் நூல் அமைந்துள்ளது.

நிலவுடமைச் சமூக அமைப்பின் ஒரு குறியீடாக அமைந்த நகரம் மன்னார்குடி. வேளாண் குடிகளும், பெருநிலக்கிழார்களும், கோயில்களும், மடங்களும், பிராமணர்களும் நிறைந்த பகுதி. விடுதலைப் போராட்டத்திலும், சமூக சமத்துவப் போராட்டத்திலும், மொழிப் போராட்டத்திலும் முன் நின்ற வட்டாரம். இங்கே உருவான கல்விச்சூழல் இந்நூலில் விரிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மன்னார்குடி நகரில் முதலில் அமைந்த பள்ளி 1835 - இல் வெஸ்லியன் மெதடிஸ்ட் மிஷனரியினரால் தொடங்கப்பட்டது. 1862-ல் உயர்நிலைப் பள்ளியாகவும் 1896 வாக்கில் கல்லூரியாகவும் பின்னர் மீண்டும் பள்ளியாகவும் 'பின்லே மேல்நிலைப் பள்ளி' என்னும் பெயரோடு தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. 1942-ல் பெண்களுக்கென்று அன்னை திருச்சபையினரால் தொடங்கப்பட்டு இன்று பெரும் பள்ளியாக உயர்ந்து நிற்கும் தூய வளனார் பெண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளி. இந்த இரு பள்ளிகளுக்கும் இடையில் தேசிய இயக்கத்தின் தாக்கத்தாலும் உள்ளூர் தன்மைகளின் தேவை கருதியும் 1899-ல் தொடங்கப்பட்டது தேசிய மேல்நிலைப்பள்ளி. மன்னார்குடி நகரில் தேசிய இயக்கத்தில் வலுவாக இருந்த டி.எஸ். சிங்காரவேலு உடையார்,

எஸ். ராமதுரை (அய்யர்) ஆகிய இருவரால் இப்பள்ளி தொடங்கப்பட்டது. மன்னார்குடி நகரின், வட்டாரத்தின் கல்விச் செயல்பாடுகளின் மையமாக இந்த மூன்று பள்ளிகளும் திகழ்ந்தன. இரு நூறு ஆண்டுகள் கல்வி வரலாறாக அமையும் வகையில் இந்நூல் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

'தேசிய கல்வி இயக்க வரலாறு' என்னும் பகுப்பில், இந்த மூன்று பள்ளிகளுக்கும் அடிப்படையாகவும் பின்புலமாகவும் அமையும் வரலாற்றுக் கூறுகள் சுட்டப்படுகின்றன. 'உலகளூரியத்துக்கான அறைகூவல்' எனும் பத்திரிக்கையாளர் சமஸ் - ன் கட்டுரை இந்நூலின் திறப்பாக அமைகிறது. (GLOBAL - LOCAL) குளோபல் - லோக்கல் என்பதன் சேர்க்கைச் சொல்லாக (GLOCAL) 'குளோக்கல்' என்ற சோனிநிறுவனரின் சொல்லை, 'உலகளூர்' என மொழியாக்கம் செய்து தனது கருத்துக்களை முன்வைக்கிறார். 'கல்விதான் சுயராஜ்யத்தின் திறவுகோல்' 'ராட்டையும் தீண்டாமை ஒழிப்பும்' ஆகிய கூறுகளை வலியுறுத்துவதும் காந்தியின் கல்வி சிந்தனைகளைத் தொட்டு, மையப்படுத்தப்பட்ட கல்விக்கு மாற்றாக கீழிருந்து உருவாகும் உள்ளூர்சார் கல்வியை முன்வைப்பதும் அதன் நோக்கில் மன்னார்குடியின் கல்வி நிலையை விவாதிப்பதும் எதிர்காலத்தன்மை வாய்ந்தவை.

'லண்டனில் இருந்து மன்னார்குடிக்கு' என்ற கட்டுரையில் எழுத்தாளர் அரவிந்தன் காலனியக் கால இந்திய கல்விப்போக்குகளை பருந்துப் பார்வையில் எடுத்துக்காட்டுகிறார். சமயம் சார்ந்த கிறித்தவ மெஷினரிகளும் சில முஸ்லிம் பள்ளிகளும் செயல்பட்ட நிலையில் தேசிய இயக்க உந்துதலால் உருவான தேசியப் பள்ளியின் தனித்துவத்தைச் சுட்டுகிறார். 1920களுக்குப் பின்னரே இந்தியாவில் உள்நாட்டுக்காரர்களால் பெரிதும் பள்ளிகள் தோற்றம் கொண்ட நிலையில், 1899லேயே மன்னார்குடியில் உருவானதைப் பதிவு செய்கிறார். இப்பகுதியில் மன்னார்குடிக்கு காந்தியடிகள் 15-09-1927-ல்

வருகைதந்த போது தேசிய மேல்நிலைப்பள்ளி, பின்லே மேல்நிலைப் பள்ளி ஆகியவற்றுக்கு சென்ற அனுபவத்தைப் பதிவு செய்துள்ளனர். காந்தியடிகள், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் பிள்ளைகள் படிக்கின்றனரா? என கேட்க, தேசியப் பள்ளியில் 'இல்லை' என்ற பதிலும், பின்லே பள்ளியில் 'பல மாணவர்கள் படிக்கின்றனர்' என்ற தகவலும் கிடைக்கின்றன.

'கல்வியாளர் எஸ்.எஸ்.இராஜகோபாலனிடம் பேட்டியை சமஸ் எடுத்துள்ளார். இதில் காந்தி, கிராமப்புறங்களின் அடிப்படைகள் என வலியுறுத்திய பஞ்சாயத்து நிர்வாகம், கூட்டுறவு அமைப்பு, ஆரம்பப் பள்ளி ஆகியவற்றில் பள்ளியும் கல்வியும் இடம்பெற்றதைச் சுட்டுகிறார். அன்றைய தேசிய கல்வி இயக்கத்தின் இலக்குகள் 'அனைவருக்கும் கல்வி', 'தாய்மொழிக்கல்வி', 'பெண்களுக்கு கல்வியில் சம உரிமை' ஆகியனவாக அமைந்ததையும் கூறுவது சிறப்பு. "சமத்துவத்துக்கான கல்விங்கிறது கல்வியை ஜனநாயகப்படுத்துறது வழியாகத்தான் சாத்தியம்" என்ற எஸ். எஸ். ராஜகோபாலனின் கருத்து இன்றைய தேவை.

அடுத்த பகுதி, 'கல்வி நகரம் மன்னார்குடி.' 'இதில் மன்னார்குடி பாருக்குள்ளே நல்ல ஊர்' என்ற கட்டுரையை எழுத்தாளர் பானு குமார் எழுதியுள்ளார். இது மன்னார்குடி நகரின் மிகச் சருக்கமான வரலாறாக அமைகிறது. அடுத்து 'இந்தியா குடியரசான போது மன்னார்குடி' எனும் கட்டுரையில் நாடு விடுதலை அடைந்த போது சில அரிய புகைப்படங்களும், நகரம் குறித்த விவரங்களும் இடம்பெறுகின்றன.

பேராசிரியரும் எழுத்தாளருமான தங்க. ஜெயராமன் அவர்களை சமஸ் பேட்டி கண்டு எழுதியுள்ள 'எப்படியான கல்வி நகரமாக இருந்தது மன்னார்குடி?' பல அரிய செய்திகளைத் தருகிறது. எல்லாச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் படித்தது, பெண்களுக்கு கல்வி வாய்ப்பு, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம், பள்ளிகள் வழியாக அறிமுகமான ஆளுமைகள், மூன்று பள்ளிகளின் ஆசிரியர்கள்... என விரிவான பதிவு.

'மூன்று திசைக் காட்டிகள்' என்ற தலைப்பில் பின்லே பள்ளி, தேசிய பள்ளி, தூய வளனார் பள்ளி ஆகிய மூன்று பள்ளிகளின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும் தரப்படுகிறது. அடுத்து 'மூன்று சிகரங்கள்' என்ற தலைப்பில் பின்லே பள்ளியின் ஏ.ஜே. அமலதாசன், தேசியப் பள்ளியின் வி. ஸ்ரீனிவாசன், தூய வளனார் பள்ளியின் அன்னை கஷ்மீர் ஆகிய மூன்று அரிய ஆளுமைகள் இப்பள்ளிகளின் முகவரிகளாக அமைந்ததை துல்லியமாகப் பதிவு செய்கிறார்கள். இம் மூவரும் கல்வியிலும், நிர்வாகத்திலும், பொதுமக்கள் உறவிலும் தனித்தன்மையோடு செயல்பட்டு, தத்தம் பள்ளிகளை நிலைநிறுத்திய விதம் கல்வி மேலாண்மையின் தனித்துவமாக அமையக் காணலாம். 'தமிழ்நாட்டிலேயே இப்படியான நல்ல போட்டி கிடையாது!' என்ற பின்லே பள்ளியின் மூத்த ஆசிரியர் என்.சாமிநாதனின் பேட்டி கல்வி கற்பித்தலில் மூன்று பள்ளிகளும் போட்டி மனப்பாங்குடன் இயங்கியதைக் குறிக்கிறது. பின்லே தேசியப் பள்ளிகள் கல்வி நிலை, விளையாட்டு, கலை இலக்கியத்திறன் போட்டிகளில் தொடர்ந்து மாவட்ட அளவில் சம போட்டியாளர்களாக விளங்கி, ஆரோக்கியமான நிலையில் இயங்கியதை சாமிநாதன் கூறுவது பொருத்தம்.

'பொற்காலத்தில் ஓர் உலா' என்ற பகுப்பில் தேசியப்பள்ளிக்கு வந்த ஆளுமைகளின் குறிப்புகள், தேசியப்பள்ளி நிர்வாகம் செழித்து, பள்ளி வளர்ந்த விதம், பின்லே பள்ளி கிறித்தவம் சார்ந்த இசை வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டது. தேசிய பள்ளியையொட்டி உருவான சரஸ்வதி கான சபா, தேசிய, பின்லே பள்ளிகளின் விளையாட்டுத் துறை பங்களிப்புகள் சுவையாக விளக்கியுரைக்கப்படுகின்றன. நகரின் பள்ளி, கல்வி வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றிய சுவாமிநாத உடையார், மன்னை ப.நாராயணசாமி ஆகியோர் பற்றிய பதிவுகள் இடம் பெறுவது சிறப்பு. தேசிய பள்ளி நிர்வாகியான சுவாமிநாத உடையார் பிற பள்ளிகள் வளர்ச்சியிலும் அக்கறை காட்டியது வியப்பு. அதே போல நாத்திகரான மன்னை ஆதிக்கத்துடன் தொடர்புடைய தேசிய பள்ளிக்கு

உதவியதும் பிற பள்ளிகள் வளர்ச்சிக்கு உதவியதும், அரசு கல்லூரி கொண்டு வந்ததும் சான்றாண்மை மிக்கவை. எஸ். கோபாலகிருஷ்ணன், எஸ். அன்பரசு ஆகியோரின் கட்டுரைகள் பல விவரங்களின் தொகுப்பாக அமைகின்றன.

‘கரிச்சான் குஞ்சு ஆசிரியர்களுக்குள் இருந்த எழுத்தாளர்’ என்ற எழுத்தாளர் மாலனின் பதிவு கரிச்சான் குஞ்சுவின் ஆளுமையை நினைவூட்டுகிறது. கரிச்சான் குஞ்சு தன் எழுத்துக்களில் மன்னார்குடியை வாழவைத்தவர். படைப்பாளிக்கு உரிய நெகிழ்ச்சியும் ஞானத் தேர்ச்சியும் அவரிடம் உண்டு. ‘வகுப்பில் மாணவர்கள் தவறு செய்தால் அவர்களை தண்டிப்பதற்கு, தான் நாற்காலியை சுவர் பக்கமாக திருப்பி போட்டுக் கொண்டு தன் உச்சிக்குடியை அவிழ்த்து தானே தலையில் அடித்துக் கொண்டு அழுவார்’ என அவரின் மாணவர் சொல்வர். கலை மேதாவியான அவரை அன்று யாரும் புரிந்து கனிவுடன் நடத்தவில்லையோ என்ற ஆதங்கம் மிஞ்சுகிறது.

அதேபோல தமிழ் மொழியின் ஆற்றல் வாய்ந்த அறிஞர் தேவநேயப் பாவாணர் பின்னே பள்ளியில் சில ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். அவரின் தாக்கம் குறித்தும் தகவல் தொகுக்கப்பட வேண்டும்.

தேசிய பள்ளிக்கு உதவிய தேவங்குடி பார்த்தசாரதி நாயுடு போன்றவர்களின் கொடையாளர் மரபும் நூலில் போற்றப்படுகிறது. என். ராஜப்பா எழுதியுள்ள ‘ஸ்ரீனிவாசன் ஒரு பள்ளி வாழ்க்கை’ பள்ளியின் ஆசிரியர், தலைமை ஆசிரியர், நிர்வாகி என்ற நிலையில் திரு. சீனிவாசனின் ஆளுமைத்திறன் அற்புதமாக வெளிப்படுகிறது. ‘அன்பே கடவுள்; பணியே பூசனை; உண்மையே அழகு’ என்ற பள்ளியின் முழுக்க வாசகத்தை உருவாக்கி, அதன் இலக்கணமாகப் பள்ளியை வளர்த்ததில் இவரின் பங்கு மகத்தானது. ‘பள்ளிக்கூடம் சிறிய அளவிலான சமூக மாதிரி’ என்பது சீனிவாசன் கூற்று. தேசிய பள்ளியின் ஆங்கில ஆசிரியரும் பகுத்தறிவாளருமான ச.கௌதமன் சங்கராச்சாரியார் பெரியார் இருவருக்கும் தேசிய பள்ளியில் இடம் இருந்த கருத்துச் சுதந்திரத்தைக் கூறுவது இன்றைய நிலையில் முக்கியத்துவமானது.

இந்நூலில் முக்கியமான பகுதி தேசிய பள்ளியின் முன்னாள் மாணவர்கள் தங்களின் பள்ளி, கல்வி முறை, ஆசிரியர்கள் பற்றி பகிர்ந்து கொள்வது.

வெட்டிக்காடு எனும் சிற்றூரில் இருந்து இன்று தகவல் தொழில்நுட்பத் துறையில் பன்னாட்டு வல்லுநராக விளங்கும் பொறியாளர் ரவிச்சந்திரன் சோமு, பத்திரிகையாளரும் எழுத்தாளருமான வெங்கட சுப்பிரமணியன் ராமமூர்த்தி, கவிஞர் பத்திரிகையாளர் தே.ஆசைத்தம்பி, முன்னாள்

தலைமைத் தேர்தல் ஆணையர் என். கோபாலசாமி, டாடா குழுமத்தின் பாலசுப்பிரமணியன் முத்துராமன், எண்ணெய் வளத்துறை சீனிவாசன், எஸ்.எப். லாஜிஸ்டிக் அருணாச்சலம், மைக்ரோசாப்ட் விஜய் ராஜகோபாலன், ‘ப்ரெஸ்ஸா’ நிறுவனத்தின் செந்தில் முருகன், பனிமலர் மருத்துவக் கல்லூரி பேராசிரியர் இல்ஹாம் ஜலீல் ஆகியோரின் வாக்குமூலங்களும் பேட்டிகளும் தேசிய பள்ளி வாழ்க்கையை மட்டுமல்ல, பல்வேறு கூறுகளில் ஏற்றத்தாழ்வும், வேறுபாடும் கொண்ட ஒரு சமூகம், கல்வி எனும் விளக்கின் வெளிச்சத்தில் எப்படி தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்கிறது என்பதன் சாட்சியாக அமைகிறது. ‘பின்னே பள்ளியின் உலகத்திற்கு வெளிச்சம் நீங்களே’ என்ற முன்னெடுப்பு வாசகத்தின் விளக்கமாகவே இந்த சாதனையாளர்கள் அமைகிறார்கள்.

இறுதியாக, சமஸ், தேசிய மேல்நிலைப் பள்ளியின் புகழ்மிகு தலைமையாசிரியரும், தாளாளருமான டாக்டர் எஸ்.சேதுராமனின் பேட்டியை அமைத்துள்ளார். மூன்று தலைமுறைகளாக ஆசிரியம் செய்யும் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர். கணினி அறிவியலை மன்னை நகருக்கும் தேசியப் பள்ளிக்கும் கொண்டு வந்து சேர்த்தவர். தேசியம், தேசியக்கல்வி, எதிர்காலக் கல்வி குறித்தெல்லாம் அக்கறை கொண்டவர். அவரின் கருத்துக்கள் இன்றைய கல்வித் துறை கவனிக்க வேண்டியவை.

இந்த நூல் மன்னார்குடி நகரத்தின் மூன்று கல்வி நிலையங்களையும், அதற்குள் தேசியப்பள்ளியையும் மையப்படுத்தி அமைகிறது. இது உள்ளூர் வரலாறு உருவாக்கத்தின் ஒரு பகுதி. தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றின் சிறு பொறி. கல்வி வரலாறு, கல்வி முறை, எதிர்கால கல்வி ஆகியன குறித்து விவாதப்பள்ளிகளை இந்நூலில் காண முடிகிறது. நூல் வடிவமைப்பும், படங்களும் சிறப்பு. கட்டுரைகள், செய்தித் தொகுப்புகள், பேட்டிகள் தன் விவரணைகள்... என மாறிமாறி வடிவ வகைமைகளின் அணிவகுப்பில் நூல் படைப்பாக்கமும் மிளிர்கிறது. இது ஏற்றமுக நிலையில் (POSITIVE) அமைந்த ஒரு நூல். விமர்சிக்க வேண்டிய பகுதிகளும், விடுபடல்களும் இருக்கத்தான் செய்யும். அதேபோல வரலாற்று நிலையில் பேசும்போது காலவரையறை செய்து கொண்டு, பட்டியல் படுத்தல்களை தவிர்த்து எழுதுதல் நலம். உள்ளூர்தன்மையக் கல்வி பற்றிய அக்கறை, உள்ளூர் வரலாறு உருவாக்கம் ஆகிய நிலைகளில் இந்நூல் பாராட்டத்தக்க முயற்சி.

இதனைச் சாத்தியமாக்கிய பத்திரிகையாளர் சமஸ், ஆசிரியர் குழுவினர், பதிப்பாளர் ‘குளோபலியன்’ சி.செந்தில்குமார் ஆகியோருக்கு நன்றி.

கட்டுரையாளர், தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக நாட்டுப்புறவியல்துறைத் தலைவர், தஞ்சாவூர்

ஜேஎன்யு: தமிழிருக்கை தமிழ்ப் பிரிவு தமிழ்த்துறை

இரா.அறவேந்தன்

தமிழகச் சட்டப்பேரவையில் அன்றைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு திரு.மு.கருணாநிதி அவர்கள், புதுதில்லி ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் ஆய்வு மேற்கொள்வதற்காகத் தனி இருக்கை (Chair) ஒன்று உருவாக்கப்படும் என்று அறிவிக்கிறார் (2000 ஏப்ரல் 4). இது, ஆங்கில நாளிதழ்களில் செய்தியாக வெளிவருகிறது. இதனைக் கோடிட்டுக்காட்டி அன்றைய ஜேஎன்யு துணைவேந்தர் பேராசிரியர் ஆசில் தத்தா (Prof. Asis Datta) முதலமைச்சர்க்கு நன்றிக்கடிதம் எழுதுகிறார் (25.04.2000). தமிழ்நாடு அரசு, ரூபாய் 10 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கி அரசாணை வெளியிடுகிறது (G.O.(2D) No.137,09.06.2000); நிதியை ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுப்புகிறது. அந்த வரைவோலை பல்வேறு நிர்வாக நடைமுறைகளைக் கடந்து வங்கிக்குச் செல்லும்போது 'காலாவதி' ஆகிறது. இதனால், ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம் தமிழ்நாடு அரசுக்கு வேறு வரைவோலை கேட்டு மடல் எழுதுகிறது(22.03.2001). தொடர்ந்து, ஜேஎன்யு இந்தியமொழிகள் மையத்தின் அன்றைய தலைவர் பேராசிரியர் மேனேஜர்பாண்டே (Prof Manager Panday) தமிழ்நாடு அரசுக்கு விரிவான மடல் ஒன்றை எழுதுகிறார்(24.09.2001). அதில், தமிழ் இருக்கைக்கான நிதிநல்கை தொடர்பான தெளிவான ஒரு குறிப்பை

அளிக்கிறார். அக்குறிப்பின் மையநீரோட்டம், 'தமிழ் இருக்கை வளர்ச்சிக்கு, முதல் ஐந்தாண்டுகளுக்கு நிதிவேண்டும். அது, ஒருமுறை 50 இலட்சம் அளிப்பதாகவோ ஒவ்வொரு ஆண்டும் 10 இலட்சம் அளிப்பதாகவோ அமையலாம்' என்று அமைகிறது.

ஜேஎன்யுவின் கோரிக்கையைப் பரிசீலனை செய்த தமிழ்நாடு அரசு, ரூபாய் 10 இலட்சத்துடன் எஞ்சிய நிதி ரூபாய் 40 இலட்சத்தையும் சேர்த்து வழங்க முன்வருகிறது. இதனை அன்றைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு செல்வி ஜெ.ஜெயலலிதா அவர்கள் தமிழகச் சட்டப்பேரவையில் அறிவிக்கிறார் (21.04.2003). ரூபாய் 40 இலட்சத்திற்குத் தனி அரசாணை (G.O.(2D) No.15 , 04.07.2003) வெளியிடப்பெறுகிறது. அதில், இருக்கையின் செயல்பாடு தொடர்பான தெளிவான சில வரையறைகளைத் தமிழக அரசு முன்வைக்கிறது. அந்த வரையறைகளின் சாரம், 'தமிழ் மொழி, இலக்கியம் பண்பாடு ஆகியவற்றைக் கற்றலுக்கும் அவற்றில் ஆய்வு மேற்கொள்வதற்கும் இந்திய மொழிகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வு மேற்கொள்வதற்கும் தமிழக அரசு வழங்கும் நிதியின் வட்டித்தொகையைப் பயன்படுத்தலாம்' என்று அமைகிறது. தமிழ் நாடு அரசு, இரண்டு வரைவோலைகளை (RBI DD No 038465, dt 29.08.2003, Rs 40,00,000/- and RBI DD No 038506, dt 02.09.2003, Rs 10,00,000/-) ஜவகர்லால்நேரு பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுப்புகிறது.

இதற்கிடையே, ஜவகர்லால்நேரு பல்கலைக்கழகம் மேற்கொண்ட முயற்சியின் விளைவாகப் பல்கலைக்கழக மானியக்குழு(யுஜிசி) தமிழ் இருக்கைக்கு என்று பேராசிரியர் ஒருவரை நியமிக்க அனுமதி வழங்குகிறது (D.O.No.F.19 - 1/2005(CU), 03.10.2005).தமிழ்ப் பேராசிரியரை நியமிக்க ஜேஎன்யு விளம்பரம் வெளியிடுகிறது. வரப்பெற்ற விண்ணப்பங்களை ஆராய்ந்த அறிஞர்குழு, ஒருவரையும் தெரிவுசெய்ய இயலாத நிலையைத் தெரிவிக்கிறது. தகுதியுள்ள பேராசிரியர் ஒருவரை அழைத்துப் பணிநியமனம் செய்யலாம் என்று ஜவகர்லால்நேரு பல்கலைக்கழகம் முடிவெடுக்கிறது. அறிஞர்குழு, மூவர் பெயர்களை ஜவகர்லால்நேரு பல்கலைக்கழகத்திற்குப் பரிந்துரைக்கிறது. அந்த மூவரில் இருவர் விருப்பம் இன்மையைத் தெரிவிக்கின்றனர்; ஒருவர், 'தான் வேறு பல்கலைக்கழகத்தில் பணிப்பொறுப்பு ஏற்றுள்ளதாகவும் பேராசிரியர் கி.நாச்சிமுத்து அவர்களை அழைக்கலாம்' என்றும் தெரிவிக்கிறார். ஜவகர்லால்நேரு பல்கலைக்கழகம், பேரா.கி.நாச்சிமுத்து அவர்களைப் பேராசிரியராகப் பணிப்பொறுப்பேற்க அழைக்கிறது. பேராசிரியர் கி.நாச்சிமுத்து 27.02.2007 அன்று பணியில் இணைகிறார். தொடர்ந்து துணைப்பேராசிரியர்க்கு நேர்முகம் நிகழ்கிறது. முனைவர் நா.சந்திரசேகரன் 04.08.2008 அன்று பணியில் இணைகிறார். ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட(எம்.பில்.), முனைவர் பட்ட

(பிஎச்.டி.) ஆய்வுகளுக்காக ஆய்வாளர்கள் தமிழ் இருக்கையில் இணைகின்றனர். இந்தச் சூழலில், தமிழ் இருக்கையானது (Tamil Chair), தமிழ்ப்பிரிவு (Tamil Stream) எனும் அடுத்தகட்ட வளர்நிலையை எய்துகிறது (தமிழ்ப் பிரிவில் 2022 ஆம் ஆண்டு வரையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு விவரங்களுக்குக் காண்க: ஜேஎன்யு தமிழாய்வு).

பேராசிரியர் கி.நாச்சிமுத்து 2013 இல் பணிநிறைவு பெறுகிறார். இரா.தாமோதரன் (அறவேந்தன்) பேராசிரியராகப் பணியில் இணைகிறார் (20.11.2013). தொடர்ந்து சில ஆண்டுகளில் ஜவகர்லால்நேரு பல்கலைக்கழக இந்திய மொழிகள் மையத்தில் கன்னடம், ஒடியா ஆகிய மொழிகளுக்கான இருக்கைகளை உருவாக்க உரிய மாநிலங்களிடம் ஒவ்வொரு இருக்கைக்கும் 5 கோடி நிதி கேட்கப்படுகிறது. இந்தச் சூழலில், ஜவகர்லால்நேரு பல்கலைக்கழகம் தமிழ் இருக்கைக்கும் கூடுதலாக நிதி கேட்டுத் தமிழ்நாடு அரசுக்குப் பலமுறை (09.04.2013, 23.01.2014, 05.11.2014, 24.06.2016) மடல் எழுதுகிறது. தமிழ்ப் பிரிவில், திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புகளை மையப்படுத்திக் கருத்தரங்கம் நிகழ்த்தத் தமிழ் வளர்ச்சித் துறைக்கு விண்ணப்பிக்கப்பெறுகிறது (27.09.2019).இது தொடர்பாகப் சிலமுறை (11.10.2019, 06.03.2020) நினைவூட்டிய சூழலில், 01.01.2022 அன்றைய நினைவூட்டலுக்கு மறுமொழி 28.02.2022 நாளிட்ட மடலில் கிடைக்கிறது (மின்னஞ்சல்: 01.03.2022 மாலை). அதில், 'கருத்தரங்கிற்கான நிதி கேட்டு இருப்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்றால், சில விளக்கங்களை விரைவாக அளிக்க வேண்டும்' என்ற குறிப்பிருந்தது. அவ்வாறு, கேட்கப்பட்ட விளக்கங்களில் ஒன்று, ஜேஎன்யு தமிழ்ப்பிரிவை விரிவுபடுத்துதல் தொடர்பானது. இதற்கு 03.03.2022 அன்று மாலை மின்னஞ்சல் மற்றும் அஞ்சல்வழி அனுப்பப்பட்ட விளக்கத்தில் தமிழ் இருக்கை (Tamil Chair), தமிழ்ப்பிரிவு (Tamil Stream) ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடு தெளிவாக்கப்படுகிறது; கன்னட இருக்கை, ஒடிய இருக்கை ஆகியவற்றுக்கும் இந்திப் பிரிவு (Hindi Stream), உருதுப்பிரிவு (Urdu Stream), இந்தி மொழிபெயர்ப்புப் பிரிவு (Hindi Translation Stream), தமிழ்ப்பிரிவு (Tamil Stream) ஆகியவற்றுக்கும் இடையே நிலவும் கல்வி மற்றும் ஆய்வு மேற்கொள்ளல் தொடர்பான வேறுபாடு எடுத்துரைக்கப்பெறுகிறது.மேலும், தமிழ்ப்பிரிவைத் தமிழ் மையமாக (துறையாக)உருவாக்கலாம், முதுகலை தொடங்கலாம் எனும் விவரம் அளிக்கப்பெறுகிறது.

இதே காலகட்டத்தில் ஜேஎன்யுவின் புதிய துணைவேந்தராகப் பேராசிரியர் டாக்டர் சாந்திஸ்ரீ டி பண்டிட் (Prof.Santishree Dhulipudi Pandit) பொறுப்பேற்கிறார். துணைவேந்தர், தமிழ்ப் பின்புலம் உடையவர் என்பதை அறிந்த தமிழ்நாடு - விழுப்புரம் நாடாளுமன்றத் தொகுதி உறுப்பினர் (மணற்கேணி) இதழின் ஆசிரியர் டாக்டர் து.ரவிக்குமார் துணைவேந்தரைச் சந்திக்கலாம், ஊக்கப்படுத்தலாம்

என்கிறார். விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சித் தலைவர் & நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் டாக்டர் தொல். திருமாவளவன் அவர்களும் டாக்டர் ரவிக்குமார் அவர்களும் 07.04.2022 அன்று துணைவேந்தரைச் சந்திக்க நேரம் ஒதுக்கப்பெறுகிறது. இருவரும், சுமார் ஒரு மணி நேரத்திற்குமேல் ஜேஎன்யு துணைவேந்தருடன் கலந்துரையாடுகின்றனர். அப்போது, இருவரும் ஜேஎன்யு தமிழ்ப்பிரிவை மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை எழுத்துப்பூர்வமாகத் துணைவேந்தரிடம் அளிக்கின்றனர். அதில், தமிழ்த் துறையாக வளர்த்தல், கூடுதல் ஆசிரியர்களை நியமித்தல், முதுகலை தொடங்குதல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லி வலியுறுத்துகின்றனர். தொடர்ந்து, ஜேஎன்யு மொழி இலக்கிய பண்பாட்டுப் பள்ளிக்கு (School of Lanuage, Literature and Cultural Studies) வருகைபுரிந்து புலமுதன்மையர் (Dean) பேராசிரியர் மஜார் ஆசிப் (Prof.Mazhar Asif), இந்திய மொழிகள் மையத் தலைவர் பேராசிரியர் ஓம்பிரகாஷ் சிங் (Prof.Om Prakash Singh) ஆகியோருடன் துணைவேந்தரைச் சந்தித்து தொடர்பான விவரங்களைப் பகிர்ந்துகொள்கின்றனர். இவற்றை முகநூலில் பதிவிட்டுத் தமிழக அரசுக்கான கோரிக்கையாகவும் டாக்டர் ரவிக்குமார் மாற்றுகிறார்.

2022 மே மாத இறுதியில் முனைவர் ந.அருள் தமிழ் வளர்ச்சித்துறை இயக்குநராகப் பொறுப்பேற்கிறார். ‘அருளுக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்தீர்களா’ என்கிறார் கவிஞர் வைரமுத்து.நேரில் தமிழ் வளர்ச்சித்துறைக்குச் சென்றபோது, இயக்குநர் அருள் துணை இயக்குநர் திரு.ம.சி.தியாகராசனை அறிமுகம் செய்கிறார்(23.05.2022). வாய்ப்பைச் சிக்கெனப் பற்றிக்கொண்ட திரு. தியாகராசன், ஜேஎன்யு தமிழ்ப் பிரிவு மேம்பாட்டிற்காகப் பல மணி நேரம் செலவிடுகிறார். தலைமைச் செயலகம் சென்று (24.05.2022) செயலர்களைச் சந்திக்க அனுமதி பெறுதல், உரிய ஆவணங்களைத் தயாரித்தல், செப்பம் செய்தல் (செலவின முன்வரைவு, பணி அறிக்கைச் சுருக்கம்) எனப் பலவற்றைச் செய்தளித்து ‘இந்தத் தமிழ்ப்பற்றுள்ள அதிகாரிங்க டம் இருக்கும்போதே முடிச்சிக்குங்க’ என்று தொடர்ந்து ஊக்கப்படுத்துகிறார். தமிழ்வளர்ச்சி மற்றும் செய்தித்துறைச் செயலர் திரு.மகேசன் காசிராஜன்’ இங்கேயே மடல் கொடுங்கள்’ என்கிறார். முதலமைச்சரின் முதன்மைச் செயலர் திரு.த. உதயச்சந்திரன் கட்டும் நேரநெருக்கடியில் முன் அனுமதி பெறாத சூழலில் ஒருநிமிடச் சந்திப்பில் ‘உங்கள் துணைவேந்தர் ஒப்புதல் கடிதம் கொடுத்தால் முதலமைச்சர் அறிவிச்சிடுவாங்க’ என்கிறார். செய்தித்துறை இயக்குநர் முனைவர் வி.பி.ஜெயசீலன் வரைவைப் படித்துப்பார்த்துத் ‘தமிழ்நாட்டில் தமிழ்த்துறைகள் இருக்கின்றன. ஜேஎன்யுவில் ஏன் தொடங்கப்பெறவேண்டும் என்பதற்கான காரணத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுங்கள்’ என்கிறார். தொடர்ந்து, மூன்று நிமிடச் சந்திப்பிற்கு நேரம்கேட்டு மின்னஞ்சல் அனுப்பியதற்குத், தலைமைச் செயலர்

டாக்டர் வெ.இறையன்பு வாய்ப்பு நல்கி அழைக்கிறார்; முப்பது நிமிடங்களுக்கு மேல் செலவிட்டு ஒவ்வொன்றையும் செவிமடுத்துக் கேட்கிறார், ஒவ்வொரு பக்கமாக வரையையும் பணி அறிக்கையையும் புரட்டிப் பார்க்கிறார், சில பகுதிகளைப் படிக்கிறார், அப்போதே உரிய நடவடிக்கை எடுக்க உரியவர்களை அழைத்துப் பணிக்கிறார் (08.06.2022).

நடந்த எல்லாவற்றையும் ஜேஎன்யு துணைவேந்தர் பேராசிரியர் டாக்டர் சாந்திமூர்டி பண்டிட் அவர்களிடம் தெரிவித்தபோது ‘உங்கக் கடிதத்த நேரடியாக எங்கிட்ட கொண்டு வாங்க.நான் கடிதம் கொடுக்கிறேன்’ என்கிறார்; மகிழ்வுடன் அளிக்கிறார்(28.07.2022).

விளைவு

தலைமைச் செயலகத்தில் இருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வருகிறது. ‘தலைமைச் செயலாளர் தங்கள் அலைபேசி எண் கேட்கிறார்’ என்று எண்ணை உறுதி செய்துகிறது அந்த அழைப்பு. சில மணி நேரங்களில் ‘வாட்சப்’ ஒன்று வருகின்றது. அது, ‘தனித்துறை (Centre of Tamil\Dept of Tamil) தொடங்க 5 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு’ என்று தமிழ்நாடு அரசின் ஆணையாக இருந்தது (அரசாணை (நிலை) எண் 126, நாள் (30.08.2022).

‘வாட்சப்’ வந்த எண்ணுக்குரியவரைத் தேடியபோது ‘இறையன்பு’ என்ற பெயரைக் காட்டிற்று கணினித் தொழில்நுட்பம்.

இப்படியும் நடக்குமா? அதுவும் சில மாதங்களுக்குள் -

அரசியல்வாதியைச் சந்திக்காமல், அமைச்சர்களைச் சந்திக்கக் கால்கடுக்கக் காத்திராமல் - சாத்தியமானது எப்படி?

‘இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்’ என்ற திருக்குறளைத் தலைமைச் செயலகமாக வடிவமைத்துள்ள மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் மு.க.ஸ்டாலின் நம் கண் முன் விடையாக வந்து செல்கிறார்.

துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சாந்திமூர்டி, மீண்டும் மீண்டும் ஊக்கப்படுத்துகிறார் ‘பாரதப் பிரதமர்க்கு எழுதுங்கள்,நிச்சயம் நிதி அளிப்பார்’ என்று. இதற்காகத் தயாராகிக்கொண்டுள்ளது தமிழ்ப்பிரிவின் அடுத்த கட்ட முன்னெடுப்பு.

அயல்மொழிச் சூழலில் மத்தியப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் தமிழ்த்துறை வளமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்றால், ஐந்து கோடி வைப்புநிதியானது மேலும் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்பதும் ஒவ்வோர் ஆண்டுக்குமான இயங்குநிலைச் செலவினத்திற்குத் தனியே நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் உலகறிந்த இரகசியங்கள்.

கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர், பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, ஜேஎன்யு பல்கலைக்கழகம், புதுதில்லி.

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் நாகர்கோவில் கிளையின் சார்பாக
நடைபெற்ற புத்தகக் கண்காட்சிகள்

05.09.2022 அன்று கருங்கலில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் நாகர்கோவில் கிளையின் சார்பாக 37 ஆவது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சி நடைபெற்றது. கண்காட்சியை நாகர்கோவில் மாநகராட்சியின் வணக்கத்திற்குரிய மேயர் ரெ.மகேஷ் அவர்கள் திறந்து வைத்து முதல் விற்பனையைத் துவக்கி வைத்தார். விழாவில் வரலாற்றறிஞர் அ.கா.பெருமாள், எழுத்தாளர் குறும்பனை பெர்லின், தோழர் இசக்கிமுத்து, தோழர் கங்கா, எழுத்தாளர் கோட்டூர் மனோஜ், பேராசிரியர்கள், வாசகர்கள் மற்றும் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் நாகர்கோவில் கிளை மற்றும் மத்திக்கோடு RINGLE TAUBE MATRIC HR SEC SCHOOL பள்ளி நிர்வாகம் இணைந்து நடத்திய புத்தக கண்காட்சி 07.09.2022 அன்று இனிதே துவங்கியது. பள்ளியின் முதல்வர் பிரைட் டேவிட் அவர்கள் கண்காட்சியை திறந்து வைத்து முதல் விற்பனையைத் துவக்கி வைத்தார். மாணவ பிரதிநிதிகள் பெற்றுக்கொண்டனர். விழாவில் ஆசிரியர்கள், எழுத்தாளர் கோட்டூர் மனோஜ், சமூக ஆர்வலர்கள் பிரிஸ்டோ, சச்சின் மற்றும் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

NANJIL CATHOLIC SCHOOL (CBSE) மற்றும் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் நாகர்கோவில் கிளை இணைந்து நடத்திய புத்தக கண்காட்சி 16.09.2022 அன்று இனிதே துவங்கியது. கண்காட்சியை பத்மநாதபுரம் தொகுதி முன்னாள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் திரு.நூர்முகமது அவர்கள் திறந்து வைத்து விற்பனையைத் துவக்கி வைத்தார். முதல் விற்பனையை பள்ளியின் தாளாளர் Fr. மரியவின்சென்ட் அவர்களும் இரண்டாம் விற்பனையை பள்ளியின் முதல்வர் திரு.யூஜின் ராஜ் அவர்களும் பெற்றுக் கொண்டனர்... விழாவில் நாவலாசிரியை மலர்வதி எழுத்தாளர் கோட்டூர் மனோஜ் எழுத்தாளர் நக்கீரன் திரு.சசிக்குமார், பள்ளியின் ஆசிரியர்கள் மற்றும் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் நாகர்கோவில் சார்பாக பள்ளம் தூய மத்தேயு ஆலய நூற்றாண்டு விழாவில் மாபெரும் புத்தக கண்காட்சி 18.09.2022 அன்று புனித யூதா ததேயு மேல்நிலைப் பள்ளி வளாகத்தில் இனிதே துவங்கியது முதல் விற்பனையை திரு. Fr.ரெமண்ட் அவர்கள் துவக்கிவைத்தார். விழாவில் திரு. Fr.சூசை ஆன்றனி, திரு.சார்லஸ், Sr.அன்னமேரி எழுத்தாளர் குறும்பனை பெர்லின், திருமதி. ஆசிரியை சப்திகா ஆசிரியர் சிப்பிரியான், திருமதி ரோஸி மற்றும் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர், இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

நீலகிரியின் ம(ல)மகீகபீபீட மலை வேடன் பழங்குடியினர்

முனைவர் சி. மகேசுவரன்

தமிழ்நாட்டின் பழங்குடியினர் மாவட்டம்' (Tribal district of Tamil Nadu) என்று குறிக்கப்படும் நீலகிரி மாவட்டத்தில் (Nilagiri District) மாநிலத்தின் பண்டைய பழங்குடிக் குழுக்களான 'தொதவர்' (Toda), 'கோத்தர்' (Kota), 'குறும்பர்' (Kurumbas) 'இருளர்' (Irular), 'பணியர்' (Paniya) மற்றும் 'காட்டுநாயகர்' (Kattunayakan) என்னும் 6 வகைமைகளும் இனங்கண்டறியப்பட்டு, அவை ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்தப்படலாகின்றன. இருப்பினும், நீலகிரி மாவட்டம், உதகமண்டலம் வட்டம், கல்லட்டியை அடுத்துள்ள உல்லத்தி ஊராட்சிக்கு உட்பட்ட 'பன்னிமரம்' (Bannimaram) மற்றும் 'தட்டனேரி' (Thattaneri) எனும் இரு மலைக் கிராமங்களில் மற்றுமொரு பழங்குடி வகைமையாக - அதாவது, 7-ஆம் பழங்குடிக் குழுவாக 'மலை வேடன்' (Malai Vedan) என்கிற பழங்குடிக் குழுவானது பன்னெடுங்காலமாக வாழ்ந்து வருவதை ஏனோ எந்த ஆய்வாளரும் அலுவலரும் கண்டுகொள்ளவில்லை - கண்டு குறிப்பிடவுமில்லை.

இத்தகைய பின்புலத்தில், நீலகிரியின் மறைக்கப்பட்ட மறக்கப்பட்ட பழங்குடிக் குழுவாகிய 'மலை வேடன்' பற்றிய 'இனக்குழுவரையியல் பதிவை'ப் (Ethnographic Recording) பகிர்வதுடன், இப்பழங்குடிக்குழு எதிர்கொள்ளும் 'அடையாளச் சிக்கல்' (Identity Crisis) குறித்து விவாதிப்பதும் இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

I. மலை வேடன் பழங்குடியினர்க்கு வழங்கப்படும் இனக்குழுவெயரும் அழை பெயர்களும்

மலையில் வாழும் 'வேடன்' என்கிற பொருளில் 'மலை வேடன்' என்னும் இனக்குழுவெயர் (Ethnonym) பெறும் இப்பழங்குடியினர் பொதுவாக தமிழ்நாட்டில் 'வேடன்' (Vedan) 'வேட்டுவன்' (Vettuvan), 'வேட்டுவக் கவுண்டர்' (Vettuva Gounder), 'வேடர்' (Vedar) எனவும் குறிப்பாக மதுரை, தேனி, திண்டுக்கல், நீலகிரி ஆகிய மாவட்டங்களில் 'வேட நாயக்கர்' (Veda Naicker) 'வேட்டுவ நாயக்கர்' (Vettuva Naicker) எனவும் பல்வேறு அழை பெயர்களைக் (Call Names) கொண்டுள்ளனர்.

II. தமிழ்நாட்டின் மாநிலப் பழங்குடியினர் பட்டியலில் 'மலை வேடன்' இடம்பெற்ற வரலாறு

1975-ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ்நாட்டின் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்துச் செங்கோட்டை வட்டத்தில் மட்டும் பட்டியல் பழங்குடியாக (Scheduled Tribe) அறிந்தேற்பு செய்யப்பட்டு வந்த 'மலை வேடன்' பழங்குடிக் குழுவானது 1976-ஆம் ஆண்டின் 'பட்டியல் சாதிகள் மற்றும் பட்டியல் பழங்குடிகள் ஆணை (திருத்தச்) சட்டம்' 108 - இன் படி, 27-07-1977 முதற்கொண்டு, தமிழ்நாடு மாநிலம் முழுவதுமே வாழும் ஒரு 'பொதுப் பழங்குடியாக (General Tribe) முறையாக அறிந்தேற்பு செய்யப்பட்டது.

இதைத் தொடர்ந்து, 1978 முதல் தமிழ்நாட்டில் மலை வேடன் பழங்குடியினர்க்குச் சமுதாயச்சான்றானது வருவாய் வட்டாட்சியரால் வழங்கப்படலாயிற்று. பின்னர், 11-11-1989 முதல் தொடர்புடைய வருவாய் கோட்டாட்சியர் (அல்லது சார் ஆட்சியர்) - ஆல் உரிய பட்டியல் பழங்குடிச் சமுதாயச் சான்றுகள் வழங்கப்பட உரிய தமிழ்நாடு முழுவதும் மலைவேடன் பழங்குடியினர்க்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

III. தமிழ்நாட்டில் மலை வேடன் பழங்குடி மக்கள் வாழ்விடங்கள்:

தமிழ்நாட்டில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதியின் பரப்புகளில் அமையும் மேற்குத் தமிழக மாவட்டங்களான நீலகிரி, கோயம்புத்தூர், ஈரோடு, திருப்பூர், கரூர் உள்ளிட்டவற்றிலும் தென் தமிழக மாவட்டங்களான திண்டுக்கல், மதுரை, தேனி, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி உள்ளிட்டவற்றிலும்

மலை வேடன் பழங்குடி மக்கள் பெருவாரியாக தங்கள் வாழ்விடங்களைக் (Habitats) கொண்டுள்ளனர்.

பண்டைய பழங்குடிகள் என்கிற பெயரில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் வாழ்ந்து வரும் குறிப்பிடத்தக்க அழிநிலைப் பழங்குடிக் குழுக்கள்' (Particularly Vulnerable Tribal Groups) தவிர, இம்மாவட்டத்தின் உதகமண்டலம் வட்டம், கல்லட்டி அருகே, உல்லத்தி ஊராட்சியில் உள்ள பன்னிமரம், தட்டனேரி எனும் இரு மலைக் கிராமங்களில் 'மலை வேடன்' பழங்குடியினர் இனங்காணப்பட்டாலும் மறைக்கப்பட்ட / மறக்கப்பட்ட பட்டியல் பழங்குடியினராகவே இம்மக்களுடைய இருப்பு இருட்டடிக்கப்பட்டுள்ளது; இருப்பினும், 1994, 1995, 1998 மற்றும் 1999 கால கட்டங்களில் இதுவரை 246 பட்டியல் பழங்குடிச் சமுதாயச் சான்றுகள் இம்மலை வேடன் மக்களுக்கு நீலகிரி மாவட்ட நிருவாகத்தினரால் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

நீலகிரியில் 'மலை வேடன்' பழங்குடி மக்கள் வாழும் பன்னிமரம், தட்டனேரி என்னும் இரு மலைக் கிராமங்களை ஒட்டி அமைந்துள்ள ஏனைய 12 மலைக் கிராமங்களில் வாழ்ந்து வரும் ஆதிக்க சாதிக் குழுவினரான படுகர், இப்பழங்குடிகள் வாழும் 'தட்டனேரிக் கல்லட்டி'யைப் பேடர் கல்லட்டி' (Bedar Kalhatti) எனவும் 'கோத்தகிரிக் கல்லட்டியைப் 'பெத்துவக் கல்லட்டி' (Bedhdhuva Kalhatti) எனவும் வேறுபடுத்திக் குறிப்பிடுதல் நீலகிரி மாவட்டத்தில் 'மலை வேடன்' பழங்குடியினர் வாழ்வதை உறுதிப்படுத்தும் தக்க சான்றரணாகக் கொள்ள வழிகோலுகிறது.

IV. நீலகிரி மாவட்ட 'மலை வேடன்' பழங்குடியினர் பற்றிய வாய்மொழி வரலாறு:

சென்னை அரசு அச்சக வெளியீடாக கிரிக் (H.B. Grigg) என்பவரால் 1880 - இல் கொணரப்பட்ட சென்னை மாநிலத்தில் உள்ள நீலகிரி மாவட்டக் கையேடு (A Manual of the Nilagiri District in the Madras Presidency), கல்லட்டிப் பகுதியில் ஒரு மலைக் கோட்டையை நிறுவிய உம்மத்தூர் மன்னர்' (Ummathur Raja) இம்மலை வேடன் பழங்குடியினருடைய வீரம் மற்றும் திறன்களைக் (Valour & Skills) கருத்தில்கொண்டு, அம்மக்களைத் தமது மலைக் கோட்டையின் பாதுகாவலராக (Custodian of Hill Fort) பணியமர்த்தியமையைத் தொடர்ந்து, இவர்கள் 'காவல்காரரு' என்கிற பட்டப் பெயரை (Title Deed) பெற்றனர் என்று மிகத் தெளிவாக நீலகிரி மலைவேடன் பழங்குடியினர் பற்றிய அரியதொரு வரலாற்றுத் தகவலைப் பதிவு செய்துள்ளது (காண்க: மேலது நூல் : ப. 279).

நீலகிரி 'மலை வேடன்' பழங்குடியினர் இன்றும் பாதுகாத்து வரும் 'வேட்டைக்கருவிகளான 'ஈட்டி',

‘கத்தி’, ‘வில்லு’, ‘அம்புக்கத்தி’, ‘அருவா’ மற்றும் சடங்குசார் பொருள்களான (Ritual Paraphernalia) ‘கெட்டெ மணி சங்கு’ எனப்படும் “மணி இணைக்கப்பட்ட சங்கு, ‘ஜெகட்டெ’ (Jegatte) எனப்படும் “அடிக்கத் தக்க உலோக வட்டு”, ‘தூப குண்டி’ (Dhooba Gundi) எனப்படும் “தூபக் கால்” ‘கெண்டி’ (Gendi) எனப்படும் “வால் மூக்குடைய பாண்டம்” உள்ளிட்டவை மேற்குறித்த வரலாற்றுப் பதிவிற்குக் குறிப்பிடத்தக்க தொட்டுணர் பண்பாட்டுச் சான்றாதாரப் பொருள்களாகத் (Tangible Objects of Cultural Evidences) திகழ்வதைக் குறிப்பிடலாம்.

நீலகிரி மாவட்டம், உதகமண்டலம் வட்டம், கல்லட்டி அருகில் உள்ள ‘வாழைத்தோட்டம்’ (Vazhathottam) எனும் சிற்றூரில் தொடக்க காலத்தில் இருந்த மக்களுடைய வாழ்விடப் பகுதியானது அவர்களுடைய மூத்த சகோதரர், இளைய சகோதரர் இருவருக்கும் இடையே நிலவிய தொடர் ‘பூசல்கள்’ (Feuds) காரணமாகப் பின்னர் பன்னிமரம், தட்டனேரி எனும் இரு மலைக் கிராமங்களுக்குப் புலப்பெயர்ச்சி (Displacement) ஆனதாக இப்பழங்குடி மக்களுடைய ‘வாய்மொழி வரலாறு’ வாயிலாகத் (Oral History) தெரியவருகிறது.

V. நீலகிரி ‘மலை வேடன்’ பழங்குடியினரது வாழ்விடப் பரப்புகளின் கீழம்

நீலகிரியில் பழங்குடியினரான மலை வேடன் மக்களுக்கும் ஆதிக்கச் சாதியினராகிய படுக மக்களுக்கும் இடையே குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் அளவிற்குப் ‘பண்பாட்டுத் தொலைவு’ (Cultural Distance) நிலவுகிறது; அதாவது, இவ்விரு வேறுபட்ட இனக்குழுக்களுக்கும் இடையே எவ்வகையான சமூகப் பண்பாட்டுத் தொடர்புறவுகளும் (Socio-Cultural Interrelationships) இல்லை.

நீலகிரியில் ‘மலை வேடன்’ பழங்குடியினர் வாழும் பன்னிமரம், தட்டனேரி மலைக் கிராமங்கள் இரண்டையும் சுற்றி உல்லத்தி, கவரட்டி, ஏக்கோணி, மேலூர், காரபில்லு, பிக்கட்டி, அட்டிகல், கடசோலை, மாசிகல், அசகன் தொட்டெ, கல்லட்டி, கெம்பலை எனும் 12 படுகர் குடியிருப்புகள் உள்ளன. மேற்கண்ட 12 படுகர் குடியிருப்புகளிலும் வாழ்ந்துவரும் ஆதிக்கச் சமுதாயத்தினரான படுக மக்களுடைய விளை நிலங்களில் மலை வேடன் பழங்குடி மக்கள் வேளாண் கூலிகளாகப் பணிபுரிவதனால், இவர்கள் ‘படுகா மொழி’யைச் (Baduga Language) சரளமாகப் பேச வல்லோராகத் திகழ்கின்றனர்; இப்பழங்குடி மக்கள் படுக மக்களுடன் நெருக்கமான தொடர்புறவு கொண்டோராக விளங்குவதனால், அண்மைக் காலமாகத் தங்கள் குழந்தைகளுக்குப் படுக மக்கள் பெயர்களைச் (Personal Names) சூட்டும் வழக்கம் உடையோராக மாறியுள்ளனர். இது மட்டும் அல்லாமல், தமது பேசு மொழியான மலை வேடன்

பாஷையைப் பேசுவதுடன், அயலவர் மொழிகளான படுகா மற்றும் தமிழைத் தெளிவாகப் பேசக் கூடிய பன்மொழியாளராகவும் (Multilinguals) மலை வேடன் பழங்குடியினர் விளங்குகின்றனர்.

VI. நீலகிரி ‘மலை வேடன்’ பழங்குடியினரது இனக்குழுவரவியல் - ஒரு பருந்துப் பார்வை

6.1 இனக்குழுப்பெயர்:

‘மலையில் வாழும் வேடன்’ என்கிற பொருள்பட இப்பழங்குடி மக்கள் மலை வேடன் என்கிற இனக்குழுப்பெயரால் இனங்கண்டறியப்படுகின்றனர். நீலகிரி மாவட்ட நில விற்பனை ஆவணங்களில் இம்மக்கள் வேட ஜாதி என்றே குறிக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்த அடிப்படையிலேயே இவர்களது அண்டை அயலரான படுக மக்கள் இம்மக்களைப் ‘பேடர் ஜாதி’ (Bedar Jaadhi) என்றே அழைக்கின்றனர். இருப்பினும், ‘மலை வேடன்’ என்று அறிந்தேற்பு செய்யப்படுவதையே இப்பழங்குடி மக்கள் பெரிதும் விரும்புகின்றனர். இம்மக்கள் ‘வேடன்’, ‘வேட்டுவன்’, எனப் பட்டியல் சாதிகள் பட்டியலிலும்; ‘வேட்டுவக் கவுண்டர்’ என மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பின் கீழாகச் சீர் மரபினர் பட்டியலிலும், ‘வேடர்’ எனப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்புப் பட்டியலிலும் பல்வேறுபட்ட முறைகளில் அறியப்படுவதனால், இவர்களைப் பற்றிக் குழப்பமான அடையாளச் சிக்கலே நிலவுகிறது.

6.2 உடற்கூறுப் பண்புகள்:

‘இடைப்பட்ட உயரம்’ (Medium stature), ‘இடைநிலைத் தலை’ (Dolichocephalic Head), ‘ஓரளவு சுருண்ட தலைமுடி’ (Moderate Curly Head Hair), மாநிறம் (Chocolate Brown), கருமையான கண்கள்’ (Black Eyes), தட்டையான மூக்கு (Platyrrhine Nose) உள்ளிட்ட உடற்கூறுப் பண்புகளுடன் (Physical Features) விளங்கும் மலை வேடன் பழங்குடியினர் இப்பண்புகளின் அடிப்படையில், ‘தொல் ஆஸ்திரலாயிடு இனக்குழு’வைச் (Proto-Australoid) சார்ந்தோராக வகைபாடு செய்யப்படுகின்றனர்.

6.3 குடியிருப்பு அமைவுமுறை:

நீலகிரி மலை வேடன் குடியிருப்புப் பகுதியை ஒட்டித் தேவையான சிறுதானியங்கள், காய்கறிகள், பூண்டு உள்ளிட்ட விளைபொருள்களைப் பயிரிடும் வகையில் சிறு விளை நிலம் (Petty Cultivable Plot) அமைந்திருக்கும் குடியிருப்பின் ‘தலய்வரு’ (Headman) வசிக்கும் பொதுவெளியை (Secular Space) அடுத்துத் தூய வெளியில் (Sacred space) ‘பெரிய வீடு’ என்கிற அமைப்பின் உள்ளே தமது வழிபாட்டுச் சடங்கோடு தொடர்புடைய பொருள்களை (Ritual Paraphernalia) வைத்துப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறாகவே இவர்களது குடியிருப்பு அமைவுமுறையானது (Settlement Pattern) உள்ளது.

6.4 புழங்குபொருள் பண்பாடு எனும் தொட்டுணர் பண்பாடு:

நீலகிரி மலைவேடன் பழங்குடியினர் தமது அன்றாடப் பயன்பாட்டிற்கென வைத்துள்ள தட்டுமுட்டுப் பொருள்களுடன் அவர்களுடைய முன்னோர் பயன்படுத்திய வேட்டைக் கருவிகளையும் வழிபாட்டுப் பொருள்களையும் கொண்டதாக இவர்களின் புழங்கு பொருள் பண்பாடு (Material Culture) என்னும் தொட்டுணர் பண்பாடு (Tangible Culture) அமைகிறது.

6.5 சமூக அமைப்பு:

நீலகிரி மலை வேடன் பழங்குடியினரது சமூகம் இரு பகுப்புப் பெருங்கால் வழிகளாக (Moieties) இனங்காணப்படுகிறது. இதன் ஒரு பகுப்பினுள் (i) 'குறிக்காரென் கூட்டொம்' (Kurikkaaren Koottom) (ii) 'எலுகன் கூட்டொம்' (Elugan Koottom), மற்றும் (ii) 'காட்டி சித்தன் கூட்டொம்' (Kaatti Sidhdhan Koottom) என மூன்று குலப் பிரிவுகள் அடங்கியுள்ளன; மற்றொரு பகுப்பினுள் 'ஏலக்கி கூட்டொம்' (Aelakki Koottom) என்கிற ஒற்றைக் குலப் பிரிவு மட்டும் உள்ளது. இவ்விரண்டு இரு பகுப்புப் பெருங்கால்வழிகளுள், மூன்று குலப் பிரிவுகளைக் கொண்ட பகுப்பானது 'பங்காளிகள்' (Siblings) என்றும் ஒரேயொரு குலப் பிரிவைக் கொண்ட பகுப்பானது 'மாமன் - மச்சான்கள்' (Affinals) என்றும் மண உறவுகளுக்கெனப் (Marital Alliances) பாகுபடுத்தி, இனங்காணப்படுகின்றன; அதாவது, மலை வேடன் பழங்குடியினரது சமூக அமைப்பின் (Social Structure) ஒரு பகுப்பைச் சார்ந்தோர் மற்றொரு பகுப்பைச் சேர்ந்தோரிடம் பெண் எடுக்கவும் பெண் கொடுக்கவுமான மண உறவுமுறையைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர்.

6.6 பொருளியல் அமைப்பு:

வேட்டையாடுதல் தற்போது வனத் துறையினரால் முற்றிலுமாகத் தடை செய்யப்பட்டுள்ள நிலையிலும் நீலகிரி மலை வேடன் பழங்குடி மக்கள் சிறு வன விலங்குகள் நடமாட்டமுள்ள மலைப் பகுதிகளில் பாறைப் பரப்பின் மீது ஒரு கனமான பட்டைக் கல்லை உறுதியான மரக் குச்சிகொண்டு சரிவாக நிறுத்தி வைக்கின்றனர். இத்தகைய அமைப்பை விலங்குப் பொறியாகப் (Animal Trap) பயன்படுத்தி 'முள்ளந்தி' எனும் 'முள்ளம்பன்றி', 'மொசலு' எனும் 'முயல்' உள்ளிட்டவை அதன்மீது இடறும்போது முட்டுக்கொடுக்கப்பட்டுள்ள மரக் குச்சி சரிந்து அப்பட்டைக் கல்லின் இடுக்கில் மாட்டிக்கொண்டு நசுங்கி விட, அவற்றைக் கைப்பற்றித் தமக்கான இறைச்சி உணவாக இம்மக்கள் பயன் கொள்கின்றனர்.

இது மட்டும் அல்லாமல், காட்டுத் தேனீக்களின் நடமாட்டத்தை 'அர்ச்சுண்டு ஹோகுது' என்று மிக நுட்பமாகக் கண்காணித்துத் தேனடைகளின்

இருப்பிடத்தைத் துல்லியமாகக் கண்டறிந்து, பல் வேறு தேன் வகைகளைத் திரட்டிடும் மரபார்ந்த அறிவு அமைப்பொழுங்கைக் (Traditional Knowledge System) கைவரப்பெற்றோராக நீலகிரி மலை வேடன் பழங்குடியினர் திகழ்கின்றனர். 'கோல் ஜேனு' என்னும் 'கொம்புத் தேன்', 'தடுவெ ஜேனு' என்னும் 'மலைத் தேன்', 'நஸா ஜேனு' என்னும் 'கொசுவந்தேன்' என்பன இவர்கள் திரட்டும் தேன் வகைகளுள் முதன்மையானவை ஆகும். தேன் திரட்டுதலில் மட்டும் அல்லாமல், இன்ன பிற மரம்சாராக் காடுபடு பொருள்கள் திரட்டுவதிலும் (Collection of Non Timber Forest Produce) இம்மக்கள் ஈடுபடுகின்றனர். இன்றைய காலகட்டத்தில், நீலகிரி மலை வேடன் பழங்குடியினருள் பெரும்பான்மையோர் வேளாண் கூலிகளாக அருகே வாழும் படுக மக்களுடைய விளை நிலங்களில் பாடுபடுகின்றனர்.

6.7 சமய அமைப்பு:

நீலகிரி மலை வேடன் பழங்குடியினர் தங்களுடைய முதன்மைத் தெய்வமாகிய 'ஈர் மாஸ்தம்மா' என்கிற 'வீர மாசதி அம்மனை' வழிபடுவதுடன், 'வன தேவரு' எனும் பொதுப் பெயரில் பல் வேறுபட்ட காடுறைக் கடவுளரையும் வணங்கி வழிபடுகின்றனர். குறிப்பாக, உருவம் அற்ற நெடுங்கல் ஒன்றைத் 'தாரி கல்லு தேவரு' (அதாவது, 'பாதையில் உள்ள கல் கடவுள் என்னும் பெயரில் வழிபடுவதைக் குறிப்பிடலாம்; இத்தெய்வத்தின் ஆற்றலே காட்டின் ஊடே மேய்ச்சலில் ஈடுபடும் தங்கள் கால்நடைகளைக் காப்பதாக இவர்கள் உறுதியாக நம்புகின்றனர்.

நீலகிரி மலை வேடன் பழங்குடி மக்கள் 'ஈர் மாஸ்தம்மா'விற்கு ஆட்டைப் பலி கொடுக்கும்போது, 'ஏலக்கி கூட்டத்தார்' அதன் பின்னங்கால்களை இறுகப் பற்றிக்கொள்கின்றனர்; 'எலுகன் கூட்டத்தார்' ஆட்டை வெட்டிப் பலியிடக் 'குறிக்காரென் கூட்டத்தார்' ரோ வழிபாட்டிற்கு உரிய பல்வேறு பணிகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொள்கின்றனர். குறிக்காரென் கூட்டத்தார்' முதல் பூசை செய்திடும் உரிமையைப் பெற்றிருக்க, அதையடுத்து, எலுகன் கூட்டத்தார் இரண்டாம் பூசை செய்திட அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

6.8 அரசியல் அமைப்பு:

நீலகிரி மலை வேடன் பழங்குடி மக்கள் வாழும் பன்னிமரம், 'தட்டனேரி' என்னும் இரு குடியிருப்புகளுக்கும், தலய்வரு' எனப்படும் பொதுத் தலைவர் உள்ளார்; இவரது பதவியானது பரம்பரைப் பதவியாக பணியமர்த்தப்படுகிறது.

6.9 வாழ்க்கைச் சுழற்சிச் சடங்குகள்:

6.9.1 திருமணம்

நீலகிரி மலை வேடன் பழங்குடிச் சமூகத்தில் திருமணத்திற்குப் பத்து நாட்களுக்கு முன்பாகவே

மணமகனாகப் போகிற ஆண் மணமகளாகப் போகிற பெண்ணின் கழுத்தில் 'கருகமணிகளாலான கழுத்தணி'யை (Neckband of Black Beads) அணிவிப்பார்; இச்சடங்கு 'ஆற்றுகை' (Ceremonial Observance) முடிவுற்ற 10-ஆம் நாளன்று, வாழ்விடத்தை ஒட்டியுள்ள நிலப் பகுதியிலிருந்து மணமகன் வெட்டிக் கொண்டுவரும் களிமண்ணால் மணமேடை அமைக்கப்படுகிறது; இம்மேடையிலேயே அனைத்துத் திருமணச் சடங்குகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. திருமணத்தின்போது மணமகன், மணமகள் இருவர்க்களிலும் 'வெற்றிலைப் பாக்கு' பொதிந்து கங்கணமாகக் கட்டப்படுகிறது. திருமணச் சடங்குகளின் நிறைவாக, மணமகள் கழுத்தில் மணமகன் 'பொட்டுத் தாலி'யைக் கட்டுகிறார்; இதுவே முறையான திருமணத் தாலியாக அமைகிறது.

தேவை ஏற்படும் போது, நீலகிரியின் இரு மலைக் கிராமங்களான பன்னிமரம் மற்றும் தட்டனேரியில் வாழும் மலை வேடன் பழங்குடிச் சமுதாயத்தினர் மதுரை, திண்டுக்கல், தேனி உள்ளிட்ட மாவட்டங்களில் வாழ்ந்து வரும் மலைவேடன் பழங்குடி மக்களுடன் திருமண உறவை ஏற்படுத்திக்கொள்கின்றனர்.

6.9.2 குழந்தைப் பேறு

பெண் குழந்தை பிறந்தால், வருங்காலத்தில் அதன் முறை மாப்பிள்ளை ஆகிட விரும்பும் ஆண் அதனுடைய காலில் சிறு பழந்துணியைக் கிழித்துக், கயிறு போலச் சுற்றிக் கட்டி, அதற்கு உரிய வருங்காலக் கணவன் என உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளும் முறையானது நீலகிரி மலை வேடன் பழங்குடியினர் இடையே உள்ளது.

குழந்தைப் பேறு நிகழ்வைத் தீட்டாகக் கருதும் இம்மக்கள், குழந்தை பிறந்த 16-ஆம் நாளன்று 'தீட்டுக் கழிக்கும் சடங்கை' (Pollution-breaking Ceremony) மேற்கொள்கின்றனர்; அதன் பிறகே, தாயையும் சேயையும் வீட்டிற்குள் அனுமதிக்கின்றனர்.

6.9.3 பூப்பு

நீலகிரி மலை வேடன் சமூகத்தில் பெண் பூப்பு அடையும்போது அப்பெண்ணின் தாய் மாமன் மகன் புதிய குடிசை ஒன்றைக் குடியிருப்பிற்கு வெளியே கட்டுகிறான்; இப்பூதுக் குடிசையினுள் அப்பூப்புற்ற பெண் தனியாகத் தங்க வைக்கப்படுகிறாள். பூப்புற்ற 5 ஆம் நாள் பெண்ணிற்குத் தீட்டுக் கழிக்கும் சடங்கு கடைப்பிடிக்கப்பட்டுப், பூப்பு நீராட்டு நிகழ்த்திய பிறகே பூப்புற்ற பெண்ணை வீட்டிற்குள் அனுமதிக்கின்றனர்.

6.9.4 இறப்பு

முற்காலத்தில் இறந்தோரை எரியூட்டிய நீலகிரி மலை வேடன் பழங்குடியினர், தற்போது பிணத்தைப் புதைக்கும் வழக்கத்தைக் கைக்கொள்ளத்

தொடங்கியுள்ளனர். இறந்தோர்க்குச் சொத்து இருக்குமானால், அவரது அனைத்துப் பிள்ளைகளுக்கும் அதைச் சமமாகப் பிரித்துக்கொடுக்கும் முறையானது (Equigeniture) பின்பற்றப்படுகிறது.

6.10 மரபார்ந்த அறிவு அமைப்பொழுங்கு

நீலகிரி மலைவேடன் பழங்குடி மக்களுள் குறிக்காரென் கூட்டத்தைச் சார்ந்தோர் 'வெசு கல்லு' எனும் சிறு கல்லைக் கொண்டு பாம்பு உள்ளிட்ட எல்லா நச்சு உயிரிகளின் கடிகளுக்கும் நச்சு முறிவு மருத்துவம் செய்யும் மரபார்ந்த அறிவைக் கொண்டுள்ளனர்; 'எலுகன் கூட்டத்' தினரோ தசைப் பிடிப்பு நீக்கும் மருத்துவ முறைக்கென நீளவாக்கில் வெட்டப்பட்ட ஒரு சோடி 'ஊளி குச்சி'யைப் பாதிக்கப்பட்ட பகுதியின் இரு புறமும் வைத்துக் கட்டுவதன்வழியே தசைப் பிடிப்பைச் சரி செய்கிற மரபார்ந்த அறிவுமிக் கோராக விளங்குகின்றனர். இவை மட்டும் அல்லாமல், பொதுவாகவே நீலகிரி மலை வேடன் பழங்குடியினர் மரபார்ந்த மூலிகை மருத்துவத்தில் கைதேர்ந்தோராக விளங்கினர் என்று இம்மக்களுடைய மரபுவழி மருத்துவத்தால் தற்போதும் பயனடைந்து வரும் 'படுகர்' சாதியினர் சான்று பகர்கின்றனர்.

6.11 பேசு மொழி

நீலகிரி மலை வேடன் பழங்குடியினரது பேசு மொழியானது 'பேடர் பாஷை' (Bedar Bhaashe) என்று குறிப்பிடப்பட்டாலும் அது ஒரு தனித்துவமான தமிழ்க் கிளைமொழி (A Distinct Tami Dialect) என்று கருதப்படுகிறது; எனினும், இப்பழங்குடி மக்களுடைய பேசு மொழியில் கன்னட மொழிச் சொற்கள் கலந்துள்ளமையை மறுப்பதற்கு இல்லை.

முந்தைய திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் பகுதிகளாக இருந்த இப்போதைய கன்னியாகுமரி மாவட்டம் மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டச் செங்கோட்டை வட்டம் மலை வேடன் பழங்குடியினரது பூர்வீக வாழ்விடங்களாக விளங்கின என்பதன் அடிப்படையில், தமிழ்நாட்டில் வாழும் ஒட்டுமொத்த மலைவேடன் பழங்குடி மக்களும் மலையாள மொழி பேசுவோர் என்கிற தவறான கருத்தானது தமிழ்நாடு அரசின் வருவாய் துறையினர்க்கு ஏற்பட்டுவிட்டமை ஒரு தவறான புரிதலே ஆகும்.

நீலகிரி மலை வேடன் பழங்குடியினரது பேசு மொழியில் இக்கட்டுரை ஆசிரியர் இணங்கண்டறிந்துள்ள சொற்கோவை' (Vocabulary) கீழ் வருமாறு:

சடங்குசார் பொருள்கள்

கெட்டெ மணி சங்கு	'மணி இணைக்கப்பட்ட சங்கு'
ஜெகட்டெ	'அடிக்கும் உலோக வட்டு'
தூப குண்டி	'தூபக் கால்'

சமயம் சார்ந்தவை

ஈர் மாஸ்தம்மா
வன தேவரு
தூரி கல்லு தேவரு
'வீர மாஸ்தி அம்மன்'
'வன தெய்வங்கள்'
'கால்நடைக் காவல் தெய்வம்'

வேட்டைக் கருவிகள்

அடச்சல்
ஈட்டி
கத்தி
பில்லு
அம்புக்கத்தி
அருவா
'விலங்குப் பொறி'
'குத்தீட்டி'
'வாள்'
'வில்'
'இரும்பாலான அம்பு முனை'
'வெட்டரிவாள்'

தேன் திரட்டுதல் தொடர்பானவை

அர்ச்சுண்டு ஹோகுது
காணி
பெஸ்கி
'தேனீயோட்டம்'
'மூங்கிலாலான அளவை'
'கூடை'

தேன் வகைகள்

கோல் ஜேனு
தடவு ஜேனு
நஸர ஜேனு
'கொம்புத் தேன்'
'மலைத் தேன்'
'கொசுவந் தேன்'

பிற சொற்கள்

ஆல்க கொடி
'தீய ஆவிகளை அண்டவிடாமல் காத்திட மலை வேடன் ஆண், பெண் சிறார் அணியும் ஒரு திணை சார் கொடி'

ஊளி குச்சி

'தசைப் பிடிப்பு நீங்கிடப் பாதிக்கப்பட்ட உடற் பகுதியின் இரு புறமும் வைத்துக் கட்ட நீள வாக்காக வெட்டப்பட்ட ஒரு திணைசார் மரக் குச்சி'

பெரிய வீடு

பேடர்
புகுரி
தலய்வரு
'சாமி வீடு'
'மலை வேடன் பழங்குடி'
'மூங்கிலாலான நெடுங் குழல்'
'(மலை வேடன்) ஊர்த் தலைவர்'

காவல்காரரு

கூட்டொம்
'பாதுகாவலர்'
'(மலை வேடன்) குலம்'

குறிக்காரென் கூட்டொம்

எலுகன் கூட்டொம்

காட்டு சித்தன் கூட்டொம்

வெச கல்லு
'நஞ்சு முறிப்பு மருத்துவத்தில் மலை வேடன் மக்களால் பயன்படுத்தப்படும் சிறு கல்'

VII. நீலகிரி மலை வேடன் மக்கள் இடையே இனங்கண்டறியப்பட்டுள்ள பட்டியல்

பழங்குடிப் பண்புகள்: இந்திய ஒன்றிய அரசால் 1965-இல் அமைக்கப்பட்ட 'லோக்கூர் குழு' (Lokur Committee) பட்டியல் பழங்குடிக்கென அறிவுறுத்தியுள்ள 5 பண்பாட்டுப் பண்புகளும் (Culture Traits) ஒரு சேர நீலகிரி மலை வேடன் மக்களிடம் உள்ளமை நேரிடைக் களப்பணி ஆய்வின் போது தமிழ்நாடு அரசின் பழங்குடியினர் ஆய்வு நடுவத்து இயக்குநர் என்கிற முறையில், இக்கட்டுரை ஆசிரியரால் 2013 - ஆம் ஆண்டு இனங்கண்டறியப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு :

1. தொன்மைப் பண்புகள் (Primitive Traits)

i. நேரான சிறு மரக் குச்சியின் மீது ஒரு பட்டைக் கல்லைச் சாய்த்து நிறுத்திவைத்து உருவாக்கும் 'அடெச்சல்' எனும் தற்காலிக அமைப்பை விலங்குப் பொறியாகப் பயன்படுத்திச் சிறு வன விலங்குகளைப் பிடித்தல்.

ii. பிறந்த பெண் குழந்தையைத் தனது வருங்கால உரிமை இணையர் (Prospective Spouse) ஆக்கிக் கொள்ள, அதன் காலில் பழந் துணியைக் கிழித்து வளையமாகக் கட்டுதல்.

2 தனித்துவமான பண்பாடு (Distinct Culture)

சமூக அமைப்பானது இரு பகுப்புக் கால்வழிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒன்றைக் 'குருதி வழி உறவினர்' தொகுதியாகவும் (Consanguines) மற்றொன்றை மணவழி உறவினர் (Affinals) தொகுதியாகவும் கொள்ளல்.

3. புவியியல் தனிமைப்படுத்தம் (Geographical isolation)

நீலகிரி மாவட்டம், உதகமண்டலம் வட்டம், கல்லட்டி வனப் பகுதி, உல்லத்தி ஊராட்சி எல்லைக்கு உள்பட்ட 14 மலைக் கிராமங்களுள் பன்னிமரம், தட்டனேரி எனும் இரண்டில் மட்டும் வாழ்வோராக, ஏனைய பகுதிகளில் வாழ்வோரிடமிருந்து புவியியல் அடிப்படையில் தனிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை.

4. பொதுச் சமூகத்தினரோடு பழகுவதற்குத் தயக்கம் (Shyness of contact with people at large)

தமது வாழ்விடங்களான பன்னிமரம், தட்டனேரி மலைக் கிராமங்களைச் சுற்றிலும் உள்ள 12 குடியிருப்புகளில் வாழும் படுகச் சாதியினரோடும் மாவட்டத்தின் ஏனைய மக்கள் குழுக்களோடும் பழகிடத் தயக்கம் காட்டுதல்.

5. பிற்படுத்தப்பட்டுள்ளமை - சமூக மற்றும் பொருளியல் நிலைகளில் (Backwardness - Social and Economic)

பொருளியல் நிலையில் மட்டும் அல்லாமல், சமூக நிலையிலும் பிற்படுத்தப்பட்டுள்ளமை.

VII. நிறைவுரை

‘நீலகிரி மாவட்டம்’ என்றவுடன் தொடர்வார், கோத்தர், குறுமர், இருளர், பணியர் மற்றும் காட்டுநாயகர் என்னும் 6 வகைப் பண்டைய பழங்குடிக் குழுக்கள் மட்டுமே அனைவரது நினைவிற்கும் கவனத்திற்கும் வருகின்றன. ஆனால், இம்மாவட்டத்தின் ஓர் ஒதுக்குப்புறமான இரு மலைக் கிராமங்களான பன்னிமரம், தட்டனேரி என்கிற இரு குடியிருப்புகளில் இன்று வரை வாழ்ந்து வரும் மலை வேடன் பழங்குடியினர் எவர் கண்ணிற்கும் கருத்திற்கும் வருவதில்லை. இத்தகைய சமூகப் போக்கானது திட்டமிட்டு நடந்தேறவில்லை - என்றாலும் பொதுச் சமூகத்தின் பார்வையிலிருந்து மறைக்கப்பட்ட / மறக்கப்பட்ட பழங்குடிக் குழுவினராக நீலகிரி மலைவேடன் பழங்குடி மக்கள் அமைந்துவிட்டமை சமூக நீதிக்குப் புறம்பானதே; அதிலும், கடந்த காலம் முதல் அண்மைக் காலம் வரை மாவட்ட நிர்வாகத்தினரால் இம்மக்களுக்கு நூற்றுக்கணக்கான எண்ணிக்கையில் பட்டியல் பழங்குடிச் சமுதாயச் சான்றுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளமையும் கடந்த 2011-இல் நடைபெற்ற ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலின் போது, பட்டியல் பழங்குடிக் கென ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்த 7-ஆம் வார்டில் திரு.பி.ஆர்.ராமன் என்கிற மலை வேடன் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர் நின்று, வென்று, தமது தொகுதியில் உரிய மக்கள் பணிகளை ஆற்றியுள்ளமையும் 2019 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஊரக உள்ளாட்சித் தேர்தலில் உல்லத்தி கிராம பஞ்சாயத்தானது பழங்குடியினர்க்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலையில், மலை வேடன் பழங்குடி இனத்தைச் சார்ந்த திரு. டி.டி.சந்தோஷ்குமார் அவர்கள் பஞ்சாயத்து தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வரும் நிலையிலும் "மலை வேடன் பட்டியல் பழங்குடியினர் இம்மாவட்டத்தில் இருக்கிறார்களா?!" - என்பது போல நீலகிரி மாவட்ட நிர்வாகத்தினர் நடந்துகொள்ளும் கண்டுகொள்ளாத போக்கானது முற்றிலும் சமூக நீதிக்கு எதிரானதே - என்பதை இங்கு வருத்தத்துடன் பதிவு செய்ய வேண்டியுள்ளது.

நீலகிரி மாவட்ட மலை வேடன் பழங்குடியினரது வாழ்விடங்களை’ ஒட்டியுள்ள அண்டை வாழ்விடப் பரப்புகளில் வாழும் படுகச் சாதியினர் இம்மக்களைப் ‘பேடர் ஜாதி’ (Bedar Jaadhi) என்று குறிப்பிடுவதாலும் இம்மாவட்டத்தில் வாழும் தமிழர் உள்ளிட்ட பொதுச் சமூக நீரோட்டத்தைச் சார்ந்த அனைவரும் இப்பழங்குடி மக்களை வேட நாயக்கர்’ என்று அழைப்பதாலும் இம்மக்கள் ஒரு வகையான அடையாளச் சிக்கலுக்குத் (Identity Crisis) தொடர்ந்து உள்ளாகி வருகின்றனர் என்பதும் மற்றுமோர் அவலமே.

இந்நிலை நீங்கி, நீலகிரி மாவட்டத்தின் மொத்தப் பழங்குடிக் குழுக்கள் ‘ஏழு.’ அதாவது, ஏற்கனவே அனைவராலும் நன்கு அறியப்பட்ட தொடர்வார்’

தொடங்கிக் காட்டுநாயகர்’ என 6 வகைப் பழங்குடிக் குழுக்களுடன், ஏழாவதாக ‘மலை வேடன்’ பழங்குடிக் குழுவும் அடங்கும்" என்று உரக்கச் சொல்லும் நிலை இனியாவது வரவேண்டும் என்பதே நம் விருப்பம்.

அடிக்கறியுங்கள்

1. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதியிலிருந்து முதலில் மலைப்பாங்கான இடங்களுக்கும் (Hilly Terrains) பின்னர் காலப்போக்கில் மேற்படி மலைப் பரப்புகளை ஒட்டிய சமவெளி மாவட்டங்களுக்கும் புலப்பெயர்வுற்றுச் சமவெளி வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய இம்மக்களுடைய முந்தைய நில விற்பனை ஆவணங்களில் (Sale Deed Documents) ‘வேட ஜாதி’ (Veda Jaadhi) என்று இம்மக்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர்; தமிழகத்தில் நாயக்கர் ஆட்சிக் காலம் ஏற்பட்டமையைத் தொடர்ந்து, இவர்கள் வேட நாயக்கர் மற்றும் வேட்டுவ நாயக்கர் என்றும் அழைக்கப்படலாயினர்.
2. இவற்றுள், எலுமன் கூட்டத்துப் பெரிய வீட்டில் இவர்களுடைய மரபார்ந்த ஈட்டிகளும் குறிக்காரென் கூட்டத்துப் பெரிய வீட்டில் ஏனைய பிற மரபார்ந்த வழிபாட்டுப் பொருள்களும் இன்று வரை தொடர்ந்து பாதுகாத்து வரப்படுகின்றன என்பதும் மலை வேடன் பழங்குடியினரது பண்பாட்டு வேர்களைப் (Cultural Roots) பறை சாற்றிடும் சான்றாதாரங்கள் ஆகும்.
3. நீலகிரி மாவட்ட மலை வேடன் பழங்குடியினர் வாழும் குடியிருப்புகளான பன்னிமரம், தட்டனேரி எனும் இரு மலைக் கிராமங்களில் இக்கட்டுரை ஆசிரியர் விரிவான களப்பணி ஆய்வுகள் மேற்கொண்டபோது மேற்கே உள்ள ‘படுகர்’ குடியிருப்புகளாகிய ஏக்கோணி, பிக்கட்டி, கடசோலை, அட்டிகல்; தெற்கே உள்ள படுகர் குடியிருப்பாகிய கவரட்டி, மற்றும் கிழக்கே உள்ள படுகர் குடியிருப்புகளாகிய மேலூர், உல்லத்தி, காரப்பில்லு உள்ளிட்டவற்றின் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களுடைய கூற்றுகள் இதை மெய்ப்பிக்கின்றன; குறிப்பாக, ஏக்கோணி ஊராட்சி மன்றத் தலைவராகக் கடந்த 2013 - இல் செயலாற்றி வந்த திருமிகு. ஏ.டி. சந்திரன் - என்பவரிடம் இக்கட்டுரை ஆசிரியர் தமது களப்பணி ஆய்வின் போது நிகழ்த்திய நேர்காணலில் மேற்கூறப்பட்ட கருத்துகள் அனைத்தும் உறுதி செய்யப்பட்டமையைக் குறிப்பிடலாம்.
4. ஆனாலும் காட்டுக் கிழங்கு, இறைச்சி உள்ளிட்டவற்றை எளிதில் கடித்து, கிழித்துத் தின்பதற்கு ஏற்றவாறு தமது முன் பற்களைக் கூராக்கிக் கொள்ளும் (Filing of Front Teeth) மலை வேடன் பழங்குடியினரது பண்பாட்டு நடத்தையானது (Cultural Practice) இவர்கள் இடையே தற்போது அறவே அற்றுவிட்டது.
5. இருப்பினும் இவற்றிற்கான பெயர்களை நீலகிரி மலை வேடன் பழங்குடியினர் குறிப்பிடத் தெரியாதோராக விளங்குதல் வியப்பை ஏற்படுத்துகிறது.

6. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக மொழியியல் உயராய்வு நடுவத்தில் மொழியியல் முதுகலை நிறைவாண்டு மாணவரான திருமிகு எஸ்.ராதாகிருஷ்ணன் - என்பவர் திருநெல்வேலி மாவட்டம், செங்கோட்டை வட்டம், சாம்பவார் வடகரை என்கிற சிற்றூரின் ஒதுக்குப்புறப் பகுதியில் வாழ்ந்து வந்த மலை வேடன் மக்களது பேசு மொழியைத் தமிழ்க் கிளைமொழியின் ஓர் உள் - கிளைமொழி (A Pathois of Tamil Language) என்று 1979-இல் பணிந்தளித்த தமது முதுகலை மொழியியல் ஆய்வேட்டில் அழுத்தந் திருத்தமாகப் பதிவு செய்துள்ளமையை இங்குக் கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டியுள்ளது.
7. மூங்கிலாலான மரபார்ந்த நெடுங்குழலாக அமையும் புகிரி என்கிற இக்காற்றிசைக் கருவி நீலகிரியின் பண்டைய பழங்குடியினருள் தொதவர், ஆலு குறுமர், இருளர் உள்ளிட்டோரிடமும் இனங்காணப்படுகிறது; கோத்தரிடம் இதற்கான சொல் மட்டும் வழக்கில் உள்ளது; மேலும், நீலகிரியின் திணைக்குடிகளுள் ஒருவரான படுகச் சாதியினரிடமும் இந்நெடுங்குழலானது அவர்களுடைய இனக்குழுத் தெய்வமாகிய 'ஹெத்தை அம்மனு'க்கு உரியதாகவும் உகந்ததாகவும் உள்ளமை இங்கே குறிக்கத்தக்கது.
- 8 விரிவான விவரங்களுக்குக் காண்க :
Maheswaran, C. 2013.

நோக்கீட்டு ஏடுகள் (ஆங்கிலத்தில்)

- Grigg H.B 1880 A Manual of the Nilagiri District in the Madras Presidency
Madras: Government Press.
- Maheswaran, C. 2013 A Report on the Community Status (on 'Malai Vedan') (Mimeo.) M. Palada, Udhagamandalam: Tribal Research Centre.

நன்றியுரை :

இக்கட்டுரை எழுதுவதற்கு என்னை ஆற்றுப்படுத்திய முனைவர் பி. ராமமூர்த்தி, தலைவர் - நிருவாகம், சமீர் மின்காந்தவியல் நடுவம், மின்னணுவியல் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பம், இந்திய அரசு - அவர்களுக்கும் 2013-ஆம் ஆண்டின் போது நான் மேற்கொண்ட களப்பணி ஆய்வுகளில் உடனிருந்து உதவிய (நினைவில் வாழும்) தெய்வத்திரு. டி. எச். தருமன், மேற்பார்வையாளர் (பணி நிறைவு), வெடிமருந்துத் தொழிற்சாலை, அருவங்காடு, நீலகிரி மாவட்டம் - அவர்களுக்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றினைப் படைத்து மகிழ்கிறேன்.

கட்டுரையாளர், மேனாள் இயக்குநர், பழங்குடியினர் ஆய்வு நடுவம், தமிழ்நாடு அரசு.

29.08.2022 அன்று நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் சார்பில் கே.எம்.ஜி. கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரியில் கே.எம்.ஜி. கல்லூரியின் முதல்வர் பேரா.முனைவர்.மு.செந்தில்ராஜ் தலைமை தாங்கி புத்தகக் கண்காட்சியைத் துவக்கி வைத்தார். இதில் கே.எம்.ஜி. கல்வி நிறுவனங்களின் மேலாண்மை அறங்காவலர் திரு.கே.எம்.ஜி. பாலசுப்பிரமணியன், தலைவர் திரு.கே.எம்.ஜி. சுந்தரவதனம், செயலர் திரு.கே.எம்.ஜி. இராஜேந்திரன், பொருளாளர் திரு.கே.எம்.ஜி. முத்துக்குமார், கல்லூரி நூலகர் பேரா.கு.பரந்தாமன், உதவி நூலகர் திருமதி.சிவரஞ்சனி மற்றும் என்சிபிஎச் வேலூர் கிளை மேலாளர் ஜி.பாலசுப்பிரமணி ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

முன்உதாரண சமூகக் கல்வியாளர்

க.பழனித்துரை

நாம் எதையும் எளிதாகக் கடந்து செல்வதில் பெரும் சாதனையாளர்கள். சமீபத்தில் டாட்டா சமூகவியல் உயர்கல்விக் கழகத்தின் முன்னாள் இயக்குநர் (துணைவேந்தர்) எஸ்.பரசுராமன் என்ற சாதனைத் தமிழர் தன் 72வது அகவையில் மரணித்தார் என்ற செய்தி பலருக்கு தெரிந்திராத ஒன்று. தெரிந்தவர்களும், அதில் என்ன இருக்கிறது மரணம் இயற்கைதானே என கடந்துவிட்டனர். ஆனால் அவர் மறக்கக்கூடிய மனிதர் அல்ல, அவர் என்றும் நினைவு கூரத்தக்கவர், அவர் பின்பற்றப்பட வேண்டிய மனிதர். சமூகவியல் உயர்கல்வியில் ஒரு கல்வி நிலையத்தை உலகத்தரத்திற்கு உயர்த்தி உலகத்தின் பார்வையைத் தன் பக்கம் ஈர்த்தவர். அவரை தமிழகத்தில் அறிந்தவர்கள் மிகச்சிலரே. ஒரு சாரார் அவரின் உறவினர்கள். மற்றவர்கள் அவருடன் பல தளங்களில் பணி செய்தவர்கள். அவருடன் பல்கலைக்கழகத்திலும், பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியிலும் பணி செய்தவர்கள் ஏராளம். தமிழகத்திலிருந்து அவருடன் இணைந்து செயல்பட்டவர்கள் மிகக் குறைவானவர்கள். அவருடன் இணைப்பில் இருந்த ஒருசிலரில் நானும் ஒருவன். அவர் ஒரு வித்தியாசமான ஆசிரியர், ஆராச்ச்சியாளர், விரிவாக்கப் பணியாளர், இவை எல்லாவற்றையும் விட ஒரு சிறந்த அப்பழுக்கற்ற சமுதாயத்தின்மேல் எல்லை இல்லா நம்பிக்கையும், நேசமும் கொண்ட எளிய மனிதர்.

இந்தியாவில் உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் சமூகம் சார்ந்து செயல்பட எப்படி தங்களை தயாரித்து வியாபித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு டாட்டா சமூகவியல் உயர்கல்விக் கழகத்தை முன்னுதாரணமாக நடத்திக்காட்டியவர் எஸ்.பரசுராமன். அந்த நிறுவனத்தை மற்ற உயர்கல்வி நிறுவனங்கள்போல் சமூகத்திடமிருந்து தனிமைப்படுத்திக் கொள்ளாமல் சமூகத்துடன் இணைத்துக்கொண்டு சமூகம் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் பற்றி மாணவர்கள் புரிந்து உணர்ந்து செயல்படவும், சமூகப்பிரச்சினைகளை ஆய்வு செய்து பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வினைக் கொண்டுவரும் செயல்பாடுகளை மையப்படுத்தி செயல்பட்டது என்பது மற்ற பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அது ஒரு முன்மாதிரி. அந்த நிறுவனம் சமூகத்துடன் மட்டும் இணைந்திருக்கவில்லை, அரசுடனும் இணைந்து பயணித்தது, தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களுடன் இணைந்து பயணித்தது. இந்தத் தொடர்பினால்தான் அது தவிர்க்க இயலாத நிறுவனமாக மாறியது. அது ஒரு நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம்தான், இருந்தபோதும் எல்லா தேசிய அளவில் நடத்தப்பட்ட தரப்பட்டியல் ஆய்வில் முதல்நிலை பெற்று விளங்கிய நிறுவனம் என்பது இவரின் செயல்பாடுகளுக்குக் கிடைத்த ஓர் அங்கீகாரம் என்றே கூறவேண்டும்.

அந்த கல்விக் கழகத்தை விரிவுபடுத்த எண்ணி மிகப்பெரிய வியாபித்தலுக்கான செயல்பாட்டை

முன்னெடுத்து செயல்பட்டு சூழலுக்குத் தேவையான பாடத்திட்டங்களை உருவாக்கி, மாணவர்களின் சேர்க்கையை அதிகரித்து சாதாரண கிராமப்புற மாணவர்களும் அங்கு சேர்ந்து படித்திடலாம் என்ற நிலைக்குக் கொண்டுவந்தவர். இன்று பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவால் களத்திலிருந்து பல்கலைக் கழகங்களுக்கு நேரடியாக ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்து பாடத்திட்டங்களை தேவைக்கானதாக மாற்றிட உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் திறன்மிகுந்த ஆற்றல்மிக்க செயல்பாட்டாளர்களை களத்திலிருந்து தேடிப்பிடித்து அந்த நிறுவனத்துக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்தார். பல நேரங்களில் உயர்கல்வி நிலையங்களில் தங்களால் பயணிக்க இயலாமல் வெளியேறிய சுதந்திரச் சிந்தனையாளர்களை தேடித்தேடி கண்டுபிடித்து தன்னுடன் இணைத்துக்கொண்டு செயல்பட்டது பலரை வியப்பில் ஆழ்த்தியது.

பெரும்பாலான சமூக மேம்பாட்டு ஆய்வுகளை அரசுத் துறைகளுக்கு செய்து தந்து அரசின் கொள்கை வகுப்பதில் பெரும்பங்காற்றியது அனைவரும் அறிந்தது. ஒருமுறை மத்திய அரசின் இளைஞர் மேம்பாட்டுத்துறையில் நடந்த ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் நான் உறுப்பினர் என்ற முறையில் ஒரு கேள்வியை முன் வைத்தேன். அதாவது இந்தத் துறை நம் நாட்டு இளைஞர்களுக்கு தலைமைத்துவ பயிற்சியளிப்பதாக பல கோடி நிதி செலவிட்டுள்ளது. அந்த பயிற்சியால் வந்த விளைவு என்ன? இதை நாம் ஆய்வு செய்திருக்கிறோமா என்று கேட்டேன். அமைச்சர் சற்று உற்றுப்பார்த்துவிட்டு, துறைச் செயலரை அழைத்து பதில் கூறச் செய்தார். இதுவரை அப்படி எந்த ஆய்வும் நடக்கவில்லை என்றார். உடனே அமைச்சர், அப்படியொரு ஆய்வு நமக்குத் தேவைதான், அந்தப் பணியை டாட்டா உயர்கல்வி நிறுவனத்திற்குக் கொடுத்து ஆராய்ச்சி செய்து அறிக்கை வாங்குங்கள் என்றார். இவ்வளவு பல்கலைக்கழகங்கள் டெல்லியில் இருக்கின்றன. இருந்தபோதும் மும்பாயில் இருக்கும் ஒரு நிறுவனம் அழைக்கப்படுகிறது என்றால், அந்த நிறுவனம் தவிர்க்க இயலாத நிறுவனமாக மாறியதால்தான் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்திய உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் தனித்துவமாக இந்த நிறுவனம் உலகத்தின் பார்வையைப் பெற்றதற்கான காரணம் அந்த நிறுவனம் செய்த சமூகத்துடன் தொடர்புடைய ஆய்வுகள்தான். அவரைத் தெரியாத இந்தியாவில் பிரசித்தி பெற்ற தொண்டு நிறுவனங்கள் இருக்கமுடியாது. அதேபோல் சமூகசேவைக்கான நிதியங்களும் அவரை தெரியாது இருக்க முடியாது. அதுமட்டுமல்ல, தனித்துவமாக செயல்படும் சமூக பொதுச்சிந்தனையாளர்கள் மற்றும் களச்செயல்பாட்டாளர்கள் அனைவருக்கும் தெரிந்தவராக அனைவருடனும் தொடர்பில் இருந்தார்.

அவரின் ஆய்வுகள், கட்டுரைகள், புத்தகங்கள் யாரை நோக்கியது என்றால் விளிம்புநிலை மக்களை நோக்கியது. வாழ்வாதாரப் பிரச்சினைகள், ஏற்றத்தாழ்வுகள், மற்றும் வறுமைக்குறைப்புச் செயல்பாடுகள் பற்றியதாகவே இருந்தன. அவர் தன் பணி ஓய்வுக்குமுன் மும்பாயிலிருந்து வெளிவரும் ஒரு ஆராய்ச்சி சஞ்சிகையான 'எக்கனாமிக் அண்ட் பொலிடிக்ஸ்'யில் ஒரு நீண்ட கட்டுரை எழுதியிருந்தார். இந்தியா ஏழைகளைக் காக்க முன்மாதிரியாகச் செயல்படும் நாடாக எப்படி உலகுக்கு வழிகாட்ட முடியும் என்று எழுதியிருந்தார். அதில் பல்வேறு சட்டங்களையும், திட்டங்களையும் கோடிட்டுக்காட்டி, அவைகளை அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்தவும், குடும்ப வருமானத்தை உயர்த்திடவும் எப்படி வழிவகை செய்ய முடியும் என்பதை விளக்கியிருந்தார். அதிகமாக மேற்கோள் காட்டப்பட்ட கட்டுரை அது. அதிகமாக விவாதிக்கப்பட்ட கட்டுரையும் கூட. எனவே தனக்கென ஒரு பார்வையை வைத்திருந்தார். பொதுவாக அரசு நிறுவனங்கள், அரசு நிதிபெறும் கல்வி நிறுவனங்கள் அரசை எதிர்த்து கருத்துக் கூறாது செயல்படும் கலாச்சாரச் சூழலில் உயர்கல்விச்சாலையின் கருத்துச் சுதந்திரத்தை பாதுகாத்தவர் பேரா.பரசுராமன் என்பது அவருடன் பணி செய்த அனைவருக்கும் தெரிந்ததே. அந்த உயர்கல்வி நிறுவனத்தில் பணிபுரியும் பேராசிரியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் தொடர்ந்து தங்கள் ஆய்வுகள் மூலம் அரசின் கொள்கைகளில் திட்டங்களில் உள்ள குறைகளை நிறைகளை சுட்டிக்காட்ட என்றும் தவறியதில்லை. ஆதலால்தான் வேறு எந்த பல்கலைக்கழகமும் ஈர்க்கமுடியாத ஊடகத்தின் பார்வையை தன்னகத்தே ஈர்த்து வைத்திருந்தது. அதே நேரத்தில் அரசுடன் கொள்கைகள் உருவாக்குவதற்கு பணி செய்திடவும் அவர் தவறியதில்லை.

'பாரதப் பிரதமர் ஆய்வாளர்' என்ற திட்டத்தை மத்திய அரசு, ஊரக வளர்ச்சித்துறையின் மூலம் நடத்தியபோது, அதை செயலாக்க பணியாற்றியது அந்த நிறுவனம்தான். அந்தத் திட்டத்தை பல்கலைக்கழகங்களுக்குள் நடத்துவது என்பது மிகப்பெரிய சவால். அதை அவர் அந்த கல்வி நிறுவனத்தின் மூலம் நடத்திக்காட்டினார். பொதுவாக படிப்புகள் என்பது வகுப்பறையில் நடக்கும் நிகழ்வாகும். இந்தத்திட்டம் களம் சார்ந்த வகுப்பறை விவாதம் என்று வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு திட்டம். இதை பல்கலைக்கழகத்திற்குள் நடத்துவது மிகவும் கடினம். காரணம் அவைகள் விதிகளுக்குள் சிக்கித் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் நிறுவனங்கள். அந்த ஆய்வாளர்களுக்கு வகுப்பெடுக்க நான் அங்கு செல்வதுண்டு. அந்த வகுப்புகளை காலை-யிலிருந்து இரவு 11 மணிவரை எடுத்திருக்கிறேன்.

மாணவர்கள் எப்படி விரும்புகின்றார்களோ, அதற்கு எல்லா வகையிலும் உதவிடும் ஒரு கல்விக்கழகத் தலைவராக இருந்து அந்த நிறுவனத்தை மாணவர் நட்புக்களமாக மாற்றினார். டாட்டா சமூகவியல் உயர்கல்விக் கழகம் ஒரு நேரத்தில் தன் சிறகுகளை விரித்து பறந்து கொண்டிருக்கிறது என்று அனைவரும் கூறுவார்கள். யாரும் எதிர்பார்க்காத அளவு நிறுவனம் வளர்ச்சி கண்டது. அதன் விரிவாக்கச் செயல்பாடுகள் அனைவரையும் பிரமிக்க வைக்கும் அளவுக்கு இருந்தன.

அந்த நிறுவனத்தை மும்பையிலிருந்து செயல்படும் நிறுவனமாக மட்டும் இல்லாமல் பல மாநிலங்களில் தன் தடத்தைப் பதித்து 500 மாணவர்களை உருவாக்கிய நிறுவனத்தை 6000 மாணவர்களை உருவாக்கும் சக்தி பெற்றதாக விரிவுபடுத்தியதை பலரும் வரவேற்றுப் பாராட்டினர். அதே நேரத்தில் தரம் குறைந்ததாக அதை விமர்சித்தவர்களும் உண்டு. அவர் காலத்தில் அங்குப் பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள், மத்திய மாநில அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை, திட்டங்களை ஆய்வு செய்து கட்டுரைகள் எழுதியபோது குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி கடுமையாக அரசை விமர்சனம் செய்தனர் என்பது வரலாறு. இருந்தபோதிலும் ஒருபக்கம் அந்த நிறுவனம் அரசுடன் கைகோர்த்து அரசாங்கத்திற்கு உதவியாக பணி செய்யவும் தவறவில்லை. களப்பணியாற்றும் மிகப்பெரும் ஆளுமைகளை அழைத்து பட்டமளிப்பு உரையாற்றச் செய்து அனைவரையும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்திடுவார். பல நேரங்களில் அங்கு சென்று அந்த வளாகத்தில் இருந்தபோது அங்கு நடைபெறும் நிகழ்வுகளையும், மாணவர்களின் செயல்பாடுகளையும் பார்த்தபோது ஏதோ ஒரு அமெரிக்க பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்ததுபோல் ஒரு உணர்வு ஏற்பட்டது.

அந்த கல்வி நிறுவன வளாகம் மாணவர்களை முன்னிலைப்படுத்தியதாகவே கருத்துச் சுதந்திரத்துடன் செயல்பட்டது. சாதாரணமாக ஒரு இளங்கலை படிக்கும் மாணவன், பேரா.பரசுராமனைப் பார்த்து ஹலோ பரசுராமன் என அழைத்து அவருடன் உரையாடுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். பல ஆராய்ச்சியாளர்களை ஊக்கப்படுத்தி நிறுவனம் சாராது சுதந்திரமாக அவரவருக்கு பிடித்தமான பிரச்சினைகளில் ஆய்வு செய்ய ஊக்கப்படுத்திக் கொண்டேயிருப்பார். அதற்காக பல பயிற்சிகளை பல உலகப்பிரசித்தி பெற்ற பயிற்சியாளர்களை அழைத்து ஆய்வு மாணவர்களுக்கும் தன்னார்வர்களுக்கும் பயிற்சி கொடுப்பார். அப்படி நடந்த நிகழ்வுகளில் நான் அந்த வளாகத்தில் பங்கேற்ற அனுபவம் மறக்க இயலாது.

அதேபோல் உள்ளாட்சி தொடர்பாக அந்த நிறுவனத்திற்கு ஆய்வுகள் செய்ய வாய்ப்பு வந்தபோது அவர் என்னை தொடர்புகொண்டு அந்த ஆய்வுக்கு தாங்கள் ஆலோசகராக இருக்க வேண்டும் என பணித்தார். அந்த ஆய்வு அறிக்கை சமர்ப்பித்து இந்திய அரசு அந்த அறிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளும்வரை என்னை அவர் அதில் பொறுப்பாக்கி வைத்திருந்தார். அதேபோல் இந்திய மகளிர் மேம்பாட்டு ஆணையம் பெண் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு ஒரு பிரத்தியேகமான பயிற்சித்திட்டத்தை உருவாக்க அவர் அழைக்கப்பட்டபோது, அதற்கும் நான் ஆலோசகராக இருந்து அவருடன் செயல்பட்டது ஒரு புது அனுபவம். அதேபோல் அந்த நிறுவனத்தில் பதிப்பித்த காலாண்டு ஆராய்ச்சி ஆய்வேடு ஆலோசகர் குழுவில் நானும் ஒருவனாக இருந்தேன். கட்டுரைகளைத் தரமாக பதிப்பிக்க வேண்டும் என்பதில் அதுவும் அது களம்சார்ந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் கவனமாக இருந்ததை என்னால் பார்க்க முடிந்தது.

ஒருமுறை நான் அங்கு அவர்களின் ஆராய்ச்சிப் பணிக்கு ஆலோசகராக சென்றிருந்தபோது அந்த நிறுவனத்திலிருந்து மாணவர்களைத் தங்களுடைய நிறுவனங்களுக்கு பணியாட்களை தேர்ந்தெடுக்க வந்த நிறுவனங்கள் நேர்முகத்தேர்வு செய்து கொண்டிருந்தது. அப்போது ஒரு இளங்கலை படித்த மாணவன் ஒரு நிறுவனத்திடம் தனக்கு ஆண்டுக்கு 12 லட்ச ரூபாய் சம்பளம் வேண்டும் என கேட்டு விவாதித்த சம்பவம் என்னை பிரமிக்கச் செய்தது. ஏனென்றால் ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்ற பிறகு பத்தாயிரத்திற்கும் இருபது ஆயிரத்திற்கும் பணிக்கு அலைபவர்களை பார்த்தபோது அங்கு எந்தத் தரத்தில் மாணவர்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அப்போது என்னால் உணர முடிந்தது. அது மட்டுமல்ல அந்த நிறுவனத்திற்கென்ற ஒரு பார்வையை உருவாக்கி நிறுவனங்களின் அடிச்சுவட்டில் காலத்திற்கேற்ப மக்கள் பிரச்சினைகளை அணுக தனித்துவமிக்க பார்வையை மெருகூட்டிக் கொண்டே வந்தார். இதில் மிக முக்கியமாக கோட்பாடு போதிப்பதிலிருந்து, களத்தில் நிகழும் நிகழ்வுகள் அதாவது நடைமுறையை மாணவர்கள் முதலில் புரிந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதில் பெருங்கவனம் செலுத்தினார். கோட்பாட்டிலிருந்து களம் என்பதிலிருந்து களத்திலிருந்து கோட்பாடு என்பதற்கு முக்கியத்துவம் தந்தது புதுமையாக இருந்தது. பல சமூகவியல் நிறுவனங்களுக்கு இந்தப்பார்வையை உருவாக்கிச் செயல்பட உதவினார் என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

சில சமயம் அவர் சிந்தனைக்கும் அவரின் நடத்தைக்கும் தொடர்பில்லாததுபோல் ஒரு புதிர் காணப்படும். எப்பொழுதும் ஏழ்மை, வறுமை,

புறக்கணிப்பு, ஒதுக்கப்படுதல், ஒடுக்கப்படுதல் ஏழைகளின் வாழ்வாதாரம், வறுமை குறைப்பு என்று விளிம்புநிலை மக்களின் மேம்பாடு என்று சிந்தித்து செயல்படும் மனிதர் அவர். நெற்றியில் திருநீறு அணிந்து எங்களுடன் வெளியில் வருவார். ஒரு நண்பர் அவரைப்பற்றி கூறும்போது அவர் ஒரு இந்துப்பத்திரிக்கை என்று கூறினார். நான் சற்றுப் புரியாமல் பார்த்தவுடன் அவர் கூறினார் இந்துப் பத்திரிக்கை வினாயகர் சதுர்த்தியும் கொண்டாடும் அத்துடன் இடது சிந்தனையுடன் எழுதிடவும் செய்யும். அதைத்தான் குறிப்பிட்டேன் என்று கூறினார்.

அவருடைய பெயர் பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க அமைக்கப்பட்ட குழுவின் பரிந்துரையில் இடம்பெற்றிருந்தது. அதை செய்திப் பத்திரிக்கைகளும் செய்தியாக வெளியிட்டிருந்தது. அப்பொழுது அவரைக் கேட்டேன். நீங்கள் யாரையும் பார்க்கவில்லையா, யாரையும் பார்க்கவில்லை என்றால் பதவிகள் கிடைக்குமா எனக் கேட்டேன். அவர் தந்த ஒரே பதில், “அது ஒரு பணி மற்றும் பொறுப்பு என்று உணர்ந்து தந்தால் செயல்படுவேன். இதற்காக நான் யாரிடமும் போக வேண்டியது கிடையாது, அது மட்டுமல்ல நான் அறியப்படுவது என் பதவியால் அல்ல என் செயலால். எனவே அதை விட்டுவிடுங்கள்” என்றார். 2004லிருந்து டாட்டா சமூகவியல் உயர்கல்வி நிறுவனத்திற்காக தன் உடலைப்பற்றி கவலையற்று 2018வரை ஓடிக்கொண்டேயிருந்தார். அவருடன் பல இடங்களுக்குப் பயணம் செய்திருக்கிறேன். விமான நிலையங்களில் தூங்குவார், செல்லும் காரில் தூங்குவார், அமைச்சர்களைப் பார்க்கப்போகும்போது அங்கு உள்ள வரவேற்பு அறை நாற்காலியில் அமர்ந்து தூங்குவார். கூட்டங்களுக்கு வந்து அவர் பேசி முடித்தபிறகு மூலையில் எங்காவது உட்கார்ந்து தூங்குவார். உடல்நிலை சரியில்லாத போதும் தன் பணிக்காக பயணம் செய்வதை நிறுத்தவே இல்லை. பலர் கூறியபோதும் கேட்கவேயில்லை.

எங்கள் பல்கலைக்கழக நிகழ்வுகளுக்கு பலமுறை அழைக்கப்பட்டு சிலமுறை எங்கள் துறையில் சென்னையில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளில் வந்து கலந்து கொண்டார். அந்த இரண்டு நிகழ்வுகளுமே பன்னாட்டு நிதி நிறுவனங்கள் தந்த நிதியில் நடந்த ஆய்வு அறிக்கைகளை பரிசீலனை செய்து அறிஞர்களின் ஒப்புதலை வாங்குவதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டவை. அந்த நிதி நிறுவனம் இவரையும், இவருடன் சேர்த்து இன்னும் இரண்டு சமூக விஞ்ஞானிகளை அழைக்க என்னிடம் வேண்டினர். அதன் விளைவாக காலையில் அந்த நிகழ்வுகளுக்கு வந்து விட்டு மாலையே சென்று விட்டார்.

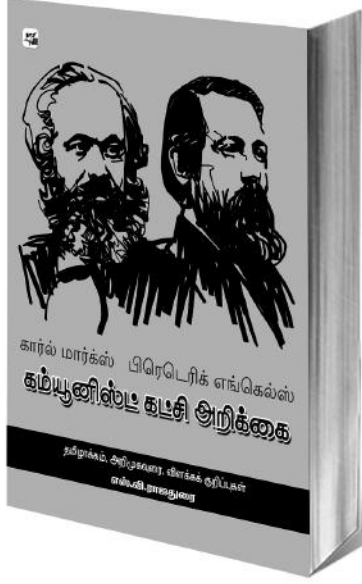
எப்பொழுது வந்தாலும் ஒரு சடங்குக்காக வராமல் கொடுக்கப்பட்ட பணியினை முறைமையுடன் நிறைவேற்றிவிட்டு சென்றுவிடுவார். துணைவேந்தர் அதுவும் டாட்டாவின் உயர்கல்விக் கழகத்தின் தலைவர் என்ற எந்த ஆரவாரமும் இன்றி சாதாரண மனிதராக நடந்துகொண்டு எந்த சிரமும் அழைத்தவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் தன் பணியை நிறைவேற்றிவிட்டு சென்றுவிடும் நல்ல சமூகப் பணியாளர் என்றே கூற வேண்டும். எப்பொழுதும் எங்கு வந்தாலும் ஒரே ஒரு பை தன் முதுகில் சுமந்து வருவார். நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்கின்றவர்களுக்கு குறிப்பாக நிதிச்சுமை இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்வார். அப்படி மனிதர்களை இன்று பார்ப்பது மிகவும் அரிது.

ஆனால் அவரின் கடைசிக்காலம் என்பது அவ்வளவு சிறப்பானதாக அமையவில்லை. அது ஒரு சோகம்தான். ஆனால் இதில் ஒன்றும் புதுமை இல்லை. வெள்ளைப்புரட்சிக்கு வித்திட்ட வர்கிஸ் குரியனுக்கு குஜராத் மாநில ஆனந்தில் என்ன நடந்தது, அந்த வளாகத்தை விட்டு தூக்கி எறியப்பட்டார். அவர் வளர்த்தவர்களே அதைச் செய்தார்கள். ஆனால் தற்போது அவருக்கு 100 ஆண்டு விழாக்கொண்டாடினார்கள். காந்திகிராம ஊரகக் கல்வி நிறுவனத்தை உருவாக்கி வளர்த்த டாக்டர் ஜி.ராமச்சந்திரனை காந்திகிராமத்தை விட்டு வெளியேற்றினார்கள். இதையெல்லாம்விட மகாத்மாகாந்தி கடைசி காலத்தில் எப்படி எவ்வளவு மன வேதனையுடன் வாழ்ந்தார் என்பதை நாராயண தேசாய் எழுதிய புத்தகங்களைப் படித்தால் நமக்கு விளங்கும். அதைத்தான் இவருக்கும் செய்தார்கள் என்பதுதான் சோக வரலாறு. ஆனால் புனேயில் உள்ள இன்னொரு கல்வி நிறுவனம் இவரின் திறன் அறிந்து அரவணைத்துக்கொண்டது. சமூகவியல் கல்விக் கழகத்தை சமூகம் சார்ந்து சிந்தித்து செயல்படும் நிறுவனமாக உருவாக்க இவரின் பணிகள் முன்னுதாரணப் பணிகள். அதற்காக அவர் போற்றப்படல் வேண்டும். தமிழகத்தில் அப்படி ஒரு கல்விக் கழகத்தை உருவாக்க வேண்டும் எனக் கனவு கண்டார். தமிழகத்தின் அரசியல் சூழல் மற்றும் கல்விச்சூழல் வியாபாரத் தளத்தில் இருந்ததால் அரசிடம் அவர் கெஞ்சவில்லை. அது தமிழகத்திற்கு மிகப்பெரிய இழப்பு. ஒட்டு மொத்தத்தில் ஒரு சமூகவியல் ஆசிரியராக, ஆராய்ச்சியாளராக களப்பணியாளராக, நிறுவனம் உருவாக்குபவராக செயல்பட்டு சாதனை புரிந்த ஒரு தமிழர் என்றென்றும் பாராட்டுக்குரியவர், நினைக்கத்தக்கவர், போற்றப்பட வேண்டியவர். என்றென்றும் அவர் புகழ் வரலாற்றில் பதிக்கப்பட்டிருக்கும்.

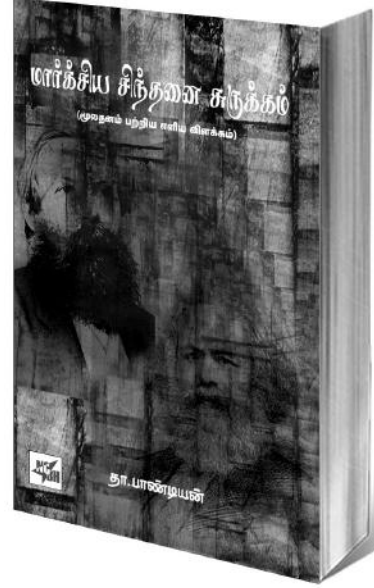
கட்டுரையாளர், காந்திகிராமிய பல்கலைக்கழக ராஜீவ் காந்தி பஞ்சாயத்துராஜ் ஆராய்ச்சி இருக்கைத் தலைவர் (ஓய்வு)

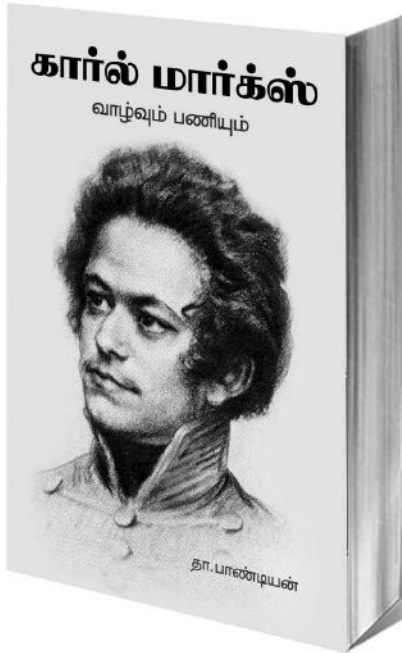
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் மார்க்சிய வெளியீடுகள்

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை
கார்ல் மார்க்ஸ், பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ்
தமிழாக்கம், அறிமுகவுரை, விளக்கக் குறிப்புகள்
எஸ்.வி.ராஜதுரை
₹ 550/-

மார்க்சிய சிந்தனை சுருக்கம்
(மூலதனம் பற்றிய எளிய விளக்கம்)
தா.பாண்டியன்
₹ 160/-

கார்ல் மார்க்ஸ்
வாழ்வும் பணியும்
தா.பாண்டியன்
₹ 140/-

கார்ல் மார்க்ஸ் 200
'உயிர் எழுத்து' கட்டுரைகள்
பதிப்பாசிரியர் - எஸ்.வி.ராஜதுரை
₹ 675/-

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

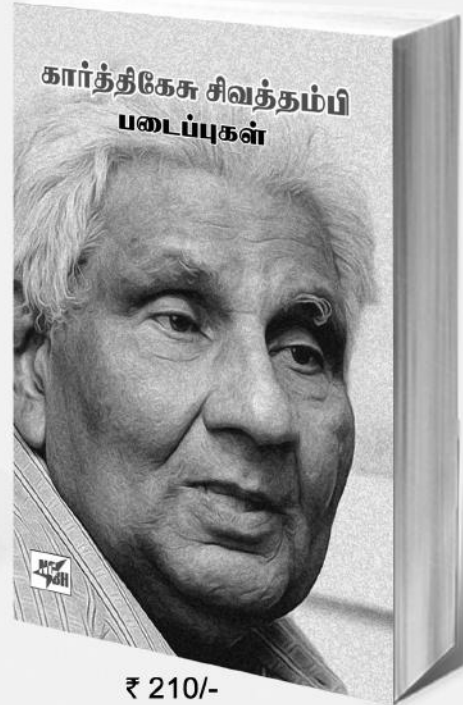
₹ 250/-

₹ 210/-

₹ 350/-

₹ 210/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

தமிழ்நாட்டிலுள்ள பல மாவட்டங்களுள் தஞ்சாவூரும் ஒன்றாகும். பிற மாவட்டங்கள் பலவற்றுக்கும் இல்லாத வரலாற்றுப் பெருமை, நீர்வளம், நிலவளம் நிறைந்தும், சமயம் சார்ந்த வாழ்க்கை முறை ஆகிய சிறப்புகள் இம்மாட்டத்துக்கு உண்டு. வேளாண்மை என்பது மண்ணின் குணங்களை விருத்தி செய்யும் வழிகள், நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்குப் பயன்படும் கருவிகள், எருவின் பயன்பாடு, அதனால் பயன்பெறும் பயிர் வகைகள், நோய், நொடி, புழு, பூச்சிகள் அவை நீக்குவதற்குத்தக்க சிகிச்சைகள், மனிதன் நல்வாழ்விற்கு இன்றியமையாத செய்திகள். மேற்படிக்கருத்துக்களை ஆசிரியர் சுபாஷ் சந்திரபோஸ் தன் மனதிலிருந்து தஞ்சாவூர் மாவட்ட வட்டாரங்களில் நடைபெற்று வந்த சாகுபடி முறைகள் பற்றிய தம் நாவல்களில் பதிவு செய்துள்ள பாங்கினை இவ்வாய்வுக் கட்டுரை எடுத்துரைக்கின்றது.

வேளாண் இனம்

சாகுபடி செய்து வாழும் உழவர்கள் அக்காலத்தில் வேளாண் மாந்தர் என அழைக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் அடிப்படைத் தொழிலான பயிர்த் தொழிலைப் பாதுகாத்து நல்ல விளைச்சலைப் பெருக்குவதிலும், தங்களுடைய முழுக்கவனமும் பயிர்த்தொழில் செய்வதிலேயே இருத்தல் வேண்டும் என எதிர்பார்த்தனர். இக்கருத்தினைத் தொல்காப்பியம்,

வேளாண் மாந்தர்க் குழுதூண் அல்லது
இல்லென மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி

(தொல்.பொருள்.மரபு.81)

எனக் குறிப்பிடுகிறது.

சுபாஷ் சந்திரபோஸ் புதினங்களில் தஞ்சை மாவட்ட வட்டார சாகுபடி முறைகள்

பி.சா.மாதவி

மரபு சார்ந்த சாகுபடி முறைகள்

இந்தியாவில் பல இடங்களிலும் தலைமுறை தலைமுறையாகச் செய்து பார்த்து இம்முறையானது ஏற்றதென்று விவசாயிகளால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட சாகுபடி முறைகளே பழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றன.

இயற்கையாக விளைந்த பழங்கள், காய்கள், கிழங்குகள் முதலியவற்றை அதே முறையில் பயிரிட்ட வேளாண்மையே, இயற்கை வேளாண்மை அல்லது மரபு சார்ந்த வேளாண்மையாகும்.¹

சாகுபடி செய்வதின் நோக்கங்கள்

நிலத்தின் தன்மையைப் போற்றி விதைத்த தானியங்கள் முளைப்பதற்கு வசதியளிப்பது, பயிர்கள் சரியாக வளருவதற்கு ஏற்றவாறு நிலத்தைத் தயாரிப்பது, களையை நிலத்திலிருந்து எடுப்பது, எரு, உரம் முதலியவற்றை நிலத்தில் வைப்பது.²

புதினங்கள் அவ்வக்கால உணர்ச்சிகள், வாழ்க்கை முறை, வர்க்கப் போராட்டங்கள், வாழ்க்கையோடு தொடர்புடைய தொழில்கள் ஆகியவற்றை ஆசிரியர் தம் படைப்புத் திறத்தால் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

தஞ்சாவூர் பகுதி நிலவளம்

ஒரு பகுதி நீர்வளம் பெற்றிருப்பதால் மட்டும் போதாது நில வளமும் பெற்றிருக்க வேண்டும். நிலத்தின் தன்மைகளை,

கலப்பையைப் பிடித்து உழும்போது உழவு சுலபமாயிருக்கிறதா? அல்லது கடினமாயிருக்கிறதா? என்பதைப் பார்த்து நிலங்களை மணற்சாரியென்றும், களிப்பாங்கானதென்றும் பிரிக்கின்றார்கள். உழுகின்ற நிலத்தில் கல்துண்டுகள் அதிகமாக இருக்குமானால் அதைக் கல்காடு என்றும், சரல் பாங்காக இருக்குமானால் சரல் நிலம் என்றும், மண்ணின் நிறம் செந்நிறமாக இருந்தால் செவல் என்றும், கருப்பாயிருந்தால் கரிசல் என்றும், உப்பு பொங்கி நிற்கும் நிலங்களை உவர் என்றும் களர் என்றும், சுண்ணாம்புப் பாறைகள் மிகுதியாக இருக்கப்பட்ட நிலங்களைச் சுண்ணாம்பு நிலம் என்றும் வழக்கத்தில் சொல்லுகிறார்கள்³

என்று ஆனந்த பத்மநாபப்பிள்ளை குறிப்பிடுகின்றார். இவர் குறிப்பிடும் நிலவகையில் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் களிமண் பாங்கான வண்டல், செம்மண் மணல் பாங்கான நிலங்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் முதலில் கிழக்குத் தஞ்சாவூர் அபிவிருத்தி மாவட்டம், மேற்குத்

தஞ்சாவூர் அபிவிருத்தி மாவட்டம் என இரண்டு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பிரிவிலும் ஆறு ஆறு வட்டங்கள் வீதம் பன்னிரண்டு வட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.⁴

என்று சோமலே குறிப்பிடுகின்றார். அவற்றில் மேற்குத் தஞ்சாவூர் அபிவிருத்தி மாவட்டத்தில் காணப்படும் ஆறு வட்டாரங்களில் ஓரத்தநாடு தொகுதியும் ஒன்று. இப்பகுதியே சுபாஷ் சந்திரபோஸின் புதினங்கள் குறிப்பிடுவதாகும்.

தஞ்சாவூரிலிருந்து பட்டுக்கோட்டை செல்லும் சாலையில் 22 கி.மீ. தொலைவில் ஓரத்தநாடு உள்ளது. இது வட்டத் தலைநகரமாகவும் உள்ளது. இவ்வூருக்கு உறந்தை நாடு என்பதே பழங்காலத்துச் சிறப்புப் பெயராகும். முத்தம்மாள்புரம் சத்திரம் என்ற வேறு பெயர்களும் உண்டு. உறந்தைராயன் குடிக்காடு, பாப்பநாடு, திருமங்கலக்கோட்டை, தென்மனநாடு, கண்ணந்தங்குடி, பின்னையூர், உளூர், தெக்கூர் போன்ற ஊர்களும் இதனைச் சுற்றி காணப்படுகின்றன. விளைநிலங்களின் தன்மை, வகைப்பாடு, நீர்நிலம், நிலவுடைமை, நில உடைமையாளர்கள், உடைமையாளர்களின் நிலைப்பாடுகள் போன்ற செய்திகளை ஆசிரியர் தம் படைப்புத் திறத்தால் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

விளைநிலங்களின் தன்மை

மண்ணைக் குறிக்கும் பொதுவான பெயர்களில் நிலம் என்னும் பெயரும் ஒன்று. இச்சொல் தற்காலத்தில் உழுநிலத்தைக் குறிக்கும். சொல்லாய் மட்டும் நின்றுள்ளது. வயலில் உணவுப் பயிர்கள் விளைவிக்கப்படுவதால் விளைநிலம் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. முறைப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் விளைவித்த பொருள்களை அறுவடை செய்து பலனை அனுபவிப்பதால் சாகுபடி நிலம் எனவும் கூறலாயினர். இத்தன்மையே வயலென வழங்கலாயிற்று. வயலுக்குக் காடு, கொல்லை என வெவ்வேறு பெயர்களில் அழைத்தனர். பொதுப்பெயரும், சிறப்புப் பெயரும் இணைந்த இலக்கணம் போல வயற்காடு என்று வழங்கும் வழக்கம் கிராமப்புறங்களில் காணப்படுதலை,

மணப்பாறை மாடுகட்டி

மாயவரம் ஏறுபூட்டி

வயக்காட்டை உழுதுபோடு செல்லக்கண்ணு⁵

என்ற பட்டுக்கோட்டையார் பாடலின் வழியும் அறியலாம்.

விளைநிலங்கள் பூமியின் இயற்கை வளங்களைப் பொறுத்தே அமைகின்றன. நிலவளத்தைப் பொறுத்தே பயிர்வளம் கிட்டும். படைப்பாளர் சுபாஷ் சந்திரபோஸின் புதினங்கள்வழி விளைநிலங்களின்

தன்மை நான்கு வகையில் இருப்பதை, (1) களிமண் நிலம், (2) செம்மண் நிலம், (3) படுகை நிலம், (4) இருமண் நிலம் என்னும் பகுப்பு முறையைத் தெளிவாக ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளதைக் காணலாம்.

களிமண்

தஞ்சாவூர் வட்டாரப் (ஓரத்தநாடு) பகுதிகளில் களிமண் பாங்கான நிலமும் காணப்படுகின்றது. கொள்ளிட ஆற்றினுக்கு வடக்கே காணப்படுகின்ற இம்மண்வகை மிகவும் கருமையானதாகக் காணப்படும். ஆனால், ஓரத்தநாடு வட்டாரப் பகுதிகளில் காணப்படும் களிமண் ஓரளவே கருமை நிறம் இருக்கும். மழைக்காலத்தில் பொழிகின்ற வான்மழை நீரைப் பெருமளவு தேக்கிவைத்துக் கொள்ளும். அத்துடன் ஈரப்பதம் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டே இருப்பதால் பயிர் வளர்வதற்கு ஏற்ற நிலமாக அமைந்துள்ளது. இம்மண்ணில் 85 விழுக்காடு களிமண்ணும், 10 விழுக்காடு மணலும், 2 விழுக்காடு சுண்ணகச்சத்தும், 3 விழுக்காடு மக்கு பொருளும் இருக்கும். அதனால்தான் வளம் பொருந்தியதாக இம்மண் காணப்படுகிறது. மாவீரன் வாட்டாக்குடி இரணியன். சாம்பவான் ஓடைச் சிவராமன் ஆகிய இரு புதினங்களிலும் பாட்டாளி மக்கள் வேலை செய்யும் பெரும்பான்மையான நிலங்கள் இவ்வகை களிமண் பகுதியைச் சார்ந்தவை என்பதை ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார்.

ஓரத்தநாடு பகுதியில் விளைநிலத்தைக் கரம்பைக்காடு என்று அழைக்கின்றனர். இப்பகுதி மண்ணில் நெல் மட்டுமே விளைவிக்கப்படுகின்றது.

செம்மண் நிலம்

செம்மண் நிலம், செவல் நிலம் என்றும் பேச்சு வழக்கில் வழங்கப்படுகின்றது. சாலியமங்கலத்திற்குத் தெற்கில் உள்ள வயற்பகுதியெல்லாம் செம்மண் பகுதியே ஆகும். ஆதலால் அப்பகுதி தென்சீமை என்றும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. பலவகை உணவுப் பயிர்களும் விளையும் பகுதியை நாம் அறியமுடிகிறது.

படுகை நிலம்

ஆற்றங்கரையோரப் பகுதி நிலங்கள் நீர் வளத்தால் வறுமை பெற்றதாகக் காணப்படும். அப்பகுதி படுகை என்றழைக்கப்படும். மழைக்காலத்தில் காட்டுப்புறங்களிலும், மலைப்பிரதேசங்களிலும் பெய்யும் மழை தெள்ளிய களிமண்ணையும், வண்டலையும் அடித்துக்கொண்டு ஆறுகள் மூலமாகக் கடலுக்குப் போகிறது. போகும் வழியில் வண்டல் படிகிறது. இவ்வாறு படிந்த மண்ணையே படுகை எனலாம். எனவே பருத்தி இம்மண்ணில் விளைவதால் வண்டல் நிறைந்த பகுதியாகத் தஞ்சாவூர் பகுதி காணப்படுகிறது.

இருமண் பாங்கான நிலம்

மணலும் செவலும் ஏறக்குறைய சரிசமமாகக் கலந்திருக்கும் நிலத்தை இருமண் பாங்கான நிலம் என்று கூறுகின்றனர். இந்நிலங்களில் தென்னை, வாழை போன்ற பயிர்கள் நன்கு விளையும். மேலும் நிலத்தின் தன்மையைப் பொறுத்து (1) நன்செய் நிலம் (2) புன்செய் நிலம் எனப் பாகுபடுத்தப்படுகின்றன.

நன்செய் நிலம், புன்செய் நிலம்

நீர் வசதியுள்ள நிலம் நன்செய் நிலம் என்றழைக்கப்படுகிறது. இந்த நன்செய் நிலத்தை சங்க இலக்கியத்தில் மென்புலம் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். மென்பால் என்பது மருத நிலத்தையும் (பதி.75:8), நெய்தல் நிலத்தையும் (புறம்.384:1) குறிக்கின்றது.⁶

நன்செய், புன்செய் நிலங்கள் பற்றியும், அதில் விளைகின்ற பயிர்கள் பற்றியும் புதினங்களில் செய்திகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றை இரணியன் கப்பலில் மேல் ஏறி நின்று தனது ஊரைப் பார்க்கும்போது, கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரை நாலாப்பக்கமும் நஞ்சை நிலங்கள் தெரிந்தன (மா.வா.இ., ப.54) என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம். “பண்ணையார்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம்” (சா.ஓ.சி., ப.62) இருந்ததாக இப்புதினம் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

சேரி மக்கள் விடிவதற்கு சில நாழிகளுக்கு முன்பே எழுந்துவிடுவார்கள். சாணி அள்ளி, சோளம் குத்தி, வீடுவாசல் சுத்தம் செய்து வேலைகளை முடித்துவிட்டு அவசர அவசரமாக கொல்லைக்கு வேலைக்குப் போவார்கள். இதனை,

வயற்காடு, கொல்லைக்காடுகளில் இடுப்பில் துணி இருக்கிறதா? இல்லையா? என்றுகூடப் பார்க்காமல் வேலை செய்வார்கள்.⁷

கஞ்சியைக்கூட எடுத்துக்கொள்ளாமல், பச்சைப் பிள்ளைக்காரி ஆராயி ஓட்டமும் நடையுமாக வயற்காட்டிற்கு ஓடினாள். வயலில் சேறு அடிப்பதும், நாற்று அரிப்பதும், தூக்குவதும், நடுவதும் என மழைநேர வைக்கோல் வேலை போல நெருதுளி ஆகிக்கொண்டிருந்தது. வயலில் நடவு நடும் விதத்தினைப் பற்றிய குறிப்பு வேளாண்மை சிறப்பாக நடைபெற்றதை ஆராயி பாத்திரத்தின்வழி சித்திரித்துக் காட்டியிருப்பது போற்றத்தலுக்குரியது.

மலைபாம்பு என்னும் புதினத்தில் ராமசாமி என்பவர் விவசாயம் செய்து வந்தார். அதனை வயலில் விளையும் நெல்லைவிட வாசலில் வட்டிக்கு வந்த நெல்லில் கட்டிப்போட்ட சேரே பெரிதாக இருக்கும் (ம.ம., ப.49). என்பதை இப்புதினத்தில் ஆசிரியர் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

பண்ணையார் பரமசிவம் சாமியார்களை வரவழைத்து வேலை கொடுத்தார் என்பதை, தப்புப் பண்ணிப்பட்டு தாடி வளத்துக்கிட்டு சுத்துறானுவ.

கோயிலுக்காளமாரி சுத்துற இவனுவொளுக்கு ஏதாச்சும் வேலை கொடுத்தாத்தான் சரிப்படும். தண்டோரா போட்டபடி "ஓங்களுக்கு மூணு வேளையும் நல்ல சாப்பாடும் வேட்டியும் கொடுப்போம். கருது அறுத்து அடிச்சுப் போட்டுப் போவாட்டி விடமாட்டேன் (ம.ம., ப.80). நடந்து போயி நாலு வாயி வாங்கித் திங்கறதவிட, இருந்த எடத்துல இருந்து ரெண்டு வாயி தின்னாப் போதும்" என்று வந்த சாமியார்களை கருது அறுக்க வைத்த நிகழ்வை இப்புதினத்தின்வழி ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

நேற்று முடிந்த இடத்தில் இருந்து அறுவடை ஆரம்பம் ஆகியது. அரியை அள்ளிப்போட்டு கட்டினார்கள். முடியாதவர்கள் பிரித்துப் போட்டு ஒத்தாசை செய்தார்கள். நல்ல ஆரோக்கியம் உள்ள சாமியார்கள் தூக்கிவிட்ட கட்டைப் பந்தைப் போல முழங்காலால் முட்டித் தலையில் வாங்கிக்கொண்டார்கள். "கட்டுகள் ஓட்டமும் நடையுமாகக் களத்துமேட்டிற்குப் பறந்தன" (ம.ம., ப.90). எல்லாவற்றையும் மறந்து அறுவடை செய்த சாமியார்களின் நிலையை இப்புதினத்தின் காணமுடிகிறது.

செல்லன் குடும்பத்திற்கு மூன்று வேலிக்கு மேல் சாகுபடி நிலம் இருந்தது. நெல், சோளம், கேழ்வரகு, கடலை, மிளகாய் என்று சொல்லியபடி விளையும் (ம.ம., ப.212). வயல் கொல்லைக்காக குடியானத் தெரு பக்கத்தில் இருந்தன. குடியானவர்களில் அதிக வசதி இல்லாதவர்கள் இவர்கள் கொல்லையில் சோளக்கதிர் பொறுக்கவும், மிளகாய்ப் பழம் எடுக்கவும் வருவார்கள் என்பதை இப்புதினத்தின்வழி அறிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

பண்ணையாரின் நிலங்கள் பெருகிக் கொண்டே செல்வதற்கும் ஊரில் உள்ள பெரும்பான்மையோருக்கு நிலம் இல்லாமல் போனதற்கும் பண்ணையார்களின் நில அபகரிப்புத் திட்டமே காரணமாக இருந்துள்ளது. குறுவிவசாயிகளின் நிலங்கள் பறிபோனதை எண்ணி, பண்ணையார்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் அதுவும் ஏதோ ஒரு வகையில் வந்தது.⁸

தஞ்சாவூர் பகுதி விளைநிலங்கள் எல்லாமே பண்ணையார்களிடமே காணப்பட்டன. இதனை, கீழ்த்தஞ்சைப் பகுதியிலுள்ள பல லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் குறிப்பிட்ட சில பண்ணையார்களிடமே இருந்தன (சா.ஓ.சி., ப.62) என்பதை ஆசிரியர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

நிலப்பண்படுத்தல்

நிலத்தைப் பண்படுத்தும் முறையில் மரத்தால் செய்யப்பட்ட ஏர் (கலப்பை) கருவியில் மாடுகளைப் பூட்டி உழவு செய்யும் முறை இருந்தது. இம்முறையில் உழுது நிலத்தைப் பண்படுத்தும் தன்மை

பெற்றிருந்தனர். கலப்பையை உழவர்கள் வணங்கும் தெய்வமாகவே கருதினர். ராமலிங்கத் தேவர் மகனை அழைத்துக்கொண்டு வந்தார். வயலுக்குள் தண்ணீர் வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. வெங்கடாசலம், பதற்றப்படாமல் ஏரைப் பூட்டி ஓட்டினான் (மா.வ.க., ப.52). உழவர்கள் விவசாயத்திற்குக் கலப்பைகள் பயன்படுத்தியதற்கான சான்றுகள் புதினங்களில் புலப்படுகிறது.

மண்வெட்டியானது வரப்பு கட்டுவதற்கும், வாய்க்கால் வெட்டுவதற்கும், மடைகட்டுவதற்கும், வரப்பைச் சரிசெய்வதற்கும், நிலத்தைச் சமப்படுத்துவதற்கும் பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ளது. விளைந்த நெற்கதிர்கள் மற்றும் எள், உளுந்து, பயறு, கேழ்வரகு போன்ற தானியக் கதிர்களை அறுத்து எடுக்கக் கருக்கரிவாள் பயன்படுகிறது. பயறுவகைப் பயிர்களைவிட நெற்கதிரை அறுப்பதற்கே கருக்கருவாள் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டதற்கான குறிப்புகளைப் புதினத்தின்வழி அறியலாம்.

வெளியூரிலிருந்து வந்து தஞ்சாவூர் மாவட்டச் சுற்று வட்டாரக் கிராமங்களில் ஆடுகள் வைத்து 'கிடைபோட்டு' அதில் இலாபம் அடைந்துள்ளனர். கிடை போடுபவர்களுக்கு கூலியாக நெல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள சாகுபடியாளர்கள் சீமை உரம் அதிகம் பயன்படுத்தாத காலங்களில் தஞ்சை விவசாயமும் புஞ்சை விவசாயமும் ஆட்டுக் கிடைகளையும் மாட்டுக் கிடைகளையும் நம்பி இருந்தார்கள் என்பதை புதினத்தின்வழி அறிய இயலும்.

விதைகளை இரு முறைகளில் விதைக்கின்றனர். (1) கையால் விதைத்தல், (2) இயந்திரங்களின் உதவியோடு விதைத்தல். தஞ்சை மாவட்டத்திலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் கைகளால் விதைக்கும் முறையே காணப்படுகிறது.

கால்வாய்ப் பாசனம்

ஆற்றில் வருகின்ற தண்ணீர் வாய்க்கால்கள் மூலம் பிரிக்கப்பட்டு நிலத்துக்குப் பாய்ச்சப்படுகிறது. தமிழகத்தில் வெள்ளப்பெருக்குக் கால்வாய்கள், நீர்த்தேக்கக் கால்வாய்கள் இவ்விரண்டின் மூலமே பாசனம் நடைபெறுகிறது. தமிழ்நாட்டில் மொத்த கால்வாய்ப் பாசனப் பரப்பில் பாதியளவிற்கு மேல் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ளது. மற்ற மாவட்டங்களைவிட இம்மாவட்டத்தில் 4,60,453 ஏக்கடர் பரப்பு கால்வாய்ப் பாசனம் மூலம் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது.⁹

புதினங்களிலும் கால்வாய்ப் பாசனம் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வடக்கு வாட்டாக்குடி விவசாயிகளும், தெற்கு வாட்டாக்குடி விவசாயிகளும் ஒரே வாய்க்காலில் வரும் நீரைக் கொண்டு விவசாயம் செய்ததை,

‘மாவீரன் வாட்டாக்குடி இரணியன்’ புதினத்தில் காணலாம்.

வடக்கு வாட்டாக்குடிக்கும் தெற்கு வாட்டாக்குடிக்கும் ஒரே வாய்க்கால் பாசனம். அந்த வாய்க்காலில் இரண்டு பக்கத்திலும் முக்கியமானவர்களின் நிலம் இருந்தது. மழை பொழிந்தாலும் ஏழை எளியவர் நிலம் பாயத் தண்ணீர் விடமாட்டார்கள்.¹⁰

சோழநாட்டுப் பகுதியில் கால்வாய்ப் பாசனப் பரப்பில் 64 விழுக்காடு அளவு காவிரி ஆற்றை நம்பியே உள்ளது. தற்சமயம் இந்த ஆற்றில் கர்நாடக அரசு பல அணைக்கட்டுகள் கட்டி, அங்கிருந்து வரும் நீரைப் பயனாக்குவதால், இன்று காவிரி ஆற்றுப்பாசனமே நம்பிக்கையற்ற ஒன்றாக மாறி வருகிறது.

நெல்

தமிழ்நாட்டின் நெற்களஞ்சியம் என்று போற்றப்படும். தஞ்சாவூரிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் நெல் முக்கிய பயிராகப் பயிரிடப்படுகிறது. நஞ்சை, புஞ்சை என இரண்டு நிலங்களிலும் நெல் பயிரிடப்படுகிறது. “சேரி மக்கள் வாழும் பகுதியில் தை முதல் பங்குனி மாதம் வரை வரும் தலையடி நெல்லும் போரடி நெல்லும் இவர்கள் குடிசைகளைக் களைகட்ட வைத்துவிடும்” (சா.ஓ.சி., ப.24). தலையடி நெல் வீட்டிற்கு வந்ததும் சேரி மக்கள் மகிழ்வோடு இருப்பார்கள் என்பதை இப்புதினத்தில் ஆசிரியர் அழகாகப் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

இவ்வாறு செழிப்புடன் வேளாண் செய்து வாழும் மக்களின் இன்றைய நிலையைக் காணலாம். தமிழ்நாட்டில் காவிரியை நம்பி 24.5 லட்சம் ஏக்கர் விவசாயம் நடைபெறுகிறது. 19 மாவட்டங்களின் குடிநீர் ஆதாரம் இதுவே. டெல்டா மாவட்டங்களில் 15 லட்சம் ஏக்கரில் பயிரிடப்படும் சம்பா பயிரை நம்பி 40 லட்சம் விவசாயிகள் உள்ளனர். கடந்த ஆறு ஏழு வருடங்களாகக் குறுவை இல்லை.

ஜெனீவா ஒப்பந்தப்படி காவிரியைச் சுற்றி 25 லட்சம் ஏக்கர் விவசாயம், 19 மாவட்ட மக்களது குடிநீர் இவற்றை கர்நாடகம் தடுப்பதும் போர்க்குற்றம் போன்றதே. “சோழநாடு சோறுடைத்து” என்பார்கள். ஆனால் காவிரி டெல்டா பகுதியானது, 500 அடி முதல் 1700 அடி வரை அதன் கீழ் உள்ள நிலக்கரிப் படிமங்களாகவும் மீத்தேன் எரிவாயு இருப்புக்குமே அதிகம் பார்க்கப்பட்டு, 690 சதுர கி.மீட்டர் பரப்பில் முதலில் அவற்றை எடுத்து ஆயத்தப் பணிகள் நடந்து வருகின்றன. மக்கள் அதனை எதிர்த்து 100 நாட்கள் அளவில் போராட்டம் நடத்தி வருகின்றனர். உலக அளவில் விவசாயத்துக்கு அதிக இடம் ஒதுக்கிய நாடாக நாம் இருந்தாலும் ஏக்கருக்கு உற்பத்தித்

திறன் குறைந்தே உள்ளது. இந்திய மக்களில் 60-க்கும் அதிகமானோர் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழும் மக்கள் கடந்த பத்தாண்டுகளில் புதிதாக 10 கோடி மக்கள் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே வாழ்ந்து வருகின்றனர். 1/3 இந்தியருக்கு இரவில் உணவு கிடைப்பதில்லை. 2030இல் இன்றைய உணவுத் தேவையைவிட 50 விழுக்காடு அதிகம் தேவைப்படும். உலக அளவில் அதிக உணவு உற்பத்திக்காக வேளாண்மைக்கு மட்டுமே அதிக செலவினம் செய்ய வேண்டியிருக்கும்.

முடிவுரை

‘சோழ வளநாடு சோறுடைத்து’ என்பது முதுமொழி. காவிரி பாயும் செல்வச்செழிப்பான ஒருங்கிணைந்த தஞ்சைத் தரணி தனது பெருமையை இழந்து விதற்பா விதைத்த விவசாயம் என்ற புனித தொழில் நசிந்து, நிலைமை சீர்கேடாக உள்ளது. இந்நிலை மாற வேண்டும்.

தஞ்சைத் தரணி சரியான முறையில் விவசாயம் செய்தால் தமிழ்நாடு விவசாயம் செய்யத் தேவையில்லை. தமிழ்நாடு சரியான முறையில் விவசாயம் செய்தால் உலகம் முழுதும் உணவு அளிக்க இயலும்.

சுழன்றும் ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால் உழந்தும் உழவே தலை

என்ற வள்ளுவரின் குறளுக்கேற்ப உலகத்தாரைத் தாங்கி நிற்கும் அச்சாணி உழவுத்தொழில் என்பதே இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

சான்றோன் குறிப்புகள்

1. ஜே.ஆர்.வி.எட்கர், மரபுவழி வேளாண்மைச் சிறப்புகள், ப.320.
2. வி.பு.சுப்பையா முதலியார், தென்னிந்தியப் பயிர்கள், ப.31.
3. ஆனந்த பத்மநாபப்பிள்ளை, பண்ணைப் பராமரிப்பும் வேளாண்மையும், ப.33.
4. சோமலெ, தஞ்சாவூர் மாவட்டம், ப.35.
5. பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் பாடல்கள், ப.25.
6. பெ.மாதையன், சங்க இலக்கியத்தில் வேளாண் சமுதாயம், ப.119.
7. சு.சுபாஷ் சந்திரபோஸ், மலைப்பாம்பு மனிதர்கள், ப.41.
8. சு.சுபாஷ் சந்திரபோஸ், சாம்பவான் ஓடைச் சிவராமன், ப.159.
9. பி.எஸ்.மணி, தமிழகத்தில் நீர்வளம் பெருக்கும் வழிமுறைகள், ப.68.
10. சு.சுபாஷ் சந்திரபோஸ், மாவீரன் வாட்டாக்குடி இரணியன், ப.51.

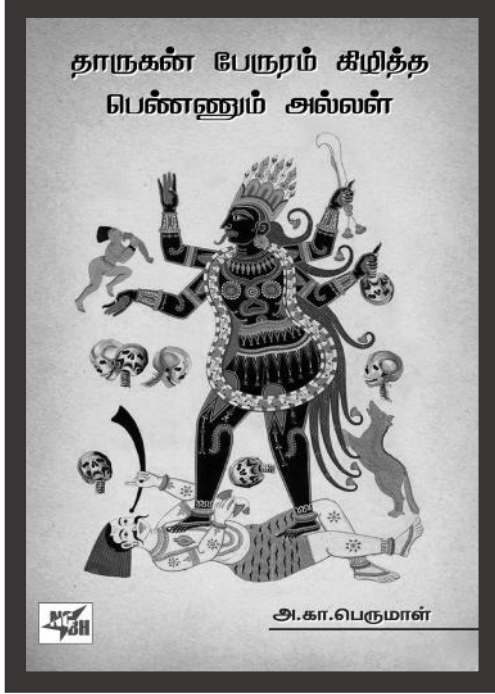
குறிப்புதவி நூல்கள்

1. ஆனந்த பத்மநாபப்பிள்ளை, பண்ணைப் பராமரிப்பும் வேளாண்மையும், அமுத நிலையம், சென்னை, 1957.
2. மணி, பி.எஸ்., தமிழகத்தின் நீர்வளப் பிரச்சனைகளும் வழிமுறைகளும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 1990.
3. மாதையன், பெ., சங்க இலக்கியத்தில் வேளாண்மைச் சமுதாயம், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2007.

கட்டுரையாளர், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், சர் ஏ.டி.பன்னீர்செல்வம், தமிழ்த்துறை உயராய்வு மையம், அரசர் கல்லூரி, திருவையாறு

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 130/-

₹ 275/-

₹ 180/-

₹ 650/-

கட்டுரை

குழந்தையும் திருடுதலும்

மருத்துவர். ப. வைத்திலிங்கம்

உங்கள் குழந்தையின் பள்ளி ஆசிரியர் ஒரு நாள் உங்களிடம் வந்து உங்கள் குழந்தை வகுப்பில் உள்ள இன்னொரு குழந்தையின் பென்சிலைத் திருடி விட்டான் என்று சொல்லும்போதோ, அல்லது பக்கத்து வீட்டுக்காரர் 'உங்கள் பையனைக் கொஞ்சம் கண்டித்து வையுங்கள். எங்கள் பையனுக்கு புதிதாக வாங்கிக் கொடுத்த செல்ஃபோனைத் திருடிக் கொண்டான்' என்று சொல்லும்போதோ பெற்றவர்களாகிய உங்களின் மன நிலை எப்படி இருக்கும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். குற்ற உணர்வும் அவமானமும் உங்களை மூழ்கடித்துக் கொண்டிருக்கும். பொய் சொல்லுவதையாவது கொஞ்சம் பொருத்துக்கொள்ளும் சமூகம் திருடுவதை அவ்வளவாகப் பொருத்துக் கொள்வதில்லை என்பதுதான் உண்மை.

சிறு குழந்தைகளை வெளியில் அழைத்துக்கொண்டு போகும் போதோ அல்லது மற்ற குழந்தைகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் போதோ, சட்டென்று தங்களைக் கவரும் பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டு எவ்வளவுதான் திருப்பிக்கொடுத்துவிடு என்று சொன்னாலும் கொடுக்க மாட்டார்கள். அது

நம்முடையது இல்லை என்று சொன்னாலும் கேட்க மாட்டார்கள். களேபரப் படுத்தி விடுவார்கள். ஒரு குழந்தை அடுத்தவரின் பொருள் மீது ஆசைப்பட்டு எடுத்துக்கொண்டு விட்டது என்பதால் உடனடியாக நாமும் அந்தக் குழந்தையைத் திருடன் என்றும் சொல்லிவிட முடியாது.

திருடுதல் என்றால் என்ன?

திருடுதல் என்பதற்கு அடுத்தவரின் பொருளை அவருக்குத் தெரியாமல் எடுத்துக் கொண்டு, அப்பொருள் தன்னுடையது என்று உரிமை கொண்டாடுவது என்று பொருள் கொள்ளலாம். அடுத்தவரின் பொருளை எடுப்பதை விடவும் அதற்கு உரிமை கொண்டாடுவது மிகவும் தவறாகிறது.

உரிமை கொண்டாடுதல் பற்றி குழந்தைக்குத் தெரியுமா?

குழந்தைகளுக்கு மூன்று வயதுக்குப் பிறகுதான் ஒரு பொருள் தன்னுடையதா இல்லையா என்று அறியும் தன்மை வருகிறது. பெற்றோர்களும்

சமூகமும் அவர்களுக்கு 'பொருள்களின் மீது உரிமை கொண்டாடுதல் பற்றி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சொல்லிக் கொடுக்கும் போது குழந்தைகளும் புரிந்து கொள்கிறார்கள். இந்தப் பொருள் நம்முடையது, இந்தப் பொருள் நம்முடையது இல்லை, அதனால் இதை நாம் வைத்துக்கொண்டு உரிமை கொண்டாட முடியாது. உரியவர்களிடம் திருப்பிக் கொடுத்து விட வேண்டும். நமக்குத் தேவையென்றால் நாம் வேறு வாங்கிக் கொள்ளலாம்' என்று ஒவ்வொரு முறையும் குழந்தைகளிடம் எடுத்துச் சொல்லும்போது அவர்களும் 'உரிமை கொண்டாடுதல்' என்ற இந்த பண்பைக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். மேலும் அந்தப் பொருளை அடைய வேண்டும் என்றால் பணம் கொடுத்துக் கடையில் வாங்க வேண்டும் என்றும் சொல்லும்போது பணத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றியும் சொல்லிக் கொடுத்து விடுகிறோம். ஒரு ஐந்து வயதுக்குள் இதைச் சொல்லிக் கொடுக்க முடியவில்லை என்றால் பின்னாளில் மிகவும் சிரமப்பட்டுத் திருத்த வேண்டியிருக்கும்.

என் திருடுகிறார்கள்?

எந்த சூழ்நிலையில் இருக்கும் குழந்தைகள் திருடுவதைத் தொடர்ந்து செய்கிறார்கள் என்று பார்ப்போம். இன்னொரு குழந்தையிடம் இருக்கும் பொருள் தன்னிடம் இல்லை என்று பார்க்கும் குழந்தை ஒரு உந்துதலில் அந்தப் பொருளை எடுத்துக் கொண்டு விடுகிறது. வீட்டில் தன்னை யாரும் அங்கீகரிக்க மாட்டேன் என்கிறார்களே என்று ஏங்கும் குழந்தையும் சட்டென்று ஒரு பொருளை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு இப்போதாவது பெற்றோர்கள் தன்மீது பார்வையைத் திருப்புகிறார்களா என்று எதிர்பார்க்கிறது. மேலும் குழந்தைகள் வளரும் குடும்ப, சமூகச் சூழல் சரியில்லாதபோது, அங்கே திருடுவது ஒரு குற்றமாகப் பார்க்கப்படாத போது, குழந்தைகள் இந்தப் பழக்கத்தைத் தொடரும் நிலை வந்து விடுகிறது. ஒரு சில பெற்றோர்கள் குழந்தையின் இப்பழக்கத்தைப் பெருமையாகப் பேசும்போது அதைக் கேட்கும் குழந்தைக்கு மீண்டும் செய்யத் தோன்றுகிறது.

குழந்தைகள் வளர்ந்து பதின்பருவத்தை அடையும்போது அவர்களின் கூடா நட்பு வட்டமும் இப்பழக்கம் மேலும் வளர உதவி செய்து விடுகிறது. மது, போதை, புகை என மற்றப் பழக்கங்களும் சேர்ந்து கொண்டு இளங்குற்றவளி என்ற நிலைக்குப் போகும்போது சமுதாயமும் தண்டித்து விடுகிறது.

இங்கே ஒரு விசித்திரமான திருட்டுப் பழக்கம் பற்றி சொல்ல வேண்டும். சிறு வயதில் இருந்தே சட்டென தங்களைக் கவரும் பொருள்களை எடுக்கும் பழக்கம் சிலருக்கு பின்னாளிலும் தொடர்ந்து

விடுகிறது. இவர்கள் எடுக்கும் பொருள்களால் தங்களுக்கு எந்த பயனும் இல்லை என்றாலும் ஒரு வகையான மன உந்துதலில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு மகிழ்ச்சியடைவார்கள். மனதுக்குள் ஒரு கிளர்ச்சி வரும். அந்த உணர்வுக்காகவே மீண்டும் மீண்டும் எடுக்கிறார்கள். மருத்துவ உலகம் இதை கிளப்டோ மேனியா (KLEPTOMANIA) என்கிறது. அவ்வப்போது மீடியாக்களில் இந்த கிளப்டோமேனியாவால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் பிரபலங்கள் கடைகளில் பொருட்களை எடுத்துவிட்டு மாட்டிக் கொண்ட செய்திகளைப் பார்க்கலாம்.

வற்றோர்கள் என்ன செய்யலாம்?

மூன்று வயதுக்குப் பிறகு, குழந்தை அடுத்தவர் பொருளைத் திருடிக்கொண்டு வந்து விட்டால் என்ன செய்வது? உடனடியாகக் குழந்தையிடம் விளக்கிப் பேசுங்கள். உனக்குப் பேனா வேண்டும் என்றால் நாம் வாங்கிக் கொள்வோம். முதலில் இந்தப் பேனாவை எடுத்தவர்களிடமே போய்க் கொடுத்து விடுவோம். இனிமேல் எடுக்க மாட்டேன். மன்னித்து விடுங்கள் என்று கேட்போம் என்று குழந்தையிடம் பேசுங்கள். இப்படி அடுத்தவர்கள் பொருளை எடுப்பது தவறு என்று கண்டிப்பாகவும் உறுதியாகவும் சொல்லுங்கள். இந்த வாய்ப்பை குழந்தைக்கு நேர்மையை சொல்லிக் கொடுக்க உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

எக்காரணம் கொண்டும் அடித்துத் தண்டனை கொடுக்க வேண்டாம். திருடன் என்று முத்திரை குத்த வேண்டாம். இப்படிச் செய்தால் நம் பெற்றோர்கள் அனுமதிக்க மாட்டார்கள். திருப்பித் தரச் சொல்லி விடுவார்கள் என்று குழந்தைகள் உணர்ந்து கொள்வார்கள். அவ்வப்போது குழந்தைகளிடம் இருக்கும் புதுப்புதுப் பொருள்களைக் கொஞ்சம் ஓரக்கண்ணால் பார்த்து, அந்தப் பொருள் எப்படி வந்தது என்பதை உறுதி செய்து கொள்ளுங்கள். அடிக்கடி பிறரின் பொருளைத் திருடிக் கொள்ளும் பழக்கம் இருக்கும் குழந்தையிடம் சற்று அதிகமாகக் கவனம் வைக்க வேண்டும். இம்மாதிரியான வாழ்க்கை நெறிமுறைகளைச் சொல்லிக் கொடுக்கும் போது வீட்டில் உள்ள பெரியவர்கள் அனைவரும் ஒரே வகையான அளவுகோலை உபயோகிக்க வேண்டும்.

பதின்பருவத்தினருக்கு இப்பழக்கம் இருக்கும் போது கூடவே உடல்மொழி மாற்றம், முரட்டுத்தனம், புகை, போதை என மாறி விடுகிறார்கள். இவர்களிடம் பெற்றோர்களின் அறிவுறுத்தல், சமுதாயத்தின் திருத்தல் முயற்சி என்று எதுவும் பலனளிக்காமல் போகும் போது மனநல மருத்துவரிடம் செல்லும் நேரம் வந்து விட்டது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

கட்டுரையாளர், குழந்தைகள் நல மருத்துவர்.

ஆய்வு நோக்கில் மரபிலக்கண தற்சிறப்புப் பாயிரங்கள்

முனைவர் தி.சுமதி

பொதுப்பாயிரம், சிறப்புப்பாயிரம் இரண்டினோடும் தற்சிறப்புப் பாயிரம் என்ற மற்றொரு வகைப் பாயிரமும் இலக்கண இலக்கியங்களில் காணப்படுகிறது. இதுவரையிலும் தோன்றாத சிறந்த நூல்களைப் படைத்து, பல துறைகளிலும் நிறைவான புலமையைப் பெற்றிருந்தாலும் ஒருவர் தம்மைத் தாமே புகழ்ந்து தம் நூலில் சிறப்புப்பாயிரம் எழுதிக்கொள்ளுதல் பெருமைக்குரிய தகுதி ஆகாது. ஆயினும் தற்புகழ்ச்சிக்கு எவ்வகையிலும் இடம் தராது. கடவுள் வணக்கம், அவையடக்கம், நூற்பொருள், நூல் வந்த வழி, நூற்பெயர் முதலியவற்றை நூலாசிரியர் கூறுவதே தற்சிறப்புப் பாயிரம் எனப்படுகிறது.

களவியலுரைகாரர், இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், பவணந்தியார் ஆகியோர் தற்சிறப்புப் பாயிரம் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. முதன்முதலாக தற்சிறப்புப் பாயிரத்தின் இலக்கணத்தைக் கூறவந்த “யாப்பருங்கலக் காரிகையின் உரைகாரராகிய குணசாகரர்,

“வணக்கம் அதிகாரம் என்றிரண்டும் சொல்லச் சிறப்பென்னும் பாயிரமாம்”

“தெய்வ வணக்கமும் செயப்படு பொருளும் எய்த உரைப்பது தற்சிறப்பு பாகும்”

(யாப்பு.குணசாகரருரை.பக்.3-4)

என இவ்விரண்டு நூற்பாக்களை மேற்கோளாகச் சுட்டிக் கூறியுள்ளார்”¹ என இ.கி.இராமசாமி குறிப்பிடுகிறார்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள இரண்டு நூற்பாக்களில் முதல் நூற்பா வணக்கம், அதிகாரம் எனக் கூறுவதையே, இரண்டாவது நூற்பா தெய்வ வணக்கம், செயப்படுபொருள் எனக் கூறுகிறது. சிறப்புப் பாயிரத்தில் பாயிரக் கூறாகக் கூறப்படும் ‘நுதலிய பொருளும்’, தற்சிறப்புப் பாயிரக் கூறாகிய ‘செயப்படுபொருளும்’ ஒரே பண்பைக் கொண்டவை. நூற்பா வழி நின்று பார்க்கும்பொழுது தற்சிறப்புப் பாயிரத்தின் கூறுகளாக கடவுள் வணக்கத்தையும், நுதலிய பொருளையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இப்பாயிர வகை தெய்வ வணக்கம், செயப்படுபொருள் இரண்டினோடு மட்டுமல்லாமல் காலப்போக்கில் நூற்பெயர், ஆக்கியோன் பெயர், நூல் யாப்பு, அவையடக்கம் என்பனவற்றையும் பெற்றிருந்தன என்பது உற்று நோக்கத்தக்கது. யாப்பருங்கலக்காரிகையின்,

‘கந்தம் மடிவுஇல் கடிமலர்ப் பிண்டிக்கண்ணார் நிழற்கீழ் எந்தம் அடிகள் இணைஅடி ஏத்தி’ எழுத்து அசை சீர் பந்தம் அடி தொடை பா இனம் கூறுவன் பல்லவத்தின் சந்தம் மடிய அடியால் மருட்டிய தாழ்குழலே!’

எனும் இத்தற்சிறப்புப் பாயிரத்தை முதன்மை ஆதாரமாகக் கொண்டு மற்ற இலக்கண நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள தற்சிறப்புப் பாயிரங்களை ஆராய வேண்டியதன் காரணம் யாப்பருங்கலக் ‘காரிகை’ (கி.பி.10) காலத்தால் முற்பட்டது. கீழ்க்காணும் இலக்கண நூல்களான,

1. வீரசோழியம் கி.பி. 11
2. நேமிநாதம் கி.பி. 12
3. தண்டி கி.பி. 12
4. நன்னூல் கி.பி. 13

என்ற இலக்கண நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள தற்சிறப்புப் பாயிரக் கூறுகளை யாப்பருங்கலக் காரிகை தற்சிறப்புப் பாயிரக் கூறுகளை முன்னிறுத்தி இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகிறது.

யாப்பருங்கலக்காரிகை

தமிழ் இலக்கண நூல்களில் இன்று நமக்குக் கிடைக்கும் இலக்கண நூல்களில் பழமையான நூலாகிய தொல்காப்பியத்தில் யாப்பிலக்கணம் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட யாப்பிலக்கண வளர்ச்சிகளையும் கருத்தில் கொண்டு எழுந்த யாப்பிலக்கண நூல்களில் யாப்பருங்கலக்காரிகை முதன்மையான இலக்கண நூலாகும். இந்த நூல் யாப்பிலக்கணம் பயில்வோரால்

இன்று பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் சிறப்புக்குரியது. இந்நூல், “யாப்பருங்கலம் என்னும் யாப்பிற்கு அங்கமாய் அலங்காரம் செய்யப்பட்டுள்ளமையான் யாப்பருங்கலக்காரிகை என்னும் பெயர்த்து”² என்கிறார் இளங்குமரனார்.

யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை என்னும் இரண்டு நூல்களையும் அமிதசாகரர் என்பவர் இயற்றினார். இவர் அமுதசாகரர் எனவும் அழைக்கப்பட்டார். (அமித-அளவுகடந்த, சாகரர் - கடல் என்னும் பெயர்), ‘அளப்பரும் கடற்பெயர் அருந்தவத்தோன்’ என்கிறது யாப்பருங்கல சிறப்புப்பாயிரம். இந்நூலாசிரியர் பற்றி மயிலாடுதுறையை அடுத்துள்ள நீடூர் சிவன் கோயில் தெற்குத் திருமதிலில் உள்ள கல்வெட்டுப் பாடல் ஒன்றில் அமுதசாகரர் என்றும் மற்றொன்றில் அமிதசாகரர் என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தக் கல்வெட்டுக்கள் முதற்குலோத்துங்க சோழனின் 38ஆம் ஆட்சியாண்டிலும், 46ஆம் ஆட்சியாண்டிலும் எழுதப்பட்டவை என்கிறார் இரா. இளங்குமரனார். ஆகவே, அமிதசாகரரின் ஆட்சிக்காலம் கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு என்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். இவர் சமண சமயத்தவர் என்பது உறுதியாகிறது. இவரது ஊர் தொண்டை நாட்டிலிருந்த காரிகைக் குளத்தார் என்னும் சிற்றூராகும். இந்நூல் கட்டளைக் கலித்துறை என்னும் யாப்பில் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. செய்யுள்கள் அனைத்தும் மகடூஉ முன்னிலையாக எழுதப்பட்டுள்ளன. (மகடூஉ என்பதற்குப் பெண் எனவும், முன்னிலை என்பதற்கு முன்னிலையாக்கிப் பேசுவது எனவும், காரிகை என்பது பெண் என்னும் பொருள் தரும்). “ஆசிரியன் தன் மாணாக்கியாகிய ஒரு பெண்ணைக் கற்பனையில் நினைத்துக்கொண்டு, பாடும் நிலையில் அமைந்துள்ளது இந்நூல். தாழ்குழலே, ஐயநுண் இடையாய், ஒண் நுதலே, கறைகெழுவேல்கண் நல்லாய், பூங்கொடியே, கள்ளக் கருநெடுங்கண் சுரிமென்குழல் காரிகையே, நறுமென் குழல் தேமொழியே, பூங்குழல் நேரிழையே இவ்வாறு இந்நூல் முழுவதும் ஒரு பெண்ணை முன்னிறுத்திப் பேசுவதால் இந்நூலுக்கு “காரிகை”³ என்றும் ஒரு பெயர் வழங்கப்படுகிறது என ச.வே.சு. குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்நூலின் உரையாசிரியர் குணசாகரர். இவர் அமுதசாகரரின் ஆசிரியர் என்பது, “குணக்கடம் பெயரோன் கொள்கையின் வழிஅத் துளக்கறு வேள்வித் துகடீர்காட்சி அளப்பருங் கடற்பெய ரருந்தவத் தோனே”⁴ எனும் யாப்பருங்கலச் சிறப்புப்பாயிரம்; வாயிலாக அறிய முடிகிறது. மேலும், அமிதசாகரரின் ஆசிரியர் பெயர் குணசாகரர் (குணக்கடம்பெயரோன்)

எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலிற்குப் பலர் உரை எழுதியிருப்பினும், குணசாகரர் உரைதான் மிகப் பழமையானது. இந்நூலாசிரியரும், உரையாசிரியரும் ஒரே மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் (சமணம்). இருவரும் ஒரே காலத்தைச் சார்ந்தவர்கள்.

யாப்பருங்கலக்காரிகையில் முதல் மூன்று பாடல்கள் தற்சிறப்புப் பாயிரமாகும். முதல் பாடலில் அருகன் வணக்கம், செயப்படு பொருள் பற்றியும், பின்னர் உள்ள இரண்டு பாடல்கள் அவையடக்கம் பற்றியும் குறிப்பிட்டுகின்றன. “இலக்கண நூல்களில் அவையடக்கம் கூறும் மரபு யாப்பருங்கலக்காரிகையிலிருந்து தான் தொடங்குகிறது எனலாம்”⁵ என்ற கருத்தினை இ.கி.இராமசாமி பதிவு செய்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

வீரசோழியம்

அகத்தியம் தமிழில் தோன்றிய முதல் நூலாக அறிஞர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்றாலும் அது இதுகாறும் கிடைக்கப்பெறவில்லை. எனவே, நமக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற இலக்கண நூல்களில் தொல்காப்பியம் முதல் நூலாக விளங்குகிறது. இந்நூல் எழுத்து, சொல், பொருள் என்ற மூன்று நிலைகளில் அமைந்தாலும், பொருளாதிகார செய்யுளியலில் யாப்பும், உவமவியலில் அணியும் அமைந்துள்ளது. ஆனால், ஐந்திலக்கணங்களையும் கூறும் முதல் நூலாக வீரசோழியம் அமைகின்றது என்று ‘தமிழ் இலக்கண நூல்கள்’ என்ற நூலில் ச.வே.சு. குறிப்பிட்டுள்ளார்.

புத்தமித்திரர் ஒரு சிற்றரசர். இவர் பௌத்த சமயம் சார்ந்தவர். பொன்பற்றியூர் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்தவர். அவர் காலத்து சோழ அரசன் வீரராசேந்திரன். இவன் காலம் கி.பி. 1060 - 1090. இம்மன்னன் வீரசோழன் என அனைவராலும் அழைக்கப்பட்டான். வீரராசேந்திரன் விரும்பியபடி ஐந்து இலக்கணமும் உள்ளடங்கிய நூல் ஒன்றை இயற்றி, அதனை அவன் பெயரால் வீரசோழியம் எனப் பெயரிட்டதை,

“தேமேவிய தொங்கல் தேர்வீரசோழன் திருப்பெயரால் பூமேல் உரைப்பன வடநூல் மரபும் புகன்று கொண்டே”⁶ இப்பாயிரம் மூலம் அறியலாகிறது. தமிழில் தோன்றிய இலக்கண நூல்களில் ஒருநூல் இயற்றப் பணித்த அரசன் பெயராலே விளங்கும் முதல் இலக்கண நூல் எனும் சிறப்பு இந்நூலிற்கு உண்டு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நூல் கட்டளைக் கலித்துறை யாப்பால் அமைந்துள்ளமையால் ‘வீரசோழியக்காரிகை’ எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்நூல் சோழர்காலத்தில் தோன்றிய இலக்கண நூலான வீரசோழியம் வடமொழி இலக்கணத்தை ஓரளவிற்குத் தழுவித் தமிழின்

ஐந்திலக்கணங்களையும் சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளது. 11ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய வீரசோழியம், தற்போது வழக்கில் இல்லாது போனாலும், அந்நூல் தோன்றிய காலத்தில் பயன்பாட்டில் இருந்திருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் கந்தபுராணத்தை இயற்றி அரங்கேற்றிய காலத்தில் அப்புராணத்தின் முதல் செய்யுளில் வருகின்ற திகடசக்கரம் என்ற சொல்லுக்கு (திகழ்+தசக்கரம்) புணர்ச்சி இலக்கணம் கூறும்படி அவையோர் தடை நிகழ்த்தியபோது, வீரசோழியத்திலிருந்து இலக்கணம் கூறி விளக்கியதை அவையோர் ஒத்துக்கொண்டனர் எனும் ஒரு வரலாறு கூறப்படுகின்றது.

வீரசோழியத்தை எழுதியவர் புத்தமித்திரர் என்பதை ‘பைம்பொழில் பொன்பற்றி புத்தமித்திரனே’ என்ற பாயிர வரிகள் மூலம் அறியலாகிறது. இந்நூலின் உரையாசிரியர் புத்தமித்திரரின் மாணவராகிய பெருந்தேவனார். நூலாசிரியரின் மாணவராக இருப்பதால் உரையாசிரியர் கருத்துக்கள் நூலாசிரியரின் கருத்துக்களோடு இயைந்து வருகின்றன என்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். ஒரே காலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகிய இருவரும் பௌத்தம் சார்ந்தவர்கள். வடமொழிக்கும், தமிழுக்கும் இலக்கணம் ஒன்றே என்னும் கருத்துடையவர்கள். நூலாசிரியர் பௌத்த சமயத்தவராதலால் “உரையில் பல இடங்களில் புத்தரைப் பற்றிய மேற்கோளும், உதாரணமும் தருகின்றார்.

‘புத்தர் கண்ணனை உய்வித்தார்’

(வீரசோழியம் 41)

‘புத்தரைத் தெய்வமாய் உடையன் பௌத்தன்’

(வீரசோழியம் 54)

என்று பல இடங்களில் உதாரணம் காட்டுகின்றார்”⁷ என மு.வை. அரவிந்தன் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

வீரசோழிய தற்சிறப்புப் பாயிரத்தில் மூன்று பாடல்களும், பாயிரம் எனத் தலைப்பிட்டுப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருப்பினும், முதல் பாடலில் புத்தர் வணக்கமும், நூலாசிரியன் பெயரும், இரண்டாவது பாடலில் ஆசிரியரின் அவையடக்கப் பண்பும், மூன்றாவது பாடலில் நுதலிய பொருள், வழி, யாப்பு, நூற்பெயர் போன்ற செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நேமிநாதம்

நேமிநாத நூல் பற்றியும், அதன் ஆசிரியர் பற்றிய செய்திகளும் முன்னரே சிறப்புப் பாயிரம் எனும் இயலில் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. பிற இலக்கண நூல்களிலிருந்து மாறுபட்டு இந்நூலில் அதிகாரம் தோறும் தற்சிறப்புப்

பாயிரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (நூ 01, நா.25) அவற்றில் தெய்வ வணக்கமும், செய்ப்படு பொருளும் பேசப்படுகின்றன. இப்பாயிரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் தெய்வம் அருகதேவன். ஆகவே, இந்நூலாசிரியர் சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என அறியலாகிறது. மேலும் சொல்லதிகாரத்திலுள்ள தற்சிறப்புப்பாயிரம் நூல்களில் பரந்து கிடக்கும் சொற்களில் வேண்டுவனவற்றைக் கொண்டு, சொல்லின் திறத்தை ஆராய்ந்து கூறும் நெறி பற்றியும் குறிப்பிட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தண்டியலங்காரம்

பல்லவர்கள் அரசியல் முறைகள் சாதவாகனரின் அரசியல் முறைகளுடனும், கௌடில்யரின் அர்த்தசாத்திரக் கோட்பாடுகளுடனும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு பெற்றிருந்து, பல்லவருடைய பண்பாடுகள் தமிழ் மன்னருடைய பண்பாடுகளுக்கு முரண்பாடாக இருந்தது. அவர்கள் வடமொழியையே போற்றி வளர்த்தனர் என்று கே.கே.பிள்ளை, தமிழக வரலாறு - மக்களும் பண்பாடும் நூலில் (ப.190) குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மேலும்,

பல்லவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் (600-900) வடமொழி இலக்கண இலக்கியங்களுக்கு செல்வாக்கிருந்தது. அதன் காரணமாக வடமொழி நூல்கள் பல தோன்றின. அவ்வாறு தோன்றிய வடமொழி நூல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார்கள். 12ஆம் நூற்றாண்டில் தண்டியலங்காரம் எனும் அணி இலக்கண நூல் வடமொழியிலுள்ள காவ்யாதர்சம் என்ற நூலின் மொழிபெயர்ப்பாகத் தோன்றியது குறிப்பிடத்தக்கது. காவ்யாதர்சம் எனும் வடமொழி நூலினை 7ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஆசார்ய தண்டி என்பவர் இயற்றினார்.

அணி இலக்கணம் கூறும் நூல்களுள் முதன்மையும் சிறப்பும் வாய்ந்தது தண்டியலங்காரம். தண்டி என்பவரால் இயற்றப்பட்டதால் இப்பெயர் பெற்றது.

வடமொழியில் காவ்யாதர்சம் என்ற நூலை எழுதியவர் தண்டி என்று குறிப்புகள் உள்ளன. ஆகவே இத்தண்டியலங்கார ஆசிரியரும் அவரும் ஒருவரே என்றும் கூறுவர். ஆனால் வடமொழித் தண்டியரோ கி.பி.எழாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். தமிழ் நூல் எழுதிய தண்டியோ கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். இருவரும் வெவ்வேறு காலப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த வெவ்வேறு புலவர்கள். பெயர் ஒற்றுமையே இம்மயக்கத்திற்குக் காரணமாகும் எனத் தோன்றுகிறது.

கம்பரின் புதல்வர் அம்பிகாபதியின் குமாரர் தான் தண்டியாசிரியர் என்பதை,

“பூவிரி தண்பொழில் காவிரி நாட்டு
வம்புஅவிழ் தெரியல் அம்பிகாபதி
மேவரு தவத்தினில் பயந்த
தாவரும் சீர்த்தித் தண்டிஎன் பவனே”

இத் தண்டியலங்காரச் சிறப்புப் பாயிரத்தால் அறியலாம். இப்பாயிரத்தின் மூலம் தண்டியாசிரியர் முந்து நூலான தொல்காப்பியம் போன்ற நூல்களில் வல்லவர் என்பதும்,

“ஆடகமன்றத்து நாடக நவிறும்
வடநூல் உணர்ந்த தமிழ்நூற் புலவன்”⁸

என இந்நூற்பாயிரம் கூறுவதால் நாட்டியக் கலையில் பேரறிவுடையவர் என்பதும் புலனாகின்றது.

தண்டியலங்காரம் இரண்டாம் குலோத்துங்கச் சோழன் காலத்தில் இயற்றப்பட்டது என்பதை இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள உதாரணப் பாடல்களால் அறியமுடிகிறது. சான்றாக இம்மன்னர் காலத்தில் சிறந்து விளங்கிய ஒட்டக்கூத்தர் புகழை,

“சென்று செவியளக்கும் செம்மைய வாய்ச்
சிந்தையுளே

நின்றளவில் இன்பம் நிறைப்பவற்றுள் - ஒன்று
மலரிவரும் கூந்தலால் மாதர்நோக்கொன்று
மலரிவரும் கூத்தன் தன் வாக்கு”⁹

தண்டியாசிரியர் பாராட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தண்டியலங்காரத்தின் உரையாசிரியர் யார் என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. நூல் தோன்றிய காலத்தை அடுத்து உரையும் தோன்றியிருக்கக்கூடும் என ‘சங்கத்தமிழும் பிற்காலத்தமிழும்’; (ப.61) எனும் நூலில் உ.வே.சா. குறிப்பிட்டுள்ளார். தண்டியலங்காரம் காப்பியத்தை பெருங்காப்பியம், காப்பியம் என்று இருவகைப்படுத்தி அவற்றினுடைய இலக்கணத்தை தனித்தனியாக எடுத்துக் கூறுகிறது.

நன்னூல்

நன்னூலின் ஆசிரியர், நூலின் தன்மை குறித்த செய்திகள் சிறப்புப் பாயிரம் ஏற்கனவே விளக்கப் பெற்றுள்ளன. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம் இரண்டிலும் தற்சிறப்புப் பாயிரமும் இடம்பெறுகிறது. பாயிரங்களில் அருகதேவன் பற்றிய செய்திகளையும், செய்ப்படுபொருள் பற்றியும் நூலாசிரியர் பவணந்தி கூறியுள்ளார். இந்நூலாசிரியர் அருகதேவன் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளதால் இவர் அருக சமயத்தவர் என முடிவிற்கு வரவேண்டியுள்ளது.

ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட தற்சிறப்புப் பாயிர இலக்கண நூல்களில் பெரும்பான்மையாக

சமணம் சார்ந்த அருகன் வணக்கமும், சிறுபான்மையாக புத்த வணக்கமும், கலைமகள் வணக்கமும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

தற்சிறப்புப் பாயிரங்களில் கடவுள் வணக்கம்

தமிழகத்தின் இருண்ட காலம் (கி.பி. 250 கி.பி. 600 களப்பிரர்கள்) என வருணிக்கப்பட்ட காலத்தில் அரச மதங்களாக சமண, பௌத்த சமயங்கள் கோலோச்சியிருந்தன. பெரும்பாலான வரலாற்றாசிரியர்களால் புறக்கணிப்பிற்கு உள்ளான காலப்பகுதி இது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்நிலையை மாற்ற ஆய்வு நிகழ்த்தி வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவந்தவர்களில் மயிலை சீனி. வேங்கடசாமியும் ஒருவர். இவரது 'சமணமும் தமிழும்' என்ற நூல் சமணர்களின் இலக்கிய இலக்கண பங்களிப்பு குறித்த முக்கியமான ஆவணமாகக் கருதலாம்.

தீர்த்தங்கரர்கள் சமணக் கொள்கைகளை அவ்வப்போது உலகத்தில் பரவச் செய்வதற்காகத் தோன்றுகின்றனர் என்பது சமண சமயக் கொள்கை. 'தீர்த்தங்கரர்' என்பதற்கு தம் ஆன்மாவைப் பிறவிக் கடலிலிருந்து கரையேற்றிக் கொண்டவர்' என்பது பொருள். இதுவரை 24 தீர்த்தங்கரர் தோன்றியுள்ளார்கள், சமணர்களின் வழிபடு தெய்வங்கள் அருகர் அல்லது 24 தீர்த்தங்கரர்களும் ஆவர். தீர்த்தங்கரர் என்பவர் அருக பதவியை (பேரின்ப நிலையை) அடைந்தவர். ஆகவே தீர்த்தங்கரரை அருகன் என்றும் குறிப்பிடுவர்.

சமணம் என்பது துறவு நிலையைக் குறிக்கும். சமணக் கடவுளுக்கு அருகன் என்ற பெயர் உண்டு. புத்தமதம் கௌதம புத்தரின் போதனைகளின் அடிப்படையிலான ஒரு சமயமும், தத்துவமுமாகும். பௌத்த மதப்படி புத்தர் கி.மு. 4ஆம் கி.மு. 6ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கிடையே இந்திய துணைக்கண்டத்தின் கிழக்குப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர் என பிரித்தானிக்கா கலைக்களஞ்சியம் குறிப்பிடுகிறது.

கலைமகளை கல்விக்கடவுளாகவும் எல்லா கலைகளுக்கும் தலைவியாகவும் கருதும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. கலைமகள் சமயங்கடந்த தெய்வமாகப் போற்றப்படுகிறாள். இந்து மதமாக மாற்றம் பெற்ற சைவம், வைணவம் போன்றவற்றில் கலைமகள் வழிபாடு சமண மதத்தில் காணப்படும் சுருதிதேவி வழிபாடும் ஒன்றெனக் கொள்ளமுடியும். கலைமகளிடமிருந்து அட்சய பாத்திரம் பெற்ற செய்தி பௌத்த புராணமான மணிமேகலையில் உள்ளது. பௌத்த மதத்தில் மகாசரஸ்வதி, ஆர்ய சரஸ்வதி போன்ற பெயர்களால் வணங்கப்படுவது கவனிக்கத்தக்கது. எனவே தான் டாக்டர் உ.வே. சா. அவர்கள் சரஸ்வதியை கலைமகள் சமயங்கடந்த தெய்வம் எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

தற்சிறப்புப் பாயிரப் பாடல்களில் அருக வணக்கம்

யாப்பருங்கலக்காரிகை, நேமிநாதம், நன்னூல் எனும் 3 இலக்கண நூல்களிலுள்ள தற்சிறப்புப் பாயிரங்கள் அருகதேவன் வணக்கம் தொடங்குகின்றது. யாப்பருங்கலக்காரிகையில்,

கந்தம் மடிவுஇல் கடிமலர்ப் பிண்டிக் கண்ணார் நிழற்கீழ்

எந்தம் அடிகள் இணைஅடி ஏத்தி...¹⁰

எனும் வரிகள் மூலம் மணம் குன்றாத புதிய மலர்களைக் கொண்டிருக்கும் அசோகமரத்தின் அகன்ற நிழலின் கீழ் வீற்றிருக்கக்கூடிய அருகதேவன் பாதங்களை வணங்கி எழுதப்போவதாக ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். நேமிநாதத்தில்,

“பூவின்மேல் வந்தருளும் புங்கவன் தன் பொற்பாதம்

நாவினால் நாளும் நவின்றேத்தி”¹¹

எனக் கூறுவதன் மூலம், ஆயிரத்தெட்டு இதழுடைய நாண்மலர்மேல் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆதிநாதன் அடி துதித்து நேமிநாதத்தை இயற்றியதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். நன்னூலில் எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம் என இரண்டு அதிகாரங்களிலும் முதலில் கடவுள் வணக்கம் இடம்பெற்றுள்ளது. எழுத்ததிகாரத்தில்,

“பூமலியசோகின் புனைநிழலமர்ந்த

நான்முகற் றொழுதுநன் கியம்புவ னெழுத்தே”¹¹

(த.சி.பா.எழுத்து)

எனும் வரிகள் பூக்கள் நிறைந்திருக்கக்கூடிய அசோகமரத்தின் நிழலிலே எழுந்தருளியிருக்கக்கூடிய நான்கு திருமுகங்களைக் கொண்ட கடவுளை வணங்கி எழுத்திலக்கணத்தைக் கூறப்போகிறேன் என்கிறார் ஆசிரியர்.

“எல்லா நூலும் மங்கலமொழியை முதலில் கூறவேண்டுமாதலால் பூமலியென்றும், எல்லாச் சமயத்தோராலும் வணங்கப்படும் படைப்பு முதலிய ஐந்தொழிற்குமுரிய எல்லாக் கடவுளாகியும் நின்றானொருவனே எனவும், அருகனை நான்முகனென்றும் கூறினார்”¹³ என்று சங்கர நமச்சிவாயர் குறிப்பிடுகிறார். இதேபோன்று சொல்லதிகாரத்தில்,

“முச்சுகநிழற்று முழுமதி முக்குடை

அச்சுத னடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே”¹⁴

(ந.சி.பா. சொல்)

எனும் இத்தற்சிறப்புப் பாயிரத்தின் வாயிலாக, பூமி, அந்தரம், சுவர்க்கம் என்று கூறக்கூடிய மூன்று உலகத்திலுள்ள உயிர்களுக்கெல்லாம் நிழலைத் தரக்கூடிய, முழுமதியைப் போன்ற முக்குடையைக்

கொண்ட நான் முகனின் (சந்திராதித்யம், நித்யவிநோதம், சகலபாசனம்) குற்றமில்லாத திருவடிகளை வணங்கி சொல்லிலக்கணத்தைச் சொல்லுவேன் என்கிறார். முக்குடை என்பது சமண மதத்தின் சின்னமாகும்.

(அ) “சந்திராதித்யம்:- சந்திரன் தோன்றியதும் உலக உயிர்கள் இன்பம் பெறுவது போன்று, அருகன் தோன்றியவுடன் மூவுலக உயிர்களும் இன்பம் பெறும் என்பது சமய நம்பிக்கையாகும்.

(ஆ) நித்யவிநோதம்:- நிலவுலகில் வாழும் மக்கள் தான் தவம் செய்து முக்தியடையும் வாய்ப்பினைப் பெறுவதையே நித்யவிநோதம் என்பர். ஆன்மா அழிவில்லாமல் இருப்பது போன்று அருகன் அருளால் மக்கள் இன்பத்தை எய்துவர் என்பது ஐதீகம்.

(இ) சகலபாசனம்:- கீழுலகிலுள்ள ஏழு நரகங்களில் கணக்கற்ற உயிர்கள் உள்ளன. அவர்களின் சகல துன்பங்களிலிருந்தும் விடுதலை பெறும் பொருட்டு அருகனின் அருளைப் பெற வைப்பது சகலபாசனம் எனப்படும். படைப்புச் சிற்பங்களில், சிலைகளில் முக்குடை இருந்தால் அது சமண தீர்த்தங்கரர்கள் (அருகன்) என அடையாளமாகக் கொள்ளப்படும்”¹⁵ (அகிம்சை யாத்திரை.காம்) என ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தற்சிறப்புப் பாயிரப் பாடலில் புத்த வணக்கம்

வீரசோழியத்தில் 3 பாடல்கள் தற்சிறப்புப் பாயிரமாக இடம்பெற்றுள்ளன. அதில் முதல் பாடலில் புத்த வணக்கமும் நூலாசிரியர் பற்றிய குறிப்பும் இடம்பெற்றுள்ளது.

“மிக்கவன் போதியின் மேதக்கிருந்தவன்
மெய்தவத்தால் ஓக்கவன். . . புத்தமித்திரனே”¹⁶
(வீ.சோ.பா.01)

மேற்காணும் இப்பாயிரப் பாடலில் வரும்போது என்பது பௌத்த சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களும், துறவிகளும் வாழுமிடமாகும். போது என்பதை போதி எனப் பகுத்து போதி + இல் = போதியில் எனும் வார்த்தையானது - பொதியில் என மருவி மாறியது. பிற்காலத்தில் அதுவே மலைக்குப் பெயரானது. இக்கருத்தினை ‘போதியின் மேதக்கிருந்தவன்’ எனும் வரிகளால் அறிய முடிகிறது. வீரசோழியத்தை எழுதியவர் புத்தமித்திரர் என்பதை ‘பைம்பொழிற் பொன் பற்றி புத்தமித்திரனே’ எனும் பாயிர வரிகள் மூலமும், இவர் பொன்பற்றி (புதுக்கோட்டை மாவட்டம் அறந்தாங்கி வட்டத்திற்குட்பட்ட ஊர்) எனும் ஊரினர் என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

தற்சிறப்புப் பாயிரத்தில் கலைமகள் வணக்கம்

தண்டியலங்காரத்தின் மூன்று இயல்களுள் முதலாவதாக அமைவது பொதுவணியியல் ஆகும். இப்பொதுவணியியலில் முதலில் தற்சிறப்புப் பாயிரம் இடம்பெற்றுள்ளது. இத்தற்சிறப்புப்பாயிரம் கலைமகளை வாழ்த்துவதாக அமைந்துள்ளது.

“சொல்லின் கிழத்தி மெல்லியல் இணைஅடி
சிற்தை வைத்து இயம்புவன் செய்யுட்(கு)
அணியே”¹⁷

எனும் வரிகள் சொற்களுக்கெல்லாம் தலைவியாக விளங்கக்கூடிய கலைமகள் மென்மையான திருவடிகளைக் கொண்டவள். அவளின் திருவடிகளை மனதில் வைத்துப் போற்றி செய்யுள்களில் அமைந்திருக்கக்கூடிய அணிகளின் இலக்கணத்தை எடுத்துக்காட்டப் போவதாக தண்டியாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள மூன்று இலக்கண நூல்களிலும் சமயமும், வழிபாடும், வழிபாட்டுத் தன்மைகளும், வேறு வேறாக இருப்பினும், நோக்கம் என்பது ஒன்றாகவே இந்நூலாசிரியர்களுக்கு இருந்திருப்பதை அறிய முடிகிறது. தான் இயற்றப் போகும் நூல் எவ்விதத் தடையும் இல்லாமல் சிறப்பாக அமைவதற்கு தாங்கள் வணங்கக்கூடிய தெய்வத்தை துணைக்கழைத்து, மனதில் நிறுத்தி அந்நூலினைப் படைத்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

தற்சிறப்புப் பாயிரங்களில் செயப்படுவானுள்

யாப்பருங்கலக்காரிகையில் இடம்பெற்றுள்ள தற்சிறப்புப் பாயிரப் பாடலில், முதலில் அந்நூலிலுள்ள செயப்படுபொருளைப் பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

“..... எழுத்து அசை சீர்
பந்தம் அடி தொடை பா இனம் கூறுவர்
பல்லவத்தின்
சந்தம் மடிய அடியால் மருட்டிய தாழ்குழலே”¹⁸

எனும் காரிகை இடம்பெற்றுள்ள யாப்பருங்கலக் காரிகையில் பெண்ணை முன்னிறுத்திப் பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார்கள். இளம் தளிர் போன்ற அழகிய நிறத்தினையும், தாழ்ந்த நீண்ட குழலினையுமுடைய பெண்களிடம் அசோக மர நிழலில் வீற்றிருக்கும் அருகனை வணங்கி, எழுத்து என்று கூறக்கூடிய உயிர், மெய், உயிர்மெய், அளபெடை போன்ற எழுத்துக்களையும், அசை எழுத்துக்கள் கூடியதால் உண்டாகும் நேர், நிரையையும், அசைகள் ஒன்றாக இணைந்த சீர் 30 எழுத்துக்களையும், சீர்கள் இணைந்த தளை ஏழினையும், தளைகள் சேர்ந்த அடி ஐந்தினையும், அடிகள் சேர்ந்த தொடை

43-ஐயும், தொடை கூடிய பா ஐந்தினையும், பாக்கள் இணைந்ததால் உண்டான இனம் மூன்றினையும் என்று இவ்வெட்டினைப் பற்றி தான் எடுத்துரைக்கப் போவதாக ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வீரசோழியத்தில் செயப்படுபொருள் என்பதனை ஆசிரியர் 'நுதலிய பொருள்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழ் இலக்கண வருணனையும், வடமொழி இலக்கண வருணனையும் வீரசோழியத்தில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. வருணனைக்கு மேலாக ஒப்புமைப் பண்பையும், புத்தமித்திரர் தம் இலக்கணத்தில் கையாண்டுள்ளார். வீரசோழியம் அடிப்படையில் எல்லாத் தமிழ் இலக்கணங்களிலிருந்தும் வேறுபட்டது. வருணனை, ஒப்புமை எனும் இரண்டு பண்புகளையும் தமது இலக்கண நோக்கங்களாகப் புத்தமித்திரர் கொண்டார் என்பதைக் கீழ்க்காணும்,

“நாமே எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அலங்காரம்

எனும் பாமேவு பஞ்ச அதிகாரமாம் பரப்பைச் சுருக்கி

...வரைப்பன் வடநூல் மரபும் புகன்று கொண்டே”¹⁹

எனப் பாயிர வரிகள் உணர்த்துகின்றன. எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அலங்காரம் எனும் ஐந்து அதிகாரப் பகுதியிலுள்ள வருணனையைச் சுருக்கி, அதனுள் வடமொழி இலக்கண மரபையும் கூறுவதைப் புத்தமித்திரனார் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளதை இப்பாயிரப் பாடல் மூலம் அறியலாகிறது. ‘நேமிநாதத்தில் எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம் இரண்டிலும் செயப்படுபொருள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எழுத்ததிகாரத்தில்,

“எல்லாருமுணர் எழுத்தின் இலக்கணத்தைச்

சொல்லால் உரைப்பன் தொகுத்து”²⁰

என்கிறார். அதாவது, படிக்கின்ற எல்லாரும் உணரும்படியாக எழுத்தின் முடிபுகளைச் சொல்லால் எடுத்துரைக்கப் போவதாகக் கூறுகிறார்.

“விரித்துரைத்த நூல்களிலும் வேண்வன கொண்டு
எதிர்த்துரைப்பன் சொல்லின் திறம்”²¹

என்று பரந்து கிடக்கும் பழைய நூல்களிலும் புதியனவாய் நல்லோரால் சொல்லப்பட்டு நடைபெற்று வரும் சொற்களிலும் வேண்டியவற்றினைக் கொண்டு சொல்லினை ஆராய்ந்து வகைப்படுத்திக் கூறுவேன் என்கிறார் ஆசிரியர்.

தண்டியலங்காரம் பொதுவியலில் முதலில் தற்சிறப்புப் பாயிரம் அமையப்பெற்றுள்ளது. இப்பாயிரத்தில் “இயம்புவன் செய்யுட்கு அணியே” என்று கலைமகளை மனதில் நிறுத்தி செய்யுளுக்கும் அலங்காரமாகத் திகழக்கூடிய அணிகளின் இலக்கணங்களை இனிதாக எடுத்துரைப்பேன்

என்று ஆசிரியர் தான் எடுத்துரைக்கப்போகும் செயப்படுபொருள் குறித்துக் கூறியுள்ளார்.

நன்னூல் எழுத்து, சொல் எனும் இரண்டு அதிகாரங்களிலும் அருகனை வணங்கி எழுத்திலக்கணத்தையும், சொல்லிலக்கணத்தையும் அனைவருக்கும் புரியும்படியாக எடுத்துரைப்பேன் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆசிரியர்.

தற்சிறப்புப் பாயிரப்பாடல்களில் அவையடக்கம்

நூலாசிரியர் தம் நூலைக் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்த அறிஞர்கள் கூடியுள்ள அவையில், அரங்கேற்றவும் செய்வார்கள். ஒருவர் தம் நூலினை அரங்கேற்றும்போது, அறியாதன கூறினும் அறிஞர் அவற்றை ஆராய்ந்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ப பணிந்து நிற்பார்கள். இதுவே அவையடக்கம் எனக் கூறப்படுகிறது. தம் நூலில் குற்றம் கூறாதபடி கற்றோரை வழிபட்டு அடக்குகின்ற இந்நிலை ஒரு சிறந்த அரங்கேற்று உத்தியாகும். அவையடக்கம் என்பது ‘அவைக்கு அடங்கி அடக்கம்’, ‘அவையை அடக்கிய அடக்கம்’ என இரண்டாகக் காரிகை ஆசிரியரால் காட்டப்படுகிறது. உயர்ந்த தமிழைத் தாழ்ந்த என் நாவால் கூறினேன் என உரைக்கும் காரிகை, அவைக்கு அடங்கியது. சிறந்த புலவர் முன் நான்மொழிந்த பருப்பொருளும் விழுமியது எனக்கூறும் காரிகை அவையை அடக்கியதாகும் என்று திருஞானசம்பந்தர் தன்னுடைய யாப்பருங்கலக் காரிகை எனும் நூலில் (ப.14) பதிவு செய்துள்ளார்.

‘அவைக்கு அடங்கும்’ அவையடக்கம் பற்றி,

“தேன்ஆர் கமழ்தொங்கல் மீனவன் கேட்பத்

தெண்ணீர் அருவி

கானார் மலயத்து) அருந்தவன் சொன்ன கன்னித்
தமிழ்நூல்

யானா? நடத்துகின்றேன் என்று எனக்கே

நகைதருமால்

ஆனாஅறிவின் அவர்கட்கு என்னாம் கொல்

என்ஆதரவே”²²

எனும் வரிகள் மூலம் அறியலாம். அதாவது, வேப்ப மாலையை அணிந்த பாண்டியன் கேட்க, பொதிய மலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற அகத்திய முனிவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட அழிவில்லாத முத்தமிழுள், இயற்றமிழின் கூறாகிய யாப்பிலக்கண நூலை, அவாவின் காரணமாக என் நாவால் சொல்லத் தொடங்கினேன். இது அறிவிலியாகிய எனக்கே நகையினைத் தருகின்றபோது, குறைவிலாத அறிவினை உடையவருக்கு யாதாகுமோ என்று நூலின் பெருந்தன்மையையும், ஆசிரியரது பெருந்தன்மையையும், தனது உள்ளக் குறையையும் உணர்த்தும் இக்காரிகை அவையடக்கத்தை உணர்த்துகின்றது.

‘அவையை அடக்கும்’ அவையடக்கம் பற்றி,
“சுருக்கம் இல் கேள்வித் துகள் தீர்! புலவர் முன்
யான் மொழிந்த

பருப்பொருள் தானும் விழுப்பொருள் ஆம்...”²³

என்ற வரிகள், குற்றம் தீர்ந்த அளவில்லாத நூற்
கேள்வியையுடைய புலவருக்கு முன் யான் கூறிய
சிறப்பில்லாத பிண்டப் பொருளும், சிறந்த
நுண்பொருளாகும் என்று புலவரின் சிறப்புணர்த்தியதால்
இக்காரிகை அவையடக்கத்தை உணர்த்துகிறது.

வீரசோழியத்தில் ஆசிரியரின் அவையடக்கத்தை
“ஆயும்குணத்த அவலோகிதன் பக்கல் அகத்தியன்
கேட்டு

ஏயும்பு வளிக்கியம்பிய தண்டமி ழீங்குரைக்க
நீயுமுளையோ வெனிற்கருடன் சென்ற நீள்விசும்பி
லீயும்பறக்கு மிதற்கென்கொலோ
சொல்லுமேந்திழையே”²⁴

அனைவராலும் ஆராய்ந்து அறிவதற்குரிய சிறந்த
குணங்களையுடைய அவலோகிதன் என்பவனிடம்
அகத்தியன் தமிழ்கேட்டு அதனை உலகுக்குணர்த்தினான்.
கருடன் பறந்த நீண்ட வானத்தில் ஈயும் பறக்கும் என்ன
செய்ய இயலும் என்று ஆசிரியரின் அடக்கத்தை
எடுத்துக் கூறுகின்றது இப்பாயிர வரிகள்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. ...இ.கி.இராமசாமி, தமிழில் பாயிரங்கள், ப.
2. ...இரா.இளங்குமரன், இலக்கண வரலாறு. ப.224
3. ...ச.வே.சு. இலக்கண நூல்கள் முழுவதும், ப.159
4. ....யாப்பருங்கலம், பாயிரம்
5. ...இ.கி. இராமசாமி, தமிழில் பாயிரங்கள், ப.66
6. ....வீரசோழியம், பாயிரம். 03
7. ...மு.வை. அரவிந்தன், உரையாசிரியர்கள், ப.609
8. ....தண்டியலங்காரம் சி.பாயிரம்
9. ...யாப்பருங்கலக்காரிகை, தற்சிறப்புப் பாயிரம், பா.வரி.
10. ....யாப்பருங்கலக்காரிகை, பா.வரி.1-2
11. ....நேமிநாதம், பா.வரி.1-2
12. ....நன்னூல், தற்.சி.பா.எழுத்து
13. சங்கர நமச்சிவாயருரை, நன்னூல், ப.30
14. “ “ தற்.சி.பா.சொல்
15. அகிம்சை யாத்திரை.காம்
16. ...வீரசோழியம், பாயிரம். 01
17. ....தண்டியலங்காரம், தற்.சி.பா.
18. ...யாப்பருங்கலக்காரிகை பாயிரம்
19. ....வீரசோழியம் பாயிரம் 03
20. ....நேமிநாதம், பாயிரம் எழுத்து
21. மேலது. பாயிரம் சொல்
22. ....யாப்பருங்கலக்காரிகை, காரிகை 02
23. ....வீரசோழியம், பாயிரம் 02.
24. மேலது, பாயிரம் 03

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத் துறை,
அரசு கலை அறிவியல் கல்லூரி, குரும்பலூர், பெரும்பலூர்

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடாக...

₹ 190

நாம் ஏன் அடிமை ஆனோம்?

வெ.இறையன்பு

தமிழகத்தின் சிறப்பான புத்தகக் கண்காட்சிகளில் ஒன்றாக
விளங்கும் ‘மக்கள் சிந்தனைப் பேரவை’யின் ஈரோடு புத்தகத்
திருவிழாவில் வெ.இறையன்பு ஐஏஸ் அவர்கள் நிகழ்த்திய
ஐந்து சொற்பொழிவுகளின் எழுத்து வடிவமே ‘நாம் ஏன்
அடிமையானோம்’ எனும் இந்நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

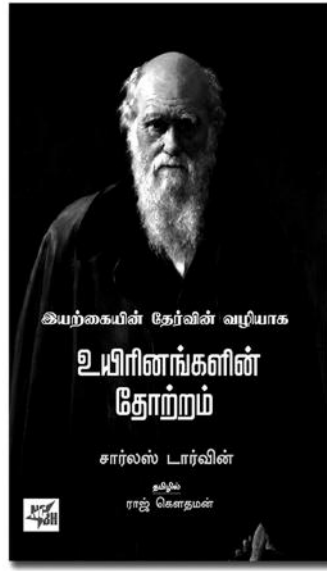
சமூகம், கலை, இலக்கியம், இயற்கை, வரலாறு, தத்துவம்,
அறிவியல், போர்கள், ஆன்மீகம், புத்தகங்கள், விலங்குகள்,
காடுகள் என இன்னுமின்னும் ஏராளமான அம்சங்கள் குறித்து
விரிவான தளத்தில் நிகழ்த்தப்பட்டவை இவ்வுரைகள்.

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 125/-

₹ 140/-

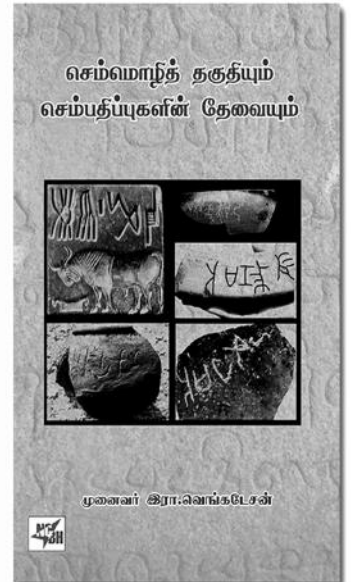
₹ 140/-

₹ 295/-

₹ 200/-

₹ 180/-

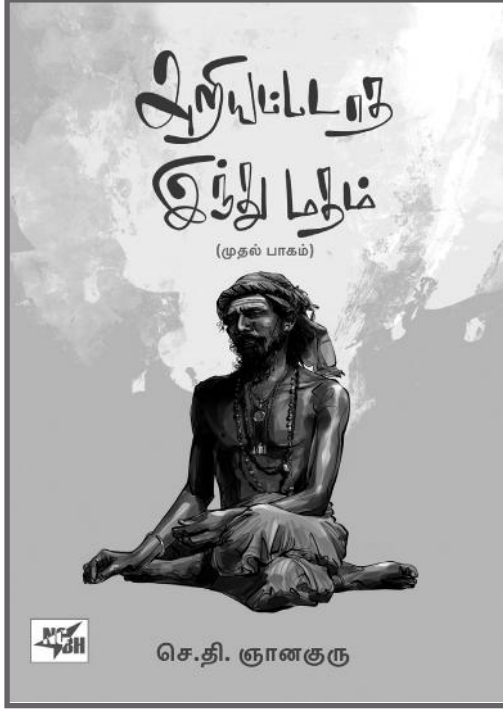

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

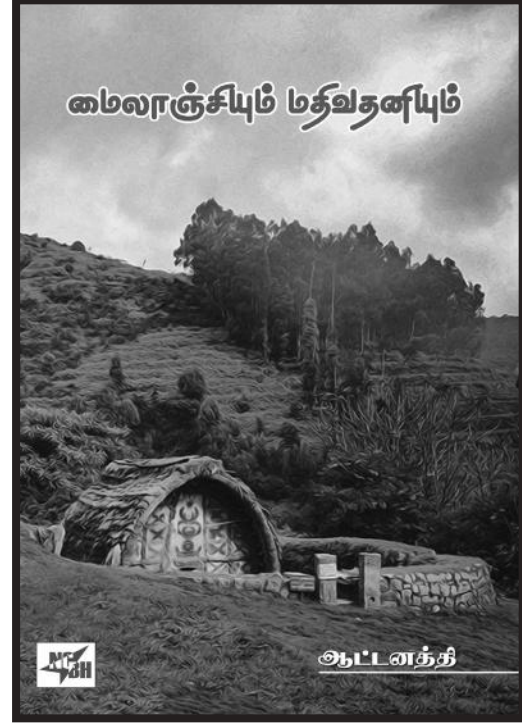
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

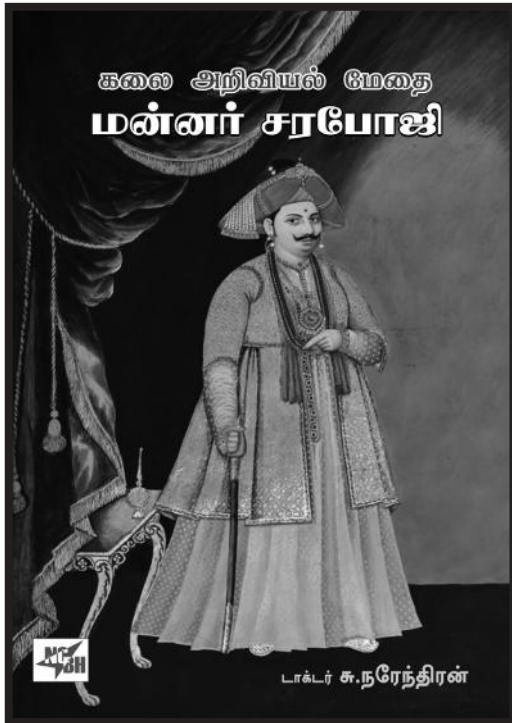
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

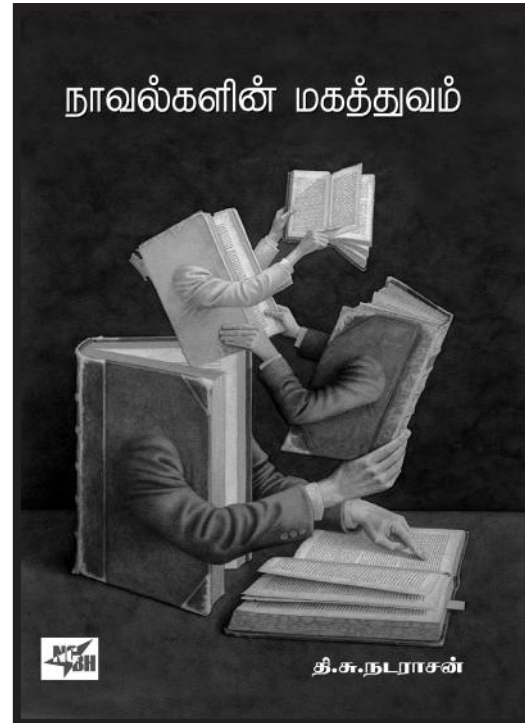
₹ 350/-

₹ 115/-

₹ 380/-

₹ 180/-

புதுக்கோட்டைக்குப் புதுக்கோட்டை? பெயர் சூட்டியது யார்?

அண்டனூர் சுரா

புதுக்கோட்டைக்குப் புதுக்கோட்டை என்று யார் பெயர் சூட்டியிருப்பார்? மன்னரா மக்களா?, இல்லை அதுவாகவே அந்தப் பெயரை சூட்டிக்கொண்டதா? புதிய கோட்டை எனப் பொருள்படும் இக்கோட்டையில் இதற்கும் முன்பு பழைய கோட்டைகள் இருந்தனவா? இருந்திருந்தால் எத்தனை கோட்டைகள் இருந்தன போன்ற கேள்விகளிலிருந்துதான் புதுக்கோட்டைக்கான பெயர்க் காரணத்தை நாம் கண்டடைய முடியும்.

கோட்டை என்றால் கோட்டைகள்தானா? இல்லை. கோட்டை என்பதற்குப் பல பொருள்கள் நம்மிடம் உண்டு. வானத்தில் ஒரு திசையில் திரளும் மேகத்திற்குக் கோட்டை என்றே பெயர். "வானம் கோட்ட கட்டுது. மழை வெளுத்து வாங்கப்போவது" என்பதான சொல்லாடல் இன்றைக்கும் உண்டு. சிலம்பாட்டத்தில் ஒருவர் பல சிலம்புகளின் தாக்குதலை எதிர்கொண்டு மறித்துக்கட்டுவதற்கு கோட்டை என்றே பெயர். பெரிய மரங்களைக் கொண்ட காட்டிற்குக் கோட்டை என்று பெயர். வீட்டின் உட்கூடு கோட்டை. இருபத்தொரு மரக்கால்கள் கொண்ட அளவையின் அலகு கோட்டை. நில அளவையாகவும் கோட்டை இருக்கிறது. அரண்மனை எழுப்பி, அத்துடன் தேர், யானை, படைபலங்களை நிறுத்தத் தேவையான நிலத்திற்குக் கோட்டை என்று பெயர்.

வைக்கோல் போர், கோட்டை. இலை தழைகளைப் பறித்து மொத்தமாகக் கட்டுவதற்குக் கோட்டை என்று பெயர். கோட்டை நீக்கப்பட்ட புளியை ஒரு கூடையில், சாக்கில் குத்தி அடைப்பதற்குக் கோட்டை என்றே பெயர். இத்தனை கோட்டைகளுக்குக் கோட்டை என்றால் பெரும்பாலும் மாடம், மாளிகையோடு மட்டுமே ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்படுகிறது.

மன்னன் தங்குமிடமும் மன்னனுக்குரிய பரிவாரங்கள் நிறுத்தப்படும் இடம் கோட்டையே. அதாவது பாதுகாப்பு அரணுடன் கூடிய கட்டடம். பிரம்மாண்டத்தின் குறியீடாக கோட்டை இருந்து வருகிறது. இதுதவிர மனக்கோட்டை என்கிற சொல் உண்டு. வெளியில் சொல்லாமல் மனதிற்குள் ஒன்றைப் பெரிதாகத் திட்டமிடுதல்.

பூசலார் என்கிற நாயன்மார் ஏழை. இவர் சிவனுக்கு ஓர் ஆலயம் எழுப்ப ஆசை கொள்கிறார். ஒவ்வொரு நாளும் மனதிற்குள் பெரிய கோட்டை எழுப்பி, ஆலயம் கட்டுகிறார். ஒரு மன்னன் சிவனுக்கு உண்மையாகவே ஓர் ஆலயம் எழுப்பி, குடமுழுக்கு நடத்த நாள் கேட்க, சிவன் பூசலார் எழுப்பிய மனக்கோட்டை கோவிலின் குடமுழுக்கு இருப்பதால் வேறொரு நாளில் குடமுழுக்கை நடத்தும்படி கேட்டுக்கொள்கிறார். இங்கு கோட்டை என்பது பெரிய தூண்.

நாம் பொருள் கொள்ளும் கோட்டை என்பது பெரிய தூண்களுடன் தொடர்பு கொண்டது. இச்சொல் தானியங்கள் சேமிக்கும் இடம், கிடங்கு, கலன், தளம் இவற்றிலிருந்து மருவி வந்தது. நெல் மற்றும் தானியங்களை மலையைப் போல சேகரித்து மழைக்கும் வெயிலுக்கும் ஒரு சேதாரமில்லாமல் பாதுகாக்க சுற்றிலும் நெல் வைக்கோலைப் போர்த்தி அதன்பிறகு வரகு வைக்கோலைக் கிடத்தி அதன்மீது புற்றுமண்ணைக் கொண்டு மெழுகுவதற்குக் கோட்டை என்று பெயர். இந்தக் கோட்டையிலிருந்தே கட்டடத்தின் பிரமாண்டக்கூடு கோட்டையானது.

பண்டைய தமிழர்கள் சோளக்குழி, பத்தாயம், குதிர், பூரி, குதம்பை, கோட்டை முறைகளில் நெல் தானியங்களைச் சேமித்தும் பாதுகாத்தும் வந்தார்கள். இதில் கோட்டை என்பது பெரிய அளவிலான உணவுப்பொருட்களைப் பாதுகாக்கும் இடம். உணவுப் பொருட்களின் காவலுக்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டவன் கோட்டைக் காவலன். இன்றைய உயர் அதிகாரிகளில் ஒருவரான கோட்டாட்சியர் இதிலிருந்து வந்ததுதான். கோட்டை - கோட்டம்.

தானியக் கோட்டைகளை விளைநிலங்களில் அமைக்கமுடியாது. அப்படியாக அமைத்தால் மறுபோகம் வேளாண்மை செய்ய இயலாது. கோட்டையை நீர்ப்பிடிப்பு பகுதி, பள்ளமான பகுதிகளில் அமைக்கமாட்டார்கள். மேடான, வறட்சியான, மழைப் பொழிவு குறைவான பகுதிகளில்

இந்தக் கோட்டைகளை அமைத்தார்கள். இப்படியான மேடான பகுதி நிலப்பகுதிகளைக் கொண்ட நிலம் கலசமங்கலம். கலசமங்கலம் என்பது கலசம், மங்கலம் எனப் பிரித்தறிந்து பொருள் காணவேண்டும். கலசம் என்றால் மேடு அல்லது உயரம். மங்கலம் என்றால் வரி இல்லாத நிலம் அல்லது தலைமை ஊர். இன்றைய புதுகோட்டையின் பழைய பெயர் கலசமங்கலம். இந்தக் கலசமங்கலம் தானியங்களைச் சேமிக்கும் இடமாக இருந்திருக்க வேண்டும். மேலும் கலசம் என்கிற சொல் தானியங்களுடன் தொடர்புகொண்டது. விதைப் பொருட்களைச் சேமிக்கும், பாதுகாக்கும் கலனுக்குக் கலசம் என்று பெயர். கோவில் கும்பத்தில் வைக்கப்படும் வெங்கலம் அல்லது தங்கக் கும்பத்திற்குக் கலசம் என்றே பெயர். குடமுழுக்கு நடத்துபவர்கள் அதற்குள் விதைத் தானியங்களை வைத்து அதன்மீது தண்ணீர் தெளிக்கின்றனர். ஒருவேளை இந்த உலகம் இயற்கைச் சிற்றத்தால் அழிய நேரிட்டால், இந்தக் கலசத்திலுள்ள தானியங்களால் உலகம் உயிர்பெறும், என்பதற்காகவே குடமுழுக்கு எனும் விழா நடத்தப்படுகிறது.

கலசமங்கலம் மழை குறைவான, வறட்சியான நிலப்பகுதியாக இருந்திருப்பதால் சுற்றிலும் விளையும் தானியங்களை மன்னருக்கு இறைக்கு கொடுக்க வேண்டிய நெல்கள் சேமிக்கும் இடமாக இருந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு விளையும் நெல்கள் அரசு கொள்முதல் செய்துகொள்ள ஆங்காங்கே கோட்டையைப் போல கொட்டி வைத்திருப்பதைப் போல அன்றைக்குப் பாதுகாப்பான இடங்களில் சேமித்து வைத்திருக்கிறார்கள். இயற்கைச் சிற்றம், கள்ளன், இன்னும் பிற காரணங்களால் அந்த இடத்தில் பெரிய கட்டடம் எழுப்பி, ஒரு பகுதிக்குள் மன்னன், ஜமீன், அம்பலம், குறுநில மன்னன் வசிக்கும் இடமாகவும் இன்னொரு பகுதியில் தானியங்களைச் சேமிக்கும் கிடங்காகவும் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதுவே கோட்டை என அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பகுதியில் கலசமங்கலத்தில் பொற்பனைக்கோட்டை என்கிற வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க கோட்டை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கோட்டை மீது வல்லம் குறுநில மன்னர்கள் படையெடுப்பு நடத்தியதாக பதிவுகள் உண்டு. இந்தப் பொற்பனைக் கோட்டையைச் சுற்றிலும் பல கோட்டைகள் உண்டு. ஆதனாக்கோட்டை, கண்டராக்கோட்டை, வல்லத்திராக்கோட்டை... இப்படியாக.

தொண்டைமான்கள் கலசமங்கலப் பகுதியை ஆட்சி செய்யத் தொடங்குகையில் திருவேள்பூர்க்கும் கிழக்கில் அதாவது இன்றைய புதுக்கோட்டை நகரப்பகுதியில் ஒரு பரந்த நிலத்தைத் தேர்வு செய்து, செப்பனிட்டு நகரம் அமைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குத் தேவையான நிலம் ஒரு கோட்டை அளவாக இருந்திருக்கிறது.

ஒரு கலப்பை நிலம், ஒரு கோட்டை நிலம், ஒரு பட்டி நிலம் என்பது பண்டைய தமிழர்களின்

நில அளவை முறைகள். ஒரு கலப்பையால் ஒரு நாள் முழுவதும் உழுது முடிக்கும் நிலம் ஒரு கலப்பை நிலம். ஓர் ஆடு ஒரு நாள் முழுக்கவும் மேய்ந்து பசியாறும் நிலம் ஒரு பட்டி. மன்னன், அவனது பரிவாரங்களான யானை, குதிரை, தேர்கள் உலாவி, மேய்ந்து சுற்றிவரும் அளவிலான நிலம் ஒரு கோட்டை. குடியிருப்பு நிலத்தின் மிகச்சிறிய அலகு பட்டி. பெரிய அலகு கோட்டை. புதுக்கோட்டையில் ஆயிரத்து நூற்றி எழுபத்து ஆறு பட்டி கிராமங்களும் அறுபத்து ஐந்து கோட்டை கிராமங்களும் உள்ளன.

புதுக்கோட்டை சமணர்கள், பௌத்தர்கள், சோழர்கள், பாண்டியர்கள், முத்தரையர்கள், நாயக்கர்கள், கிழவன் சேதுபதி, தொண்டைமான்கள் எனப் பலரும் ஆளப்பட்ட நிலப்பகுதி. தொண்டைமான்களால் இப்பகுதி ஆளப்படுகையில், இந்நிலம் நிலையான ஆட்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது அவர்கள் ஆண்ட பகுதியைத் தொண்டைமான் சீமை என்றே அழைக்க விரும்பியிருக்கிறார்கள். அப்படியாகவும் ஆவணங்களில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது சேரர், சோழர், பாண்டியர்கள் அவரவர் ஆண்ட நிலப் பகுதியைச் சேரநாடு, சோழநாடு, பாண்டியநாடு என அழைத்துக் கொண்டதைப் போல. அப்படியாக மன்னன் அழைக்கத் தொடங்கிய அல்லது விரும்பியதற்கும் முன்பே அந்நிலம் சுற்றுவட்ட மக்களால் புதுக்கோட்டை என அழைக்கப்படலாயிற்று. அதாவது புதுக்கோட்டை என்பது புதிய பெரிய நிலப்பரப்பு.

புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் பற்றிய ஆங்கிலேயர் பதிவில் புதுக்கோட்டையில் கோட்டை இல்லாத காலத்தில் புதுக்கோட்டை என மக்களால் அழைக்கப்பட்ட குறிப்பு இருக்கிறது. மேலும் ஆங்கிலேயர்கள் இந்நிலத்தைத் தொண்டைமான் சீமை என்று பதிவுசெய்துள்ளார்கள். ஆக, இந்நிலப்பரப்பு மன்னர்களால் தொண்டைமான் சீமை என்று அழைக்க விரும்ப, ஆனால் மக்கள் புதுக்கோட்டை என்றே அழைத்திருக்கிறார்கள். மன்னர் மக்களது விருப்பத்தின் மீது கெடுபிடி காட்டாமல் மக்கள் வழங்கும் பெயருக்கு இசைவு தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள மாவட்டப் பெயர்களில் இளமையான பெயர் புதுக்கோட்டை. திரிபு, மருவலுக்கு உட்படாத பெயர். ஜூன் 8, 2022 புதுக்கோட்டைக்கு வருகை தந்த தமிழக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு மு.க.ஸ்டாலின் அவர்கள், இவ்வாறு தன் உரையைத் தொடங்கினார். “எந்தக் கோட்டையாக இருந்தாலும் அதுவொரு நாள் பழைய கோட்டையாக ஆகிவிடும். ஆனால், எப்போதும் புதிய கோட்டையாக இருப்பது இந்தப் புதுக்கோட்டைதான்” என்று. கோட்டை கட்டடங்களாகக் கொண்டால் பழையமையாகக் கூடும். இங்கு கோட்டை என்பது நிலம், நிலஅளவை பழையமை ஆவதில்லை.

திருச்சி மாவட்டத்தின் ஒரு வருவாய் கோட்டமாக இருந்த புதுக்கோட்டை தனி மாவட்டமாக ஆனதற்குப்

பின்னே ஒரு சுவாரசியமான ஒரு கதை உண்டு. இப்போது புதுக்கோட்டை தனி மாவட்டம், ஆனால் நாடாளுமன்றத் தொகுதியாக அல்ல. 1974 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பு புதுக்கோட்டை தனி மாவட்டம் அல்ல, ஆனால் தனி நாடாளுமன்றத் தொகுதி. 1962 ஆம் ஆண்டு புதுக்கோட்டை நாடாளுமன்றத் தொகுதியில் வெற்றி பெற்று நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக புதுடெல்லிக்குச் சென்றவர் உமாநாத். கம்யூனிஸ்ட் வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்ற இவர் அவரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட காங்கிரஸ் பஞ்சாலை முதலாளியை முப்பதாயிரம் வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் தோல்வியடைய வைத்தார். இந்த வெற்றியைத் தொடர்ந்து அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற தேர்தலில் பிரபல தோல் ஆலை முதலாளி நாகப்ப செட்டியாரை விட பத்தாயிரம் வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் வென்றார்.

நாடாளுமன்ற விவாதங்களில் பங்கேற்று கேள்விக்கும் மேல் கேள்வி அடுக்கிப் பேசுவதில் பிரபலமடைந்தவராக இருந்தார் உமாநாத். அப்போது பிரதமராக இருந்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், நாடு முழுவதும் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளைக் கண்டறிந்து, அப்பகுதிகளை முன்னேற்ற சிறப்புத் திட்டங்களை அமல்படுத்த தனி கமிட்டியை அமைத்தார். இந்தக் கமிட்டி உத்திரப் பிரதேசத்தின் கிழக்குப் பகுதிகள் இந்தியாவின் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியென்று அறிக்கை கொடுத்தது. அந்த அறிக்கை நாடாளுமன்றத்தில் விவாதப் பொருளாக மாறுகையில், உமாநாத் புதுக்கோட்டையை மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக அறிவிக்க வேண்டி வேண்டுகோள் வைத்தார். பிரதமர் நேரு அவர்கள் இதற்கு மவுனம் சாதித்தார். “புதுக்கோட்டை விசயத்தில் நேரு ஏன் மவுனம் சாதிக்கிறார். நேரு பிறந்த மாநிலத்தில் புதுக்கோட்டை மக்கள் பிறக்கவில்லை என்றா? புதுக்கோட்டை மக்கள் என்ன பாவம் செய்தார்கள், அவர்கள் செய்த குற்றம்தான் என்ன”, என்று கேள்விகளாகத் துளைத்து புதுக்கோட்டையை விவாதப் பொருளாக்கினார்.

இதற்கு பதில் சொல்ல முன் வந்த பிரதமர் அவர்கள், “புதுக்கோட்டை நன்கு வளர்ச்சியடைந்த திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் உள்ளடங்கிய ஒரு கோட்டம். ஒரு பகுதி ஒரு மாவட்டத்தின் கோட்டமாக இருந்தால் மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியைப் பின்தங்கிய பகுதியாக அறிவிக்க முடியாது” எனப் பதில் அளித்தார். “அப்படியானால் புதுக்கோட்டையைத் திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து பிரித்து தனி மாவட்டமாக ஆக்குங்கள்” எனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

உமாநாத் அவர்கள் 1921, டிசம்பர் 21 ஆம் தேதி ராமநாத் லெனாய் - நேத்ராவதி தம்பதியருக்கு காசர்கோடு நகரத்தில் கடைசி மகனாகப் பிறந்தவர். அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் பி.எ ஆனர்ஸ் படிப்பில் பொருளாதாரத்தை விருப்பப் பாடமாக எடுத்துப் படித்தவர். கட்சியின் கட்டளையை ஏற்று படிப்பைப் பாதியில் நிறுத்திவிட்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முழுநேர ஊழியரானவர்.

புதுக்கோட்டை தனி மாவட்டம் பேசும் பொருளானது. இதற்கு ஆதரவும் இருந்தது. எதிர்ப்பும் இருந்தது. அப்போது தமிழ்நாட்டை ஆட்சி செய்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். இந்தியாவை ஆள்வது காங்கிரஸ். காங்கிரஸ் நிர்வாகத்தைக் குடையும் கேள்வியாக உமாநாத்தின் கேள்வியிருந்ததால், மறைமுகமாக அவரது கேள்விக்குத் தமிழ்நாடு அரசின் ஆதரவு இருந்தது. அதே நேரம் ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் கேட்டுவிட்டார், என்பதற்காக ஒரு மாவட்டத்தின் ஒரு கோட்டமாக இருக்கும் ஒரு பகுதியைப் பிரித்து தனி மாவட்டமாக அறிவித்துவிட முடியாது, என்கிற நிலையும் இருந்தது.

புதுக்கோட்டை கோட்டத்தைத் தனி மாவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டி விவசாயிகளின் மத்தியில் போராட்டம் எழுந்தது. இந்தப் போராட்டத்தைக் கம்யூனிஸ்ட்களே நடத்தினார்கள். புதுக்கோட்டை அஞ்சலகத்திற்கும் முன்பு சுமார் இருநூறு விவசாயிகள் ஒன்று திரண்டு மறியல் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அப்பொழுது மத்திய அரசுக்கு எதிரான போராட்டம் என்பது அஞ்சல் அலுவலகத்திற்கு முன்பே நடத்தப்படுவதாக இருந்தது. தலைமை அஞ்சல் அலுவலகத்திற்கு ஒரு கிளை அஞ்சலகத்திலிருந்து குறித்த நேரத்திற்கு அஞ்சல் வந்து சேரவில்லையென்றால் அப்பகுதியில் என்னவோ ஒரு பிரச்சனை என்று தலைமை அஞ்சலகம் பிரச்சனையைக் கேட்டுப்பெற்று மத்திய தலைமையிடத்திற்குச் செய்தி அனுப்பும் துறையாகவும் அஞ்சலகத் துறையாகவும் இருந்தது. அப்படியாக ஆர்ப்பாட்டம் செய்த இருநூறு விவசாயிகளைக் கைது செய்து திருச்சிராப்பள்ளி சிறையில் அடைத்து மாநில அரசு. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் உமாநாத்தும் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.

ஒரிரு நாட்களுக்குப் பிறகு சிறை கண்காணிப்பாளர் உமாநாத்தைத் தனியே அழைத்து உங்களை மட்டுமே விடுதலை செய்ய உத்தரவு வந்திருக்கிறது என்கிற செய்தியை அவருக்குத் தெரிவிக்க, இருநூறு விவசாயிகளையும் சிறையில் சந்தித்து, விரைவில் அனைவரையும் விடுதலை செய்யும் முயற்சியில் இறங்குகிறேன், என உத்தரவாதத்துடன் வெளியே வந்த உமாநாத்தை அன்றைய முதலமைச்சர் கலைஞர் மு.கருணாநிதியுடன் தொடர்புகொண்டு அனைவரையும் விடுதலை செய்யும் முயற்சியில் இறங்கினார்.

அதன் பிறகும் புதுக்கோட்டை தனி மாவட்டத்திற்கு ஆதரவாக ஆங்காங்கே ஆர்ப்பாட்டம் நடைபெறுவதாக இருந்தது. தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்த போராட்டத்தின் தொடர்ச்சியாக 1974 ஆம் ஆண்டு, ஜனவரி 14 அதாவது தை 1 அன்று புதுக்கோட்டை தனி மாவட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டது.

கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் மிகவும் பின்தங்கியிருந்த புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தை முன்னேற்றுகின்ற வகையில் 1974 ஆம் ஆண்டு தனி மாவட்டமாக அறிவித்தார். மேலும் அவர் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம் அமைத்திட ராஜா ராஜகோபால்

தொண்டைமான் அவர்கள், தான் வாழ்ந்த 99.99 ஏக்கர் பரப்பளவு கொண்ட அரண்மனை வளாகத்தை மிகவும் குறைந்த தொகைக்கு மகிழ்ச்சியுடன் அரசிற்கு வழங்கினார்.

அவருக்குப் பெருமை சேர்க்கும் வகையில் மாமன்னர் அவர்களின் திருவுருவச் சிலையினை 14.03.2000 அன்று புதுக்கோட்டை மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலக வளாகத்தில் திறந்து வைத்து, அந்த அலுவலகத்திற்கு மன்னர் ராஜகோபால் தொண்டைமான் மாளிகை என்றும் பெயர் சூட்டினார். "மன்னர் ராஜகோபால் தொண்டைமான் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்படும் இந்நன்னாளில் மன்னரின் எளிமையையும் மக்களுக்கு ஆற்றியுள்ள அரும்பணிகளை நினைவு கூரும் வகையில், தமிழ்நாடு அரசின் சார்பில் புதுக்கோட்டை நகரில் மன்னர் ராஜகோபால் தொண்டைமான் அவர்களின் அருங்காட்சியகத்துடன் கூடிய நினைவு மணிமண்டபம் அமைக்கப்படும்" என்றார்.

மக்களாட்சி நாட்டில் மன்னர்களைக் கொண்டாடுவதும், விழா எடுப்பதும் சரியாகுமா என்கிற கேள்வி பரவலாக எழுந்தது. இந்தக் கேள்வியையொட்டிதான் மாவட்ட நிர்வாகம் அரசு விழாவுக்கு மறுப்புத் தெரிவித்தது. அதே நேரம் மன்னரின் மீது அன்பும் மரியாதையும் அபிமானம் கொண்டவர்கள் முன்னெடுத்த விழாவில் அரசுசார்துறைகளை கலந்து கொள்ள அனுமதித்தது. புதுக்கோட்டை சார் அமைச்சர்கள், சட்டமன்ற, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டு மன்னரின் திருவுருவச் சிலைக்கு மாலை அணிவித்து மரியாதை செலுத்தினார்கள்.

சுதந்திர இந்தியாவின் உள்துறை அமைச்சர் சர்தார் வல்லபாய் படேல் புதுக்கோட்டை தனியரசு மீது நெருக்கடி கொடுப்பதற்கு முன்னதாகவே புதுக்கோட்டையை இந்திய ஒன்றியத்துடன் இணைத்துவிட்டவர், அவர். புதுக்கோட்டை, திருச்சி மாவட்டத்துடன் ஒருங்கிணைந்த மாவட்டமாக இணைக்கப்பட்டது. முறையாக புதுக்கோட்டை, ராமநாதபுரம் மாவட்டத்துடனே இணைத்திருக்க வேண்டும். புதுக்கோட்டையை தொண்டைமான்கள் ஆட்சி செய்துகொள்ள, ராமநாதபுரத்தை தனியரசாக ஆண்ட கிழவன் சேதுபதி அவர்கள் திருமய்யம், ஆலங்குடி, புதுக்கோட்டை பகுதிகளை அவர் கொடுத்திருந்தார். அப்போது புதுக்கோட்டை, இந்தப் பெயரில் அழைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. கலகமங்கலம் என்றும் கலசக்காடு என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

புதுக்கோட்டை பூகோள ரீதியில் தஞ்சாவூருக்கும் அருகாமை மாவட்டம். அம்மாவட்டத்துடன் இணைக்கவே முதலில் ஆலோசிக்கப்பட்டது. தஞ்சாவூர், பரப்பளவால் பெரிய மாவட்டமாக இருந்தது. மேலும், மன்னர் காலத்தில் தொண்டைமானுக்கும் மராட்டிய அரசுக்கும் இடையில் பகையும் முரணும் இருந்திருக்கிறது. புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில்

நடந்தேறிய ராஜரீதியான ரகசியங்களை ஆங்கிலேய அரசுக்குக் கடிதம் வாயிலாகத் தெரிவித்தவர்கள் தஞ்சையை ஆண்ட நாயக்கர்கள், மராட்டியர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களால் புதுக்கோட்டையை கண்காணிக்க கந்தர்வ கோட்டையில் குடிவைத்த மராட்டிய குடும்பங்கள் உண்டு. தஞ்சாவூர், புதுக்கோட்டை அருகாமை நகரமாக இருந்த போதிலும் கலாச்சார ரீதியாக புதுக்கோட்டை தஞ்சாவூருடன் நட்புறவாக இருந்ததில்லை. தஞ்சாவூர் சோழப் பேரரசுக்குக் கீழும் அன்றைய கலசமங்கலம் எனச் சொல்லப்படுகிற புதுக்கோட்டை பாண்டிய அரசின் கீழும் இருந்த ஆட்சிப் பகுதிகள்.

சுதந்திர இந்தியாவின் போது தஞ்சாவூர் மாவட்ட நிர்வாகம் மராட்டியத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களின் அதிகார பிடியில் இருந்தது. புதுக்கோட்டையை ஆதிக்கம் செலுத்தியவர்கள் தெலுங்கு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள். மராட்டியர்கள், தெலுங்கர்கள் இருவருக்குமிடையில் தொடக்கத்திலிருந்தே வணிகம், வியாபாரம், கலாச்சார கூறுகளில் நல்ல உறவு இருந்ததில்லை. மேலும், தஞ்சாவூர் நிர்வாகத்தின் கீழிருந்த அறந்தாங்கி ஆங்கிலேய அரசுடன் தொண்டைமான் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் கீழ் ராஜரீதியான ரகசிய உதவிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பரிசாக அவ்வூர் புதுக்கோட்டையுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. இது அன்றைய மராட்டிய அரசுக்கு வீழ்ச்சியாகவும் தொண்டைமானுக்கு வெற்றியாகவும் பார்க்கப்பட்டது. மேலும், புதுக்கோட்டை கடலை எல்லையாகக் கொண்டிராத தனியரசாக இருந்துவந்தது. கடல் உப்பு, மீன் வளம், கடற்போக்குவரத்து, இயற்கையான பாதுகாப்பு எல்லைக்கு கடற்கரை எல்லை புதுக்கோட்டைக்குப் பெரிதும் தேவைப்பட்டது. ஆகவே பிரிட்டிஷர்கள் அறந்தாங்கி, மீமிசல், மணமேல்குடி பகுதிகளைப் புதுக்கோட்டை தனியரசுடன் இணைத்தார்கள். அதே பகுதி சுதந்திர இந்தியாவிற்குப் பிறகு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டு, புதுக்கோட்டை புதிய மாவட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டதன் பிறகு மீண்டும் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டன.

புதுக்கோட்டை, சிவகங்கைக்கு மிக அருகாமைப் பகுதியாக இருந்தபோதிலும் அத்தோடு இணைய வாய்ப்பு இருந்திருக்கவில்லை. காரணம் பிரிட்டிஷார் தென்னிந்தியாவிற்குள் நுழைந்த காலம் தொட்டே பிரிட்டிஷார்களை எதிர்த்துப் போராடிய மண். மேலும், வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் பிடித்துக்கொடுக்கப்பட்ட காளியாப்பூர் அந்தப் பகுதியிலேயே உள்ளது. புதுக்கோட்டை தொண்டைமான்கள் ஆட்சி செய்கையில் அவர்கள் பாதுகாப்பு அரணாக இருந்தது

திருச்சிராப்பள்ளிதான். திருச்சி, பிரிட்டிஷ் பகுதி என்றும் புதுக்கோட்டை ஸ்டேட் என்றும் அழைக்கப்பட்டு வந்தது. மன்னர் குடும்பத்தார்கள் இரண்டிலும் குடியிருக்கும் உரிமையைப் பெற்றிருந்தார்கள். மேலும், அவர்கள் திருச்சியில் புதுக்கோட்டை அரண்மனை என்கிற பெயரில் அரண்மனை எழுப்பி, வாழ்ந்துவந்தார்கள். அப்படியான உரிமையை அன்றைய பிரிட்டிஷ் அரசு மன்னர் குடும்பத்திற்குக் கொடுத்திருந்தது. இதன் அடிப்படையில்தான் புதுக்கோட்டை தனியரசு திருச்சிராப்பள்ளியுடன் இணைக்கப்பட்டது.

மு.கருணாநிதி தலைமையிலான திமுக அரசு புதுக்கோட்டையைத் தனி மாவட்டமாகப் பிரிக்கையில், முந்தைய புதுக்கோட்டையுடன் இணைந்திருந்த அறந்தாங்கியை தஞ்சாவூரிலிருந்து பிரித்து புதுக்கோட்டையுடன் இணைக்கப்பட்டது. மேலும் அறந்தாங்கி, குளத்தூர் இரண்டும் முந்தைய தொண்டைமான்களால் ஆளப்பட்ட பகுதிகள். இவர்கள் வேறு பிந்தைய தொண்டைமான்கள் வேறு.

புதுக்கோட்டை தனி மாவட்டமாக அறிவிக்கப் பட்டதன் பிறகு, மாவட்டத்தின் தலைமை அலுவலகமாக செயல்பட மேற்கு புதிய அரண்மனையை விலைக்குக் கேட்டது மாநில அரசு. தொண்ணூற்று ஒன்பது ஏக்கர் உள்ளடங்கிய அந்த அரண்மனையை மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்திற்காகக் கொடுத்தார் ராஜகோபால தொண்டைமான். இந்த அரண்மனைக்கு எதிரில் சற்றுத் தள்ளி தெற்கில் ஒரு மாளிகை இருந்திருக்கிறது.

மன்னர் ராஜகோபால தொண்டைமான் திருமணம் செய்துகொள்ளவில்லை. திருமணம் நிகழ்ந்து ஆண் குழந்தை பிறந்தால் அக்குழந்தை மன்னராக முடியாது, என்பதால் அவர் திருமணத்தை மறுத்திருந்தார். மேலும், புதுக்கோட்டைக்கு அவர் வந்துசெல்வதையும் தவிர்த்திருக்கிறார். முனிவரைப் போல வாழ்ந்த மன்னரை மக்கள் 'ராஜரிஷி' என அழைத்திருக்கிறார்கள்.

இது குறித்து, 'இந்தப் பூமியில் நான் கழித்த பொழுதுகள்' எனும் நூலில் ப.உமாபதி பதிவு செய்திருக்கிறார். எழுதியிருக்கிறார். இவர் புதுக்கோட்டை மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்தில் மேலாளராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டம் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலிருந்து பிரிய காங்கிரஸ் ஒரு காரணம். அதேபோன்று புதுக்கோட்டை திருச்சிராப்பள்ளியுடன் இணைய அவர்களே காரணம். சுதந்திரப் போராட்டம் உச்சத்திலிருக்கையில் புதுக்கோட்டை தனியரசாக இயங்க எதிர்ப்பு தெரிவித்தவர்கள் காங்கிரஸ் காரர்களே.

புதுக்கோட்டையின் கடைசி மன்னர் ஸ்ரீபிரகாசம்பாதாஸ் ராஜகோபால் தொண்டைமானின் பிறந்தநாள், ஜூன் 23. அதே மாவட்டம் பெருங்குளரில் பிறந்து தமிழில் முதல் ஞானபீட விருது பெற்ற எழுத்தாளர் அகிலனின் பிறந்தநாள், ஜூன் 27. இருவரும் 1922 ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர்கள். 2022 ஆம் ஆண்டு இருவருக்கும் நூற்றாண்டு. மன்னரின் பிறந்த நாளை அரசு விழாவாகக் கொண்டாட எல்லா வகை முயற்சிகளும் எடுக்கப்பட்டன. மாவட்ட நிர்வாகம் அதற்கு இணங்கவில்லை. அதேநேரம் மன்னருக்கு மணி மண்டபம் கட்டப்படுமென மாநில முதலமைச்சர் மு.க.ஸ்டாலின் அவர்கள் அறிவிக்கை செய்தார். அது குறித்த அவரது அறிக்கையில், "தமிழகத்தில் 300 ஆண்டுகள் பாரம்பரியம் கொண்ட புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தின் ஒன்பதாவது மன்னரான ராஜா

ராஜகோபால் தொண்டைமான் அவர்கள், தனது பதவிக் காலத்தில் புதுக்கோட்டை மக்களின் நலனிற்காக கல்வி, போக்குவரத்து, விவசாயம், நீர்ப்பாசனம் உள்ளிட்ட பல்வேறு வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தந்த பெருமைக்குரியவர்.

புதிய மாவட்டமாக அறிவிக்கப்பட்ட 1974 ஜனவரி மாதம் 14 ஆம் நாள் தாரை தப்பட்டையுடன் முதல் ஆட்சித் தலைவர் ராமதாஸ் இ.ஆ.ப அவர்கள் பணியேற்றிருக்கிறார். இன்றைய இந்தியாவில் அதிக நிலப்பரப்புடன் கூடிய மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம் புதுக்கோட்டை. புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தைச் சுதந்திர இந்தியாவுடன் இணைத்த மன்னர் ராஜகோபால் தொண்டைமான் நூற்றாண்டு விழா நான்கு நாள் விழாவாகக் கொண்டாடி முடிக்கப்பட்டது. மக்களாட்சி நாட்டில் முந்நாள், இந்நாள் மந்திரிகள் பலர் குறுநில மன்னர்களாக வலம் வருகிற இக்காலத்தில் ஒரு தனியரசின் மன்னராக இருந்து, இதற்கு மேலும் இந்த அரசு தனியரசாக நீடிப்பது சரியில்லையென்று அவராகவே பல இலட்சம் ரூபாய் கஜானாவுடன் புதுக்கோட்டையை இந்திய ஒன்றியத்துடன் இணைத்து, மேலும் நூறு ஏக்கர் அளவிலான நிலங்களைக் கொண்ட புதிய அரண்மனையை கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க வழங்கியவர். இவருக்கு விழா எடுப்பது தவறில்லை", என்கிற ஆதரவு குரலும் உண்டு.

கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர்.

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு பேண்ட்லோள்!

உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

உங்கள் நூலகம்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட..
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் என்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600050.
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

செப்டம்பர் மாதத்துடன் முடிவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

5657	7404	2062	183	2805
4340	5707	7963	185	2772
5656	184	7964	4339	
2769	2771	182	7405	

தனி இதழ் ₹ 45.00
ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00
மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00.
ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00
அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00
சந்தாத் தொகையை
New Century Reader's Sangam
Central Bank of India
Ambattur Branch, Chennai - 600 050
A/c.No. 1035249018
IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

கவி கா.மு.ஷெரீபின் நாடகங்கள்

பேராசிரியர் உ. அலிபாவா
அ. முகம்மது அசாருதீன்

இயலிலும் இசையிலும் முத்திரை பதித்த கவி கா.மு. ஷெரீப் நாடகத்திலும் தம் பார்வையைச் செலுத்தியுள்ளார்; குறிப்பிடத்தக்க நாடகங்களைப் படைத்து நாடக இலக்கியத்திலும் முத்திரை பதித்து அவர் முத்தமிழ்க் கவிஞராகத் திகழ்கிறார்.

மன்னவன் காதலி, புதுயுகம், புலவர் புகழேந்தி, தாயுமானவர், பெண் தெய்வம் (பாசம் தந்த பரிசு), பொற்கொடி முதலிய உரைநடை நாடகங்களைக் கவிஞர் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

புதுயுகம்

‘புதுயுகம்’ எனும் நாடக நூலைக் கவிஞர் 1953 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் வெளியிட்டுள்ளார். இந்த நாடகத்தில் 44 காட்சிகள் உள்ளன. சேகர், செல்லம், ரெகுநாதன், சப் இன்ஸ்பெக்டர், லேடி டாக்டர், வள்ளி, முருகன், விநோதன், வயோதிகர், முத்துப் பண்டாரம், புஷ்பா, நோஞ்சான், ராஜா, கமலா ஆகிய பல பாத்திரங்கள் இந்நாடகத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன.

‘புதுயுகம்’ என்ற இந்த நூலிலே, மனித சமுதாயம் ஏக குரலில் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு தத்துவம், கருவூலம் கொண்டிருக்கிறது என்று கவிஞர் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்த நூலை எந்தக் கட்சிக்காரரும் - எந்தப் ‘பாலி’னரும் பகிரங்கமாகப் படிக்கலாம். தனிப்பட்ட தாக்குதல்களோ ஆபாசப் பகுதிகளோ இதில் துளியும் கிடையாது.

கதாபாத்திரங்கள் எல்லாம் சுயேட்சையாகத் தோன்றுகிறார்கள். சுயேட்சையாக உலவுகிறார்கள். சுயேட்சையாகப் பேசுகிறார்கள். ஆனால், சேகர் மட்டுமே பருவத்தின் கோளாறால் சிந்திப்பின்றி நடந்து தீமை புரிந்து விடுகிறான். என்றாலும் கடைசி வரையிலும் அவனும் தீயோனாகவே இருந்துவிடவில்லை. கதாபாத்திரங்கள் அனைத்தும் என் சொந்தச் சிருஷ்டியே எனினும், ‘நோஞ்சா’னே எனது விருப்பத்திற்குரியவன். காரணம் அவனைப் போன்ற அப்பாவிகளை - கபடமற்ற உள்ளம் படைத்தோர்களைக் - காண்பது அரிதாக இருக்கிறது.

படித்த பெண்கள் முழுமைக்கும் என்று சொல்லாவிட்டாலும் ஒரு சிலருக்காவது பிரதிநிதித்துவம் பெற்று விளங்குகிறாள் கமலா. படித்த பெண்கள் முழுமைக்கும் இவள் போன்றோர் பிரதிநிதிகளாக ஆகிவிடக் கூடாதென்பதற்காகவே இவள் இக்கதையில் இடம் பெற்றிருக்கிறாள்.

‘புஷ்பா’வின் பிறப்புக்கள் சமுதாயத்திலிருந்து வேறுபடுத்தப்பட வேண்டும். ‘ரெகுநாதன்’ தற்கொலைகள் தடுக்கப்பட வேண்டும். தவணைக் கடை ‘ச.க.’ போன்றோர்களின் இருதயங்கள் மாற வேண்டும் என்பதை விளக்கவே இவர்களும் கதையில் வருகிறார்கள்.

‘செல்லம்’ நமது நாட்டில் - நம் கண்முன் நடமாடும் ஓர் உருவம். இவள் போன்றோருக்காக இன்று நாடே பரிதாபப்படுகிறது.

முருகன் - வள்ளி, ராஜாவின் பாட்டனாக வரும் வயோதிகர் போன்றோர்களை இன்னும் நமது ‘ராஜா’ நிலைக்குத்தானே வந்து விடுகிறார்கள்? இதை இளைஞர் உலகம் மாற்ற முற்பட வேண்டும். குறிப்பாக நாம், புதுயுகத்தை நாடி முன்னேற வேண்டும். இந்த வழியில் பாடுபட வருபவர்கள் புகழ்ச்சிக்கு அடிமையாகிவிடக் கூடாது.

“புகழ்ச்சியிருக்குதே அதுக்குள்ள போதை வேறு எதுக்குமே கிடையாது! ஒரு தடவை கேட்கும்போது மனிதன் சந்தோஷப்படுகிறான். மறுதடவை கேட்கும்போது மயங்கி விடுகிறான். அப்பறம் அவனிடத்திலுள்ள அனைத்தையும் கொள்ளையடித்தாலும் அவனுக்குப் புரிவதேயில்லை....”

இது இந்நூலில் வரும் தோட்டி முருகனின் வசனம், பொதுநல ஊழியர்கள் புகழ்ச்சிக்கு அடிமையாகிவிட்டால், மனித சமுதாயம் வேலியற்ற பயிராகிவிடும் என்பது எனது முடிவு. ஆகவே, எனது கருத்துக்களின் முன்னோட்டமாக இந்நாடக நூலை எழுதினேன். இதை, குணச்சித்திர நடிகரான திரு. எஸ்.வி. சுப்பையா அவர்கள் பெரும் முயற்சியும் சிரமமும் மேற்கொண்டு, தானும் பங்கேற்று நடத்த நடந்த 1.11.1952 இல் விழுப்புரம் விஜயலட்சுமி தியேட்டரில் அரங்கேற்றினார். பார்த்த மக்கள் பாராட்டினார்கள். என் கருத்துச் சிதையாமல் நாடகம் நடத்திக் காட்டிய நடிகர் திரு. எஸ்.வி. சுப்பையா அவர்களை நான் மறக்க முடியாது.

புதுயுகத்தைப் போல மிகக் குறுகிய காலத்தில் படவுலகு புகுந்த நாடகம் வேறு எதுவுமில்லை. 1.11.1952 இல் அரங்கேற்றப்பட்ட புதுயுகம் 3.11.1952 இல் பிரபல மியூஸிக் டைரெக்டரான உயர்திரு ஜி.ராமநாத ஐயர் கண்களில் பட்டது. 4.11.1952 இல் என்னுடன் பேசி ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு தனது சொந்தப் பொறுப்பில் ஸ்ரீசாயி கானாமருதா பிக்சர்ஸ் என்று ஒரு படக்கம்பெனியையும் ஆரம்பித்து 9.11.1952 இல் சென்னை சியாமளா ஸ்டூடியோவில் ஷூட்டிங்கைத் தொடங்கிவிட்டார்! இன்று புதுயுகம் படமாக வளர்ந்து முடியும் தறுவாயிலிருக்கிறது. என் கதையை நாடகமாக நடத்துக்காட்டிய திரு. சுப்பையா அவர்களைப் போல் படமாகத் தயாரித்து வெளியிட முன்வந்த உயர்திரு ஜி. ராமநாத ஐயர் அவர்களுக்கும் நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்று கவிஞரே பலவாறு இந்நூல் குறித்துக் குறிப்பிடுகிறார்.

மன்னவன் காதலி

‘மன்னவன் காதலி’ எனும் நாடகத்தையும் கவிஞர் இயற்றியிருக்கிறார். 42 காட்சிகள் இந்நாடகத்தில் உள்ளன.

வளநாட்டு மன்னன் வளவன் மாறன், வளநாட்டு அமைச்சன் அறிவுடை நம்பி, வளநாட்டு அரசவை உறுப்பினன் அன்பரசன், வளநாட்டுத் தளபதி, நல்லூர் கிராமத் தலைவன் மகன் பின்னாள் வளநாட்டுத் தளபதி அழகு வேட்கை, நல்லூர்க் கிராமத்தலைவன் முதியவன் அம்பலம், புறவளநாட்டு மன்னன் பெருங்கணவேள், அன்பு நாட்டரசன், அன்பு நாட்டு மிட்டாதார், அழகு வேட்கையின் ஆட்களான வேழம், நாகம், வளவன் மாறனின் காதலி மல்லிகா, மல்லிகாவின் தாய் தனலட்சுமி, மிட்டாதாரின் வேலைக்காரி முத்தம்மாள், நாகத்தின் மனைவி அரும்பு ஆகியோருடன் வேழத்தின் மனைவியும் அரண்மனைப் பணிப்பெண்களும் சேவகர்களும் இந்நாடகத்தின் பாத்திரங்களாகக் கவிஞரால் படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இந்த நாடகத்தின் தோற்றத்தைக் குறிப்பிடும் கவி கா.மு. ஷெரீப், “இல்லாத கதாபாத்திரங்கள் மேல், நாட்டில் நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளை ஏற்றி நூல் செய்கின்ற வழக்கொன்று உண்டல்லவா அந்த முறையையொட்டி - அந்தக் காலச் சூழ்நிலைச் சம்பவங்களைப் புனைந்து, இந்தக் கதை அமைக்கப்பட்டது. மேலும் எட்டாம் எட்டவாட்டு மன்னன் காதலுக்காகச் சக்கரவர்த்திப் பதவியைத் துறந்த செய்தி, மக்கள் மனத்தில் ஆழப் பதிந்திருந்த காலத்தில் இந்த நாடகம் எழுதப்பட்டது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்வது அவசியமாகிறது” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

பெண்டெய்வம் (பாசம் தந்த பரிசு)

1954 ஆம் ஆண்டு கவிஞரால் எழுதப்பட்ட ‘பெண்டெய்வம்’ என்ற இந்நாடகம் மயிலாடுதுறையில் முதன் முதலில் அரங்கேற்றப்பட்டது. தமிழகத்து ஊர்களில் இந்நாடகம் வாரக் கணக்கில் நடத்தப்பட்டது. இதனை ஸ்ரீதேவி நாடக சபையினர் 1960களில் நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். திருச்சிராப்பள்ளி வானொலி நிலையமும் அந்நாளில் ஒன்றரை மணிநேர நாடகமாக இந்நாடகத்தை ஒலி பரப்பியது. நாடக நடிகர் பங்காரு சாமி முதன்முதலில் இந்நாடகத்தை மேடையேற்றினார். ‘பெண்டெய்வம்’ நூலாக 1962 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் கவிஞரால் வெளியிடப்பட்டது. 55 காட்சிகளையுடைய இந்த நூலை ‘பாசம் தந்த பரிசு’ என மயிலாப்பூர் இன்ப நிலையம் அந்நாளில் வெளியிட்டது.

பெரிய மனிதர் நல்ல சிவம், அவரது மகள் லட்சுமி, லட்சுமியின் காதலன் குமார், குமாரின் நண்பன் மூர்த்தி, நரிக்குறவப் பெண் - மூர்த்தியின் மனைவி, ராணி - மூர்த்தியின் புதல்வி, மாலா - ராணியின் தோழி, மோகன் - குமாரின் மைந்தன், ஜானகிராமன், மோகனின் தோழன் முனியன்,

வேலைக்காரன் ஆகியோர் இந்நாடகத்தின் மாந்தர்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

புலவர் புகழேந்தி

கவி கா.மு. ஷேரீப் அவர்களால் 1990 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் வெளியிடப்பெற்றது புலவர் புகழேந்தி நாடகம். 37 காட்சிகளையுடைய இந்நாடக நிகழ்வின் நிலைக்களங்களாக சோழ நாடு, பாண்டியநாடு, செஞ்சி ஆகியவை அமைந்துள்ளன.

சோழ இளவரசன் குலோத்துங்கன், சோழ நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பாளர் அவைக்களப் புலவர் ஓட்டக்கூத்தர், சோழ நாட்டமைச்சர் நாவுக்கினியர், சோழநாட்டுத் தளபதி வில்வல்லான், பாண்டிய நாட்டு மன்னன் வரகுண பாண்டியன், வரகுண பாண்டியனால் பாண்டிய நாட்டு அவைக்களப் புலவராகிச் சோழநாடு சென்ற தொண்டை நாட்டுப் புலவர் புகழேந்தி, பாண்டிய நாட்டமைச்சர் கொற்கைப்பதியார், சோழநாட்டு மகாராணி அரசமாதேவி, ஓட்டக்கூத்தரின் மனைவி கலாவல்லி, வரகுண பாண்டியனின் மகளும் குலோத்துங்கனின் மனைவியுமான தியாகவல்லி, பாண்டிய நாட்டு விறலி தியாகவல்லியின் தோழிகனிமொழி, ஓட்டக்கூத்தரின் அடைப்பக்காரன் எழுத்தாணி, எழுத்தாணியிடம் சீடனாகச் சேர்ந்த ஒரு அப்பாவியும் கவிதைப் பிரியனுமான மண்ணாங்கட்டி, ஓட்டக்கூத்தரின் சிறைக்கோட்டக் காவலன் சிங்கநாதன், செஞ்சிநாட்டு மன்னன் கொற்றந்தை ஆகியோருடன் பாண்டிய நாட்டுப் புலவர்கள், சோழநாட்டுப் புலவர்கள், காவலர்கள், தூதுவர்கள், பொதுமக்கள் இன்னும் பலரும் நாடக மாந்தர்களாகக் கவிஞரால் படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

“இயக்குநர் திரு.கே.எஸ்.கோபால கிருஷ்ணன் அவர்கட்காக 1970 இல் புலவர் புகழேந்தியின் வரலாற்றைத் திரைக்கதை அமைப்புச் செய்தேன். அது மிக விரிவானது. செலவு அதிகமாகும் என்பதால் திரைப்பட ஆக்கம் நடைபெற்றிடவில்லை. அந்தத் திரைக்கதை அமைப்பின் சுருக்கமே இந்த நாடகம். விரிந்த கடல் ஒன்றைச் சிறிய குளமாக்குவது போன்ற முயற்சி” என்று குறிப்பிடுவதுடன் தொடர்ந்து கவிஞர் பல குறிப்புகளையும் தருகிறார்.

‘சென்னையில் உள்ள ரயில்வே முத்தமிழ் மன்றத்தார் இரண்டாண்டுகட்கு முன்னர் இவ்வாறு சுருக்கி அமைத்து, இந்த நாடகத்தை நடத்தினார்கள். இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் நாடகம் நடந்து முடிவடைந்ததான் சென்னை ரசிகர்கள் விரும்புகிறார்கள். இரவு ஏழு மணிக்குத் துவக்கி ஒன்பது மணிக்குள் நாடகம் முடிந்துவிட வேண்டும். செலவுச் சிக்கனம் கருதி, பெண் பாத்திரங்களையும் காட்சி ஜோடனைகளையும் எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு குறைத்திட வேண்டும். இந்த நாடகத்தில் அது நடத்திருப்பதைக் காணலாம். அரண்மனைக் காட்சிகள், ஆலயங்களின் காட்சிகள், துறைமுகக் காட்சிகள்,

நகரலங்காரங்கள், வீரர்கள் அணி, வில் பயிற்சி, வாள் பயிற்சி, போர்ப்பயிற்சி, நடனங்கள், வீரசாகசச் செயல்கள் போன்றவை இடம்பெற்றிடவில்லை. புலவர்கள் அணியும் பெரிதாக்கப்படவில்லை. அவ்வாறிருந்தும் இந்த நாடகம் பார்வையாளர்களை வெகுவாகக் கவர்ந்தது. அதன் காரணமாகவே இது நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளது’ எனச் சுட்டுகிறார்.

‘புலவர் புகழேந்தியின் காலம் கி.பி.1200 என்பர். இக்காலத்தே பெரும்புலவர் பலர் வாழ்ந்ததாகவும் கூறுவர். ஆனால், இந்த நாடகத்தில் அவர்களின் பெயர்கள்கூட இடம்பெற்றிடவில்லை. ஓட்டக்கூத்தரும் புகழேந்தியும் மட்டுமே இடம் பெற்றால் போதும் என்கின்ற முடிவில் நாடகம் ஆக்கம் பெற்றுள்ளது’ எனும் கவிஞர், ‘புகழேந்தியை முதிய புலவராகவே இதுவரை கற்பித்து வந்துள்ளனர். ஏன் அவர் இளைஞனாக இருந்திடக் கூடாது? எனும் எண்ணம் என்னுள் எழுந்தது. அதன் விளைவாக இந்த நாடகத்தில் புகழேந்தி மணமாகா வாலிபராக வருகின்றார். புகழேந்திக்கும் ஓட்டக்கூத்தருக்கும் புலமைக் காய்ச்சல் இருந்தது. அதனாலேயே அவர்களிடையே மோதல்கள் நடைபெற்றன எனும் கதை முன்னர் உள்ளது. அதை மாற்றி வழக்குத் தமிழில் இலக்கியம் படைப்பதா என்பதில் அவ்விருவருக்குமிடையே மாறுபட்ட கருத்திருந்தது. அதுவே அவர்களின் மோதலுக்கு அடிப்படை எனக் கற்பித்திருக்கிறேன். இந்தக் கற்பனைக்கு நுகர்வாளரிடையே நல்ல வரவேற்பிருந்தது. அது நாடகத்திற்கு வலுவையும் ஊட்டிற்று. இக்கற்பனைக்கு அடிப்படை, அம்மாளை நூற்கள் அனைத்துமே புலவர் புகழேந்தியின் பெயரால் திகழ்வதுதான்.

புலவர்களை ஆண்டுதோறும் துர்க்கைக்குப் பலியிட்டவரை சிறையிலடைத்துச் சித்திரவதை செய்தவர் என்றெல்லாம் ஓட்டக்கூத்தர் பற்றிக் கற்பனை வரலாறு உண்டு. ஆம், அது பாமர மக்கள் கட்டிய கற்பனை என்பதே என் கருத்து. எனினும், அந்தக் கற்பனையைத் தள்ளிவிடாமல் அதற்கோர் காரணத்தைக் கற்பித்துச் செம்மையான புலமையை, புலவர்களைத் தோற்றுவிக்கவும், தமிழின் மீது பயம் கலந்த பக்தி தோன்றிடவும் ஓட்டக்கூத்தர் நடத்த, நடத்திய நாடகமே அது என அவரைக் கொண்டே சொல்ல வைத்துள்ளேன். நான் செய்துள்ள இந்த மாற்றத்திற்கும் காரணம், தமிழ் நெஞ்சம் தமிழைக் கற்ற நெஞ்சம் கொலை நெறிப்பட்டதாக இருக்காது, இருந்திட முடியாது கூடாது என்பதே!

வரலாற்றை நான் மாற்றிடவில்லை. வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் நடந்த விதத்தில் கற்பனைக் கலப்படம் உண்டு. இஃதொப்ப ரயில்வே முத்தமிழ் மன்றத்தினர் நடத்திய நாடகத்தைக் கூட்டவோ, குறைக்கவோ காட்சி மாறுதல்களோ செய்திடாமல் அவர்கள் மகிழ்ந்திடும் வகையிலேயே நூலாக்கம் செய்துள்ளேன்.

இக்கதை நடந்த காலத்தில் சோழநாடும் தொண்டை நாடும் புலமையில் மிகுந்திருந்தன என்பதைத் தமிழறிஞர்கள் அறிவார்கள். அந்த வரலாற்றுண்மையை இந்நாடகத்தில் பாண்டியன் வாயிலாகக் காணலாம்.

ஒட்டக்கூத்தர் புலவராக மட்டுமின்றி, புவியாளுவதில் திறமை மிக்க நிர்வாகியாகவும் இருந்ததாக அவர்தம் வரலாறு பேசும் உரையாடலில் இங்கே அது உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

குறைந்தது மூன்று மணி அளவிலேனும் நடத்தப்பட்டால் செப்பமான வரலாற்றுத் துலக்கமுடைய உயரிய இலக்கிய நாடகமாக இந்நாடகம் அமையும்' என்றும் கவி கா.மு. ஷெரீப் இந்நாடகம் குறித்துக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஓவியப் பாவலர் மு. வலவன் தம் 'நெஞ்சத் திரையில் நினைவுக் கோடுகள்' எனும் நூலில், "ஐயா அவர்கள் இந்நாடகத்தை எழுதியது கே.எஸ்.கோபாலகிருட்டிணன் தயாரிக்க இருந்த திரைப்படத்துக்காக, இப்படத்தில் ஒட்டக்கூத்தர் வேடத்தில் 'நடிகர் திலகம்' சிவாஜி கணேசன் நடப்பதாக இருந்தது. ஐயா அவர்களின் 'பெண் தெய்வம்' வெளிவராதது போல, இம்முயற்சியும் தோற்றுப் போய்விட்டது. என்றாலும் ஐயா அவர்களை அடிக்கடி நான் சந்தித்திட்டபோதெல்லாம் இத்திரைப்படக் கதை பற்றி என்னிடம் கூறி மகிழ்வார்கள். வெறும் திரைப்படக் குறிப்பாக இருந்த 'புலவர் புகழேந்தி' நாடகமாக உருவாகுவதற்கு தோழர் மா.ந. திருஞானசம்பந்தம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் சொல்லுந்தரமன்று.

ஐயா அவர்கள் எப்பொழுதும் எதிர்மறையாகவே சிந்தித்து எழுதுவார்கள். எல்லோரும் ஒட்டக்கூத்தரை 'வில்லனாகவே' பார்ப்பார்கள். ஐயா மட்டும், கூத்தரை நாயகனாக்கி, நாடகம் தீட்டினார். ஆனால் நாடகத்தின் தலைப்போ 'புலவர் புகழேந்தி' என்பது என்ன முரண்பாடு பார்த்தீர்களா! இலக்கியத்தில் இந்த முரண் அடைவதே ஒரு வெற்றி என்று இலக்கியத் திறனாய்வு நூல்கள் கூறும். இனி ஐயா அவர்களின் உரையாடல் தீட்டும் திறனுக்குச் சான்று பார்ப்போம். காட்சி 15 இல் காணும் உரையாடல் இது.

ஒட்டக்கூத்தர் (கோபத்துடன் எழுந்து)
"இப்பொழுதும் சொல்கிறேன். என் உயிரின் மீது ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன்; தமிழிற்காக வாழ்பவன் நான்; தமிழின் உயர்விற்காகப் பாடுபவன் நான்; தமிழின் தரத்தைக் குறைப்பவர்களைக் கெடுப்பவர்களை நான் சும்மா விடமாட்டேன்"

ஒட்டக்கூத்தர் பேசவில்லை. நம் செரீபு ஐயா அல்லவா பேசுகிறார். அவர் வாழ்க்கை இலட்சியமே இங்கு நாடக வரிகளாய் நடை போடுவதைப் பார்க்கிறோம்.

ஐயா அவர்களின் இறுதிக் காலத்தில் உருவானது 'புலவர் புகழேந்தி' எனும் இலக்கிய வரலாற்றுக் கற்பனை நாடகம். அவர்கள் இளமையில் எழுதிய எத்தனையோ நாடகங்கள் நூல் வடிவம் பெறவில்லை. அவர்கள் எழுதிய சமூக நாடகம் 'புதுயுகம்' பின்னர் திரைப்படமாகவும் வெளிவந்தது. ஐயா அவர்கள், என்னிடம் அந்நாளில் கூறிய மற்றொரு செய்தி, "அப்பொழுது தஞ்சாவூரில், திரு. ஏ.கே. வேலன் எழுதிய நாடகம் நடந்து கொண்டிருந்தது. மறுமுனையில் நடப்பிசைப் புலவர் கே.ஆர். இராமசாமி நாடகங்களை நடத்திக் கொண்டிருந்தார். வேலன் நாடகத்திற்கு வசூல் குறையத் தொடங்கியதால், நாடகக் கம்பெனியார் என்னிடம் வந்து முறையிட்டனர். நாடகத்தைப் பார்வையிட்ட நான், சில காட்சிகளை நீக்கி விட்டேன். சில காட்சிகளைச் சேர்த்தேன். நாடக முடிவையும் இன்பியல் முடிவாக மாற்றி விட்டேன். அதன் பின்னர் நாடகம் வெற்றி பெற்றது.

ஆனால் திரு. ஏ.கே. வேலனும், பாவேந்தர் பாரதிதாசனும், பகுத்தறிவுப் பிரச்சார நாடகத்தை நான் பாழ்படுத்தி விட்டதாகத் திட்டித் தீர்த்து விட்டார்கள் என்று நகைத்துக் கொண்டே, அவர்கள் சொன்னதை நினைவு கூருகிறேன். "இன்று தமிழ் நாடகத்துறை, முற்றிலும் ஆரியக் கலப்பால் பாழ்படுத்தப்பட்டுச் சீர்குலைந்து போயிற்று. நாடகம் என்ற போர்வையில் 'நகைச்சுவைத் துணுக்குத் தோரணங்களே' காட்சி அளிக்கின்றன. நவாப் இராசமாணிக்கம், தி.க. சண்முகம் போன்றோர் வளர்த்த நாடகக்கலை இன்று முற்றிலும் அழிந்து போனது காலத்தின் கோலமே" என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார்."

இந்நாடகங்கள் தவிர 'தாயுமானவர்' எனும் நாடகத்தையும் கவிஞர் எழுதியுள்ளார். கவிஞர் எழுதிய 'தாயுமானவர்' எனும் வரலாற்று நாடகத்திற்குத் தமிழ் நாடு இயலிசை நாடக மன்றம் ரூ. 1500 பரிசளித்துள்ள குறிப்புள்ளது. தாயுமானவர் தவிர 'பொற்கொடி' எனும் நாடகத்தையும் இயற்றியுள்ள கவிஞர் அவ்வப்போது இயற்றி நடத்திய நாடகங்களையெல்லாம் நூலாக வெளியிடவில்லை. நாடக இலக்கியத்திற்குக் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பினையாற்றியுள்ள கவிஞரின் நாடகத்திறனும் கதைத்திறனும் பாடற்றிறனும் எண்ணி மகிழத்தக்க வகையில் அமைந்துள்ளது. அவற்றினைப் போற்றுவதும் கொண்டாடுவதும் தமிழரின் தலையாய தமிழ்க் கடன்.

(கட்டுரையாளர்கள் :

பேராசிரியர் உ. அலிபாவா, தலைவர், தமிழியல்துறை, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்,

அ. முகம்மது அசாருதீன்,

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழியல்துறை, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்,

திருச்சிராப்பள்ளி - 620 024.